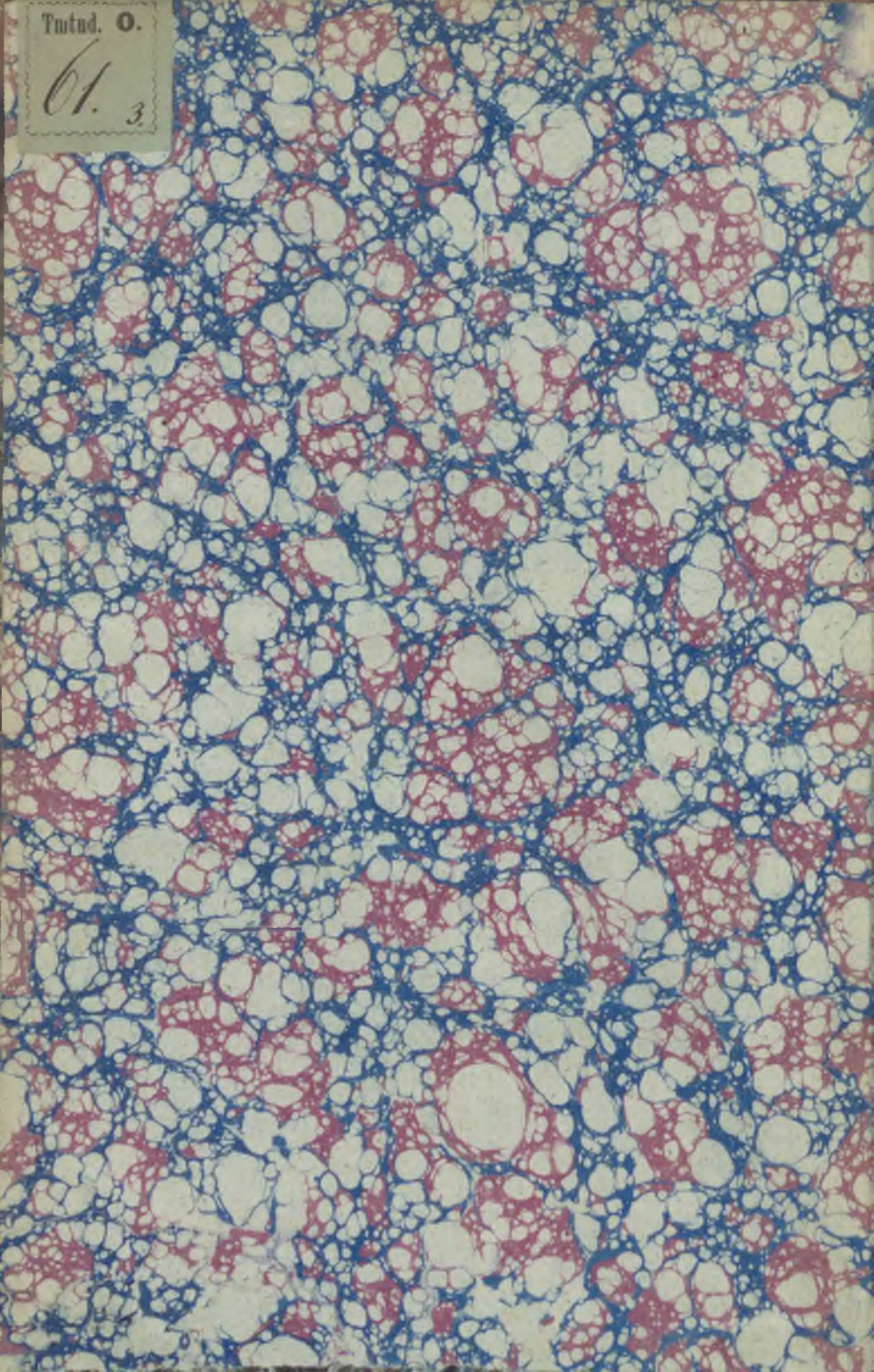

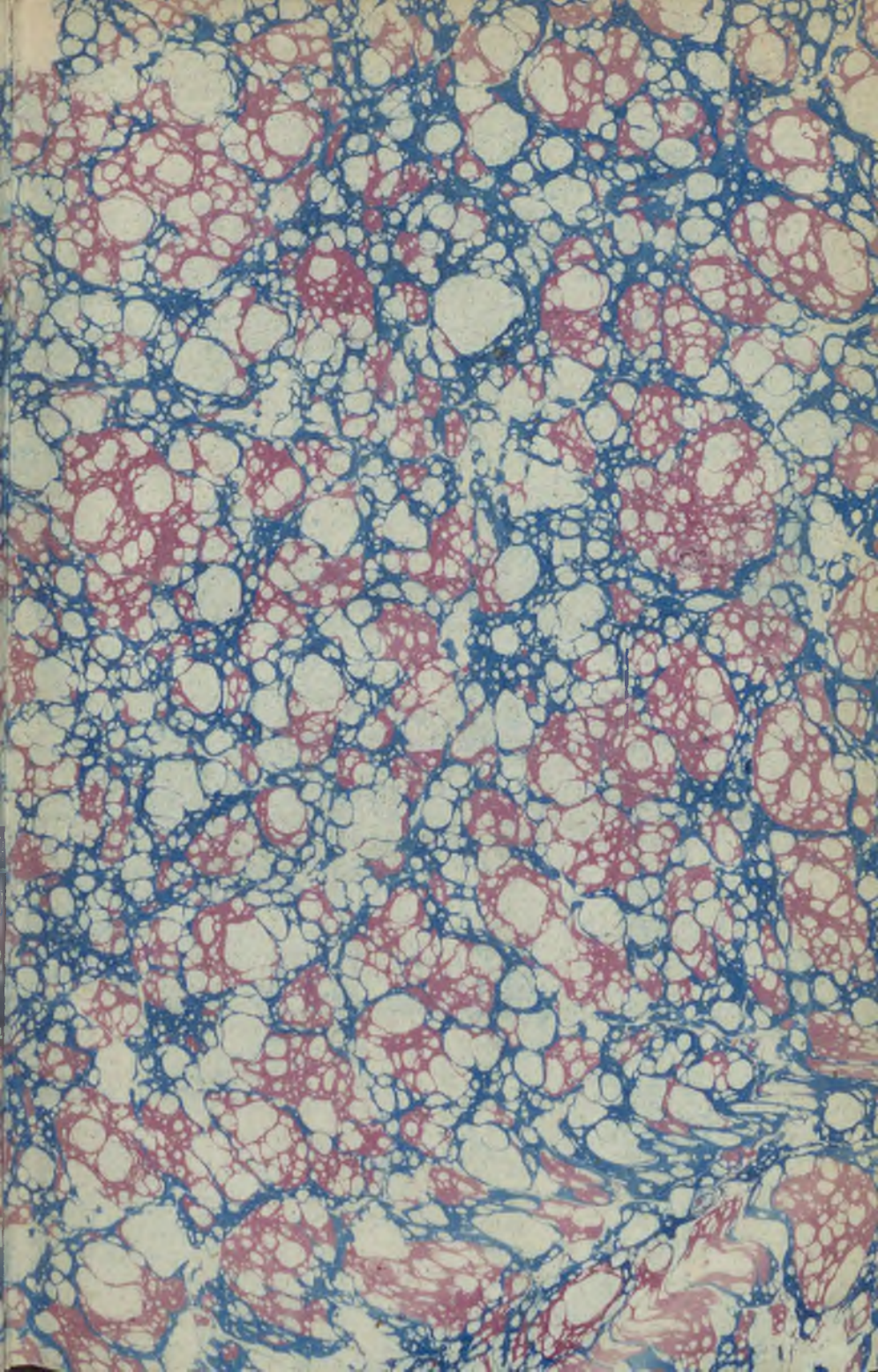
Unltd. c

W. 3.

Tintud. O.

61. 3

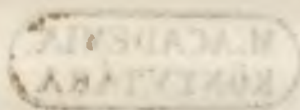
TERMÉSZETTUDOMÁNYI

P Á L Y A M U N K Á K.

K I A D J A

A' MAGYAR TUDÓS TÁRSASÁG.

HARMADIK KÖTET.

MAGYARORSZÁG KÖZGAZDASÁGILAG NEVEZETES TERMÉKEI-
RŐL. WAGNER DÁNIEL ÉS TÖRÖK JÓZSEF' ELSŐ ÉS MÁSOD
RANGÚ PÁLYAMUNKÁIK.

251

B U D Á N,

A' MAGYAR KIR. EGYETEM' BETŰIVEL.

M. DCCC. XLIV

520.523.

TERVÉNKTUDOMÁNYI

ÉRTÉKELÉSEK

1881

ÉRTÉKELÉSEK

**M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA**

ÉRTÉKELÉSEK

ÉRTÉKELÉSEK

ÉRTÉKELÉSEK

ÉRTÉKELÉSEK

ÉRTÉKELÉSEK

E L Ő S Z Ó.

Az academiának, 1839-ben tartott X-d. nagy gyűlése által kihirdetett, következő természettudományi jutalomtételére:

„Jeleltessenek ki azongyógy- és műtani testek, mellyek honunkban is teremnek, vagy természetből, 's mind a' mellett részint még most is külföldről hozatnak be, részint mind eddig kivitelre nem fordítottak; mi ennek oka, 's miként lehetne azt eszközölni, hogy azok ne csak országunk' szükségét pótolnak, hanem külkereskedési cikkelyekké is válhatnának.“

1841. mart. 21-ig mint határnapig h á r o m pályamunka érkezett; mellyek közül az e' végre kine-

vezett három osztálybeli bíráló', u. m. BALÁSHÁZY JÁNOS, BUGÁT PÁL és FRIVALDSZKY IMRE rendes tagok' előadása' nyomán a' XII-d. nagy gyűlés augst.' 28. 1841. a' 3. és 1. számok alattiakat találván kiadásra, és pedig amazt a' száz arany jutalomra, ezt ívenként négy arany tiszteletdíjra érdemeseknek; a' bírálók' hivatalos tudósításaiból azon okok' kivonata bocsátatik itt közre, mellyek a' nagy gyűlést határozataiban vezették.

Először is BUGÁT PÁL rt. a' 3. számú értekezésnek, miután tartalmát kivonatban előterjesztette, azon elsőséget tulajdonítja az 1. számú fellett, miszerint a' szerző azt maga-tette kísérletekkel és tapasztalatokkal dusította fel; igen jeles beszótt észrevételei által előzi meg társát, 's nyelv' tekintetében is kielégítő; mindazáltal emebben teljesben találja a' kérdéses testeket összeállítva, benne sem hiányzanak jeles észrevételek, 's a' mennyiben amaz eredetibb, ennek szerzője szorgalmasabb gyűjtő volt A' két munka kölcsönösen pótolja egymást, 's mintegy egy egészet tevén, mindkettő együtt bocsátassék ki.

BALÁSHÁZY JÁNOS rt. vég ítéletében az előbbi

birálóval találkozáván, a' pályafeladás' első részére nézve mind a' két munkának nagy érdemet tulajdonít; melly névszerint az elsónél, az elősorolt testekről közölt gyakorlati és részben új észrevételeiben, a' másodiknál azok teljességében áll; a' második részt illetőleg mind kettő nyomos, de viszont amaz részletesb: úgy hogy amazt eredetiség, ezt teljesebbség becsesíti.

FRIVALDSZKY IMRE rt. szinte ekképen nyilatkozik. A' 3 számú, úgy mond, „rövideden ugyan, de alaposan felel meg a' kérdés' minden részeire, az érdekesebb tárgyakat elég bőven, és tudományosan fejtegeti, nem annyira idegen kútforrásokból, mint tulajdon tapasztalatiból hoz fel tanulmányos adatokat, több kísérleteinek becses eredményeit adja elő, a' tárgyaknak valamint tudományos oldalát kellőleg méltatja, úgy gyakorlati hasznokat és használatokat kielégítőleg közli; teljes figyelemmel kíséri ezen mezőn a' legújabb fölfedezéseket is, megismertet érdemökkel, mennyiben azok természettudományilag hazánkat is érdeklik; végre a' nyelv' tisztasága és szabatosága sem hiányzik ezen értekezésben. — — Említett

dicséretes tulajdonai, 's leginkább practicus eredménye miatt két versenytársa felett elsőséget érdemel.“ Az 1. számút viszont ajánlja a' vizsgáló szerint „hazánk' topographiája, melly az egész munka' folytában majd minden terménynél kitünőleg ki van emelve. Ugyan ezen számos és érdekes topographiai adatok' tekintetéből, nem különben, minthogy az egész elegendő tudományos készülettel 's az ide vágó munkák' szorgos használatával 's könnyen érthető nyelven készült, de különben is illy hasznos isméréteket terjesztő magyar munkáknak érezhető szűkében, dicséretre 's ... tiszteletdíj melletti kinyomtatásra ajánlja.“

Itt veszi már most a' közönség a' koszorúzott, valamint az ahhoz becshen közelítő 's így második rangú pályamunkát is; mellyek a' társaság által kiadott kéziratok' LXXXV-d. kötetét teszik.

Költ Pesten, a' magyar tudós társaság' kisgyűléséből, július' 8. 1844.

D. Schedel Ferencz,

titoknok.

MAGYARORSZÁGNAK

KÖZGAZDASÁGIILAG NEVEZETES

TERMÉKEIRŐL

D. TÖRÖK JÓZSEF.

MÁSOD RANGÚ PÁLYAMUNKA.

BUDÁN,
A MAGYAR KIR. EGYETEM BETŰIVEL.

MDCCCXLIV.

TERMEKIBOL

J e l i g e :

Si quid movendum est, move.

Hippocrates.

E L Ő S Z Ó.

Ha Magyarországot, ezen természet mindenemű javaival bőven megáldott szép hont, a szomszéd nyugati s éjszaki tartományokhoz, mellyeknek a természet ajándékait fukarabb kezekkel nyújtá, anyagi tekintetben hasonlítjuk: azt ezeknél aránytalanul szegényebbnek találандjuk. Ezen honunkat sujtó, s népünkön csak futólagos tekintet közben is szembeszökő szegénységnek számos, a jelen értekezés körén kívül eső, s annál fogva nem is fejtegetendő okai között főhelyen áll az, hogy tömérdek természetadta kincseinket eddigelé nem használtuk kellőleg, — használni nem tudtuk; s e hanyagság s nemügyelés miatt évenként ezeket, sőt milliókat sajátított el tőlünk az élelmes külföld leginkább olly mű- s gyógytani anyagokért, mellyek honunkban is teremnek, vagy természethek, s mellyek ügyesen használtatva, ugyanannyi hasznot hajthattak volna honunknak, nemzetünknek. Ezen tapasztalat s nézet vezérlé, véleményem szerint, honunk s nemzetünk nem csak szellemi emelkedését, de

anyagi jólétét is szívéen hordozó, s hatása köréhez képest előmozdítani ügyekező Magyar Tudós Társaságot is a szóban kérdés kitűzésére. Az ekkép elhanyagolt, s annálfogva jelenkorunkig külföldről szállítatni szokott, vagy kivitelre nem fordított gyógy- s műtani testek kijelölésének *) szentelvék e lapok. Illyen:

---

*) *Jegyzés.* Kik ezen pályamunkám kidolgozásában segédkezeket nyújtani kegyesek valának s részint helyrajzi (topographiai), részint az itten kijelölt gyógy- s műtani testek kereskedési állását tárgyazó adatokat közleni méltóztattak: u. m. Tognio Lajos és Szadler József egyetemi tanárurak, Fényes Elek ismeretes tudósunk és írónk, Flittner János lipót-, és Heuffel János krassómegyei főorvosok, Török Fridrik pesti középponti gyógyszerkereskedő és Bolemann Leopold a Nagy-Kunságban kisujszállási gyógyszerészurak, fogadják ezennel tőlem hálás köszönetemet.

GYÓGY- S MŰTANI TESTEK AZ Á S V Á N Y O R S Z Á G B Ó L.

I.

Érczeműek közül.

1. *A vasany* (ferrum, Eisen).

A vasany vegytani tekintetben ¹⁾ nemtelen, de mű- s gyógytani tekintetben a legnemesebb, az emberiségre nézve legnagyobb fontosságú, legnélkülözhetlenebb ércz. Műtani terjedelmes hasznai mindenki előtt tudvák; a' gyógytaniak szinte kitünők, mert már 1400 évvel Krisztus szül. előtt használtatott Metampus által a férfiúi tehetetlenség ellen, s azóta nem volt időszak a gyógyászatban, mellyben elmellőztetett, vagy feledékenységre jutott volna. Mi ritka szerencse egy gyógyanyagra nézve! S jelenleg is, mint főnöke az erősítő, a' tengeréletet (vita vegetativa) felmasztaló orvosságoknak, méltán számítatik sarkalatos gyógyszereink közé.

---

¹⁾ Vegytani nemességöket az érczeknek a savítóhozi rokonságuk határozza. Nemeseeknek mondatnak, mellyeknek kevés rokonságuk van a savítóhoz, s így azt nehezen vonják magokhoz, s könnyen elbocsátják; nemteleneknek ellenben, mellyek a savítót könnyen vonják magokhoz, s nehezen bocsátják el. Ezen tekintetben a vasany a nemtelen érczek közé számítandó.

A természetben leggyakrabban savítóval ¹⁾ egyesül. Az illy vasanysavítat tartalmú ásványok a legnagyobb fontosságúak, minthogy azokból olvasztathatik ki a tiszta ércz legkevesebb költséggel. Illy nemű nevezetesebb ásványok a következők: 1. *Delejes vasásvány* (minera ferri magnetica), melly honunkban Krassó megyében s Gömörben legbővebben találhatik. 2. *A csillámos vasásvány* ²⁾ (minera ferri micacea), melly a Szepességben egész hegyeket képez, s azonkül Zólyom, Gömör, Krassó, Nógrád megyékben is roppant mennyiségben jó elő. 3. *A veres vasásvány* (minera ferri rubra), melly, ha porlékony s festő tulajdonságokkal bir, ácsok által veres festékeknek használtatik; ha merő, nem fest, s szálás szerkezetű: *vérlének*, (haematites); ha merő, nem fest, de nem szálás szerkezetű, *veres vaskőnek* (lapis ferri ruber) neveztetik. Ezen ásvány honunkban legbővebben van Krassó, Szepes, Sáros és Gömör megyében. 4. *Az agyagos vasásvány* (minera ferri argillata), mellyben a vasanysavítat agyagfölddel van egyesülve, találhatik a' Bánátban olly bőséggel, hogy méltán tekinthető boldog emlékü jeles Schuster János tanár szavai szerint a' késő nemzedék számára maradt kincsnek; továbbá Gömör, Borsod, Szepes, mint szinte Pest megyében is Buda-Örs körül. 5. *A tükrös vasásvány* ³⁾ (minera ferri specularis), melly Erdélyben Kőhalom (Reps) körül legbővebben jó elő. 6. *A barna, sárga, gyepi s fűvényes vasásvány* ⁴⁾ (minera ferri fusca, flava, cespititia, sabulosa) Zólyom, Szepes, Gömör, Marmaros és Krassó megyékben is nagy mennyiségben létezik. 7. *A leveleges vasásvány* (Spatheisenstein, minera ferri spatosa), mellyben a

¹⁾ Három irányban, mint: alsavítat, savítat, felsavítat.

²⁾ A svéd- s norvéghoni nagy hírű jó vasany jobbára ezen s a tükrös vasásványból készül.

³⁾ Elba szigetében a Rio nevű hegy egészen illy ásványból áll.

⁴⁾ Ebben a vasany napanynyal (titanium) van egyesülve (ferrum titaniatum, s. titanus ferri). Siófoknál sok van, s porzónak használtatik.

vasanysavítat szénsavval egyesült (carbonas ferri oxydati), Zólyom, Honth, Szepes, Gömör, Abauj, Borsod megyékben jó elő ¹⁾.

A vasanysavítatok savakkal (acida) egyesülve is találatnak honunkban, nevezetesen: a) a kénsavval, melylyel kénsavas vasacsot, és vasagot alkotnak (sulfas ferri oxydulati, et oxydati); b) a sósavval, melly egyesület *berlini termés kéknék* (coeruleum berlinense nativum) neveztetik; c) a villósavval ²⁾; d) himanysavval (arsenias ferri oxydati); e) kovasavval (silicas ferri oxydati). Igen gyakran taláztatik még a vasany kénnel (sulfur) egyesülve, mellyhez vegytani rokonsága felette nagy, annyira hogy vele öt viszonyban egyesül. Ez vasany-készítésre, nagyon költséges levén az ebbőli kiolvasztás, nem használtatik.

Legritkábban látható pedig a vasany termés-alakban; s honunkban egyedül csak az ollykor-ollykor leeső lebkövekben (lapides meteorici), vagy lebvasakban (ferrum meteoricum), mellyekben a vasany mindig bókanynyal ³⁾ (nicolum) s napanynyal (titanium) egyesült. A lebvasnak szép példánya van nemzeti muzeumunkban, melly Sáros megyében közel Lénártóhoz, s Bécsben egy mázsányi nehézségű, melly Horvátországban három szemtanú előtt esett le. Földi eredetű termésvasany a legújabb fölfedezések szerint egyedül csak Americában Connecticut tartományban taláztatik aranynyal, s lomannyal (platinum) egye-

¹⁾ Chr. And. Zipser: Topographisch-mineralogisches Handbuch von Ungarn; — továbbá Joseph Jonas „Ungarns Mineralreich“ czimű munkái; — végre Schusztter János kéziratbani vegytana.

²⁾ Villósavas vasag (phosphas ferri oxydati) van a réteken, s mezőkön taláztató, s csizmát annyira rongáló sárga színű vízben is. — Egyesül ez t. i. a bőrben létező fehérnyével, mellytől a bőr megfosztatva, szétmorzsolhatóvá lesz.

³⁾ Bókanynak vasannyal egyesülése a lebvasban azért nevezetes vegy- s gyógytani tekintetben, mivel mesterséggel ezen két ércz nem egyesíthető.

sülve, mind jegesedve, mind eléggé terjedelmes rétegekben.

Jő még elő vasany ásványos vizeinkben is, melyeket lásd alább az ásvány vizekről czikkben.

Az eddig előadottakból vajmi könnyű átlátni, mennyire ellátvák némelly honi megyéink vasásványokkal. — A mi már az évenkénti nyereséget illeti: állodalom-tudósaink számításai szerint a négy bányakerületben 1833—1837-ig középszámmal véve, 269,997 mázsa nyers, és 36,312 m. öntött vasany készült ¹⁾. Ez öszveghez a királyi kincstár járult 101,063 m. nyers, és 16,537 m. öntött vasanyval; a többi magányosak bányáinak terméke. Legtöbbet ad az egész mennyiséghez Gömör vármegye (150—160,000 m.), hol a garani, rozsnyói, csetneki, jólsvai, kishorti völgyekben egymást érik a hámorok. Sok vasany készül még *Szepesben*: Iglón, Jakabjánon, Kronpachon sat; Abaujban Kassa városa, és a jászói prépostság jószágai-ban; *Tornában* gr. Andrassy György bányáiból. *Borsodban* Diósgyőrött, Szilváson sat; *Sárosban* főleg a b. Palocsai, Horváth bányáiból; *Zemplénben* Szinnán; *Unghban* Reme-tén. Ezekben összesen 70—80,000 mázsa. Az alsó-magyarországi, vagy selmeczi bányakerület (kivált *Liptó*, és *Zólyom* megye) ad 50,000, Beregh vármegye (gr. Schönborn bányái) 5,000, *Mármaros* (Kobolopolyána) 3000 m. Ugyan ennyit a *biharmegyei* vaskói, és petrózai hámorok. *Arad* megye 4000, *Krassó* 8000, az oláh bánági végezred (hol Ruszkabánya leghíresebb) 14,000. — *Tergove*, a második báni ezredben 1200 mázsát ²⁾. Bár-milly nagy mennyiségnek tessék is azonban ezen öszveg: mindazáltal honi szükségjeink fődözésére sem elegendő. Így Horváth Mihály ³⁾ 200,000 forintot számít évenként

¹⁾ Springer: Statistik des oesterreichischen Kaiserstaates. Wien 1840 418. l.

²⁾ Fényes Elek tudósításai szerint.

³⁾ Az Ipar és Keresk. története 256. l.

a külföldről behozott vasanyra, s vasanyművekre. Bizonyos azonban, hogy 1823-ban honunk az ausztriai örökös tartományokból, leginkább Stajerországból, (hol évenként 583,811 mázsa nyers, és 21,915 m. öntött vasany nyeretik) 35,476 mázsa 78 ñ vert, 4952 m. 75 ñ öntött, — 38,948 mázsa 22 ñ kovács-, lakatosművet, 3000 m. 78 ñ nyers vertöntött aczélt hozott be, s ezért 900,000 forintnál többet adott ki jó pénzben. — Mi valóban, midőn ezen érczczel nem csak honunkat, hanem valószínűleg fél Európát elláthatnók, igazán tetemes veszteség ¹⁾. Ezen segíteni, kinek e tekintetben terjedelmesebb hatáskör engedtetett, lélekismeretes kötelesség.

Tudva e szerint ezen érczczeli fonák gazdálkodásunkat, méltán kérdésbe tehetjük, miként történik, hogy a honi vasany nem csak kivitelre nem fordítatik, de sőt inkább még külföldivel is pótoltatik? — Ennek két főoka van: t. i. hogy nem készül *elegendő mennyiségű*, és *illendő jóságú*. — Az elsőn lehetne segíteni, ha számosabb vasbányák, kölyük, kohok, hámorok nyitnatnának. Mint-hogy azonban az illy nemű vállalatok egyesek erejét fölműlják, e nagy cél alakítandó egyesületek által érendő el. Mert hiszen kétséget nem szenved, hogy csak az egyesületek, — mellyek honunkban fájdalom! csak most kezdenek divatba jöni — képesek valamely hont a fény, tőkély s boldogság legmagasb fokára emelni; — az egyesületek összpontosított erővel semmiből is üdvös gyümölcsöket természetnek. Mennyivel könnyebben boldogulandnak ott, hol a természet is, pazarolva osztogatván kincseit, segédkezeket nyújt. De, ha támadnának is számosabb vasany-készítő műhelyeink, még akkor sem válhatnék az külkereskedési cikké mind addig, míg más nemzetek:

¹⁾ Hátha még azt is fontolóra vesszük, hogy a vérle (haematites) és az orvosi hasznú vasreszelék (limatura ferri) is szállítatik hozzánk külföldről: lehetetlen, hogy ennek tudása ne csiklándoztassa és bosszantsa érzekeinket.

stajerek, angolok, svédek jobbat tudnak készíteni; s így szükség, hogy épen olly jót ¹⁾, vagy még jobbat készítsünk, s azt szintolly olcsón, vagy még olcsóbban adjuk.

Mi a vasany jóságát illeti, az leginkább annak tisztaságától függ. Sokat törték fejöket az ásvány-, vegy- s bányásztudósok, miként lehetne a nyers vasanyt (Roheisen) a benne létező idegen anyagoktól: millyenek a savító, szén, villó, kén, himany, timany, kovany, cseleny sat, mellyek a vasany jóságának fölötte sokat ártnak, megtisztítani; míg végre 1835-ben a német Schachiten Károly, s Ermann lipcsei tanár ajánlottak tisztítási módokat, mellyek a tudósok által ismételt kísérletek után ismertettek el leghelyesebbeknek. Honunkban üzetnek-e valahol, én részemről nem tudom, s annálfogva nem tartom fölöslegesnek az említett vasany-tisztítási módokat röviden előadni.

Schachiten nyers vasany-tisztítási módja következő: $3\frac{3}{4}$ mázsa nyers vasanyhoz veszen $1\frac{3}{4}$ ð cseleny-savitatot (oxydum mangani), $3\frac{3}{4}$ ð konyha-sót, és 20 lat fazokas-agyagot. Ezen anyagokat finom porrá törvén, 12 egyenlő részre osztja, s ezen adagból egyet, mikor a nyers vasany erős tűzben olvadni kezd, az olvadékhoz tesz. Néhány percz mulva ismét másik adagot, s ezt folytatva az olvadék szüntelen keverése mellett, fél óra alatt a vasany tökéletesen megtisztul, s rudakba veretve, vertvasany (ferum cusum) nevezet alatt megy a kereskedésbe.

Ermann lipcsei tanár ugyan csak 1835-ben következő tisztítási módot ajánlott, melly az elsőnél kevésbé költséges: $2\frac{1}{4}$ m. nyers vasanyhoz vesz 1 ð salétromot, mellyet három adagra osztva hány a vasany-olvadékhoz egymásután tízpercznyi időszakonként, s ezen úton is tökéletesen megtisztul a nyers vasany fél óra alatt.

¹⁾ Magyarországon legjobb a diósgyőri vashámorokban készült vasany s legközelebb jár a stjerekéhez, a többi mind jóval alábbvaló.

Ha a vasany vegytanilag (chemice) egyesül bizonyos meghatározott irányban a szénnel, lesz belőle *vasanyszénet* vagy *aczel* ¹⁾. Ez szinte olly nagy hasznu a műtanban, mint a vertvasany. Ezt is készítenek honunkban, de a melly az angol aczelhoz távolról sem hasonlítható, mint-hogy azt nem is az angolok módja szerint készítik. Az angol aczel a világhírű newcasteli gyárban így készül: tíz lábnyi hosszú, 2—3 hüvelknyi széles, 1½ hüvelknyi vastag vert vasany-rudakat vízirányos fekvésben egymástól bizonyos távolságra helyeznek egy kovaporból s vasanysavítatból készült ládába. Ezen réteget szénporral behintvén, fölibe új meg új réteget raknak az említett módon mind addig, míg a láda megtelik. Ekkor agyagból, s fővényből készült meszlénnyel (cementum) befedik. Több illy módon elrendezett ládát roppant kemenczébe raknak, s öt-hat napig a legerősebb tűzben égetik, melly égetés által a vasany, s a szén parányai (atomi) egymást tökéletesen megatják. E meghatásnak csalhatlan jele, ha a ládából kivett vasanyrud töredékeny, és habos (bullosus) felületű. — Ekkor a ládák öt-hat napig hűtetnek, a mikor kiszedetvén a rudak, gyöngé tűznél egyenlővé veretnek, s *angol aczel* nevezet alatt kereskedésbe mennek.

Úgynevezett damaskusi aczel is készíthetnék honunkban. Ennek készítési módja következő: 4 rész nyers, 5 rész vertvasanyt, 3—4 rész aczelt erős vasany-sodronyokkal egy csomóba kötnek, s a legerősebb tűzben kalapálják. Majd roppant fogókkal tekerik; honnan rajta tekervényes kígyódzó vonalak láthatók. Azután felhasítván a csomót, egy vert vasanyrudat tesznek a hasadékba, mellynek tulajdonítandó nagy szivossága (tenacitas) s újra erős tűzbe tevén a felhasított vonalat, összeolvasztják.

Ha honfiaink az aczélkészítésben az angolok módját követnék, tökéletesen meg vagyok felőle győződve, mikép

¹⁾ Természeti aczel is terem honunkban a Bánátban és Gümör megyében.

a magyar! aczél is világhírűvé leendhetne, s külkereskedési czikké is válhatnék, nem állván ellent a Magyarhon gazdagodásának teljességgel nemkedvező osztrák vámrendszer. Azonban, minthogy nem elég elméletileg, s csak könyvből bármit is tudni, hanem főleg gyakorlatilag szükség, — hogy úgy fejezzem ki magamat — a dolog bibejét kitanulni: véleményem szerint leghelyesebb volna a vasanybányák, huták, hámorok birtokosainak közköstségen egy ügyes vállalkozó férfiút Angolhonba küldeni olly czélből, hogy az aczél készítésének ezen módját gyakorlatilag is látná, és tanulná ki, s honunkban is alkalmazná. Előttünk áll a honunk mind szellemi, mind különösen anyagi jóllétére nézve magának legtöbb, és soha feledékenységbe nem jutandó érdemeket szerzett gr. Széchenyi követendő példája, kinek hazánk sok üdvös, angol honból sajtátított intézeteket köszönhet. A jelen tárgyban is csak egyedül ez úton reménylhetjük azt, hogy a magyar vasany és aczél, melly eddigelé külföldön csak vérontó csatákban volt ismeretes, ezután műtani tekintetben is európai hírvé leend.

2. Ólmany (plumbum, Blei).

Találtatik a természetben : a) *termés-alakban*, noha igen gyéren ; b) *savitóval* egyesülve, mint ólmanysavítat, melly ismét különféle savakkal (szén-, kén-, villó-, himany-sav) egyesül ; c) *más érczekkel* leggyakrabban ezüstenyvel, dardanynyal, s d) *kénnel* egyesülve, mint ólmanykénnet, melly az ásványtudósok által *ólmanyfemlének* (Bleiglanz) nevezetik. Ez utolsó alakban leggyakrabban jó elő, s annál fogva kiolvasztása is főleg ebből történik. Honunkban ezen alakban legtöbb találtatik a következő helyeken : *Bars* megyében : Vihnyén, Zsarnóczán ; *Biharban* Rézbányán ; *Gömörben* Dubraván ; *Honthban* : Selmeczen s környékén, roppant mennyiségben ezüsttel vegyülve, *Hodricsbányán* ; *Krassóban* : Dognáskán, Moldaván, Oravicán,

Szászkán; *Liptóban*: Boczán, Magurkán, Maluzsinán, Matejkován; *Mármarosban* a Trojaga hegyláncban; *Szathmárban* Felső-bányán, Kapnikon; *Zólyomban* Sz. Andráson, Beszterczén, Breznó-bányán, Jeszenán, Pojnikon sat nagy mennyiségben ¹⁾. — A mi már az évenkénti ólmanynyereséget illeti, Csaplovics, s utána Horváth szerint a selmeczi, vagy alsó-magyarországi bányakerületben évenként mintegy 10—12,000 mázsát olvasztanak, a nagy bányáiban szinte annyit; a bánságiban csak 2—3000 mázsát, s így mindössze körülbelől 27,000 mázsát ²⁾. — Azonban Springer bécsi tanár 1840-ben kijött „Statistik des Oesterreichischen Kaiserstaates“ czimű munkájában hitelesebb forrás után azt állítja: hogy 1833—1837-ig középszámmal nem ásatott több évenként 4,178 mázsánál, Erdélyt ide nem számítván, honnan évenként mintegy 185 mázsá kerül. Ezen összeghez legtöbbit adott az oláh-bánsági őrezred (Sz. Rozália bánya) u. m. 2979 mázsát. Ezután legtöbb kerül a selmeczi bányakerületből; miből könnyű átlátni, hogy ezen csekély mennyiség önnönszükségeink fődözésére sem elegendő, s annál fogva 1818—1827-ig minden évben körülbelől 5,691 mázsá nyers, és feldolgozott ólmany hozatott be az osztrák tartományokból; melly behozatal azonban, az utóbbi években mind inkább kevesedvén, az ólmanybányák növekedő jövedelmét tanúsítja. Főök azonban, minél fogva a honunkban ázott ólmany által önnönszükségeink sem fődöztetvék, az, hogy ezen érczre csak melleleg dolgoznak, az az: csak olyan ólmanyásványok olvasztatnak ki, mellyek egyszersmind ezüsteny tartalmúak: a tiszta ólmanyásványok pedig egészen elhanyagoltatnak.

¹⁾ Zipser: Versuch eines topographisch-mineral. Handbuchs von Ungarn.

²⁾ Csaplovics: Archiv. 225 l. Horváth: Ipar és Keresk. tört. 298. l.

3. *Horgany* (zincum).

Már a 16-dik században ismertetett Paracelsus által, ki azt, mint tulajdon nemű érczet első írta le. A természetben termésalakban nem jó elő, hanem egyesülve kénnel, mint horganykénet (Zinkblende), továbbá kovasavval, kovasavas-horgaggal (silicas zinci, s. lapis calaminaris Galmei), és szénsavval — szénsavas-horgaggal (carbonas zinci, s. spatum zinci) — egyesülve. Kiolvasztása leginkább a horganykénetből, s a kovasavas-horgagból történik, melyek honunkban is elég bőven szerezhetők a következő helyeken: *Bars* megyében Vihnyén; *Biharban* Rézbányán; *Krassóban* Szászán, Dognaskán, Oraviczán. Ez utolsó helyen csekély dörgölésre villódzó horganykénet is található, mely ásványtani ritkaság 1809-ben történt fölfedezését Hochwimmer Alajos urnak köszönhetjük ¹⁾. — *Honthban* Selmeczen igen sok, Hodricson, s Vindschachton; *Liptóban* Magurkán; *Sáros* és *Szepes* között elnyúló Branisko nevű hegylánczban; *Szathmárban* Felső-Bányán, Kapnikon nagy mennyiségben, és Fereczén, Nagy-Bányától $\frac{3}{4}$ mértföldnyire, hol hajdan horgany-huta is létezett, mely azonban 1820. körül megszűnt; *Szepesben* Szomolnokon; *Zólyomban* Mito helység határán. Mind a mellett, hogy illy számos helyen, s nevezetes mennyiségben találtak honunkban horgany tartalmú ásványok: az arany, s ezüsteny után sovárgó honi bányászat azokat mindeddig figyelemre nem méltatta, kivevén a bánsági bányakerületet, hol 1836-ig bezárólag évenként mintegy 500 mázsa olvasztatott a dognaskai k. kincstári horganyhutában a szászokai s dognaskai aknákból ázott horganyásványokból; 1837-ben pedig a horganynyereség az említett hutában már 1717 mázsára rugott. Mivel ezen épen nem megvetendő mennyiség a királyi kincstárnak Stiriában

¹⁾ Zipser: Topogr. miner. Handbuch sat. 276. 1.

Frauenthal városában létező rézgyárába szállítatik ¹⁾, gyógyszer- s anyagkereskedőink ezen czikket is külföldről kénytelenek megrendelni.

4. *Bűveny* (cobaltum).

A bűveny tartalmu ásványok már a 16-ik században ismeretesek valának, a' kék festék készítésére használtat-
tak, de ércz-alakban csak 1733-ban állítatott elő Brandt
által; elválasztani pedig azon érczektől, mellyekkel a' ter-
mészetben szinte mindig egyesülve találtatik, millyenek:
a bókany (nicolum), himany, vasany sat csak az újabb
időkben sikerült a vegytudósoknak. A legnevezeteseb bű-
veny tartalmú ásványok a következők: a bűvenyfémle
(Kobaltglanz, cobalt-glance), a fekete bűvenysavítat,
(cobalt oxidé noir), a bűvenyvirág (Kobaltblüthe) és a
himanybűveny (cobalt arsenical), mellyek honunkban is
nagy mennyiségben találtatnak a következő helyeken:
Abauj megyében Aranyidkán; *Gömörben* Betlénen a Nada-
bula-hegyben, Dobsinán, Rozsnyón; *Liptóban* Dubraván,
Lubellán, Kelecsényen, Alsó-Boczán a Miksa-aknában;
Zólyomban Brusznón, Libetbányán a Kolba-hegyben Ar-
nold-aknában, Jarabán, s az Urak-völgyén (Herregrund)
²⁾. Egyébirant csak az iglói, dobsinai és rozsnyói vasver-
mekben ásatik ³⁾ s az évenkénti nyereség 798 mázsára
tétetik ⁴⁾; de melly a kamara rendelkezése alá tartóznán,
önszükségeink földözésére nem fordíthatatik. Annálfogva
nem megvetendő mennyiség kerül hozzánk Szászahonból,
melly különben is legjobbnak tartatik; mit valóban, ha
az említett helyeken illendő szorgalommal műveltetnék, s
helyesen kezeltetnék, könnyű volna nélkülöznünk. —
Orvosi használatra a bűveny eddigelé nem fordítatott; de

¹⁾ Csaplovics: Topogr. statist. Archiv des Königreichs Un-
garn. I. K. 286. l.

²⁾ Zipser: Topogr. miner. Handbuch von Ungarn.

³⁾ Horváth: Ipar és Kereskedelem sat. 300. l.

⁴⁾ Springer: Statistik des oest. Kaiserstaates I. 427.

a műtanban festék készítésére használtatik, mellyel üvegeket, porcellán- s más cserépedényeket, mesterséges drágaköveket, keményítőt, falakat, sőt ruhaneműeket is festenek. Az üvegfestésre fővénnyel elegyítetik, s ezen egyveleg anyagkereskedőinknél *zaferá*-nak neveztetik, melly ismét égvénnyel (alcali) összeolvasztva, s porrá törve, *smalte* nevezet alatt ismeretes, s jelességénél fogva nagy kelendőségű a műtanban, s kereskedésben; de honunkban, fájdalom! illyet készítő gyár még nem létezik.

5. *Cseleny* (manganum).

Érczalakban 1775-ben állítatott elő Gahn által. A természetben savítóval, kénnel, himanynyal egyesülve találattatik. Legközönségesebb cseleny tartalmú ásvány a barnala (Braunstein), mellyből minden cseleny-készítmények előállítathatnak. Ezen ásványt honunkban következő helyeken találhatni: *Gömör* megyében Betlérén a Nadabula, Szirken a Zselernik nevű hegyekben és Dobsinán; *Krassóban* Szászkán; *Szathmárban* roppant mennyiségben Laposbányán, Kapnikon; *Zólyomban* Pojnikon, szinte dús telepekben; *Szepesben* Gólnicz és Szomolnok között Prankendorfon a legszebb rózsaszínű barnala találattatik, szinte terjedelmes rétegekben; végre *Erdélyben* több helyeken ¹⁾ s legkevésbé sem kételkedhetünk, miként a honunkban termő cseleny, ha műveltetnék, ásatnék, nem csak önszükségeinket fődözhetné, — hanem kivitelre is fordíthatatnék. Minthogy azonban ez nem történik, kénytelenek gyógyszer- s anyagkereskedőink azt Szászshonból hozatni.

6. *Himany* (arsenicum).

A himany érczalakban 1733-ban állítatott elő Brandt által a himanyos savból (Arseniksäure), melly már századok előtt ismeretes volt. A természetben kétféle alakban

¹⁾ Zipser: Topogr. miner. Handbnch von Ungarn. Schuster kéziratban levő vegytana.

jő elő, nevezetesen: a) tisztán, mint természet-himany; b) érczekkel, p. o. vasanygyal, rézenygyel, ólmanynyal, dárdanygyal, búvenygyel sat; c) savítóval három irányban egyesűlve, mint alsavítat (suboxydum), himanyos sav (acid. arsenicosum) és himanyosav (acid. arsenicum); d) kénnel egyesűlve, mint veres (realgar) és sárgahimanykénét (Rauschgelb, operment). Mindezen alakokban találtatik honunkban ¹⁾; de legbővebben a sárga himanykénét következő helyeken: *Gömörben* Dobsinán; *Hontban* Selmeczbányán; *Krassóban* Moldaván, Oraviczán igen sok a sz. Ilona aknában természetalakban is; *Marmarosban* a Trojaga nevű havasban, az István-aknában; *Szathmárban* Nagy-Bányán, Felső Bányán, Kapnikon igen nagy mennyiségben; *Szepesben* Gölniczén; *Trencsinben* Szalkán, Trencsin városától félórányira; *Zólyomban* Libethányán, Tajován, Beszterczétől egy órányira, s *Erdélyben* Nagyág, és Csartas mellett ²⁾. Azonban mind a mellett, hogy ezen ércz honunkban illy bőséges, himany hutáink nincsenek, s a nálunk szükséges himany mind külföldről, leginkább Siléziából, hol két helyen, t. i. az altenbergi és reichensteini hutákban évenként 2 — 3000 mázsa készítetik ³⁾. Hogy pedig bányászatuuk eddigelé himanykészítésre nem veteműlt, azt nem csudálhatjuk, ha gondolóra vesszűk más nemesebb érczekbeni gazdagságunkat, a himanynak a gyógytanban fölötte korlátolt, s a műtanban sem nagyon terjedelmes alkalmazhatását, az ezen borzasztó méreg készítését kísérő eredményeket. — Tudnivaló ugyanis, hogy a melly helység határán himany-huta létezik, ott az emberek ritkán érik el életöknek 40-ik évét; ott a mezők, erdők elsárgul

¹⁾ Schubart: Elem. der technischen Chemie I. B. 2. Abt. 484. I. sat.

²⁾ Oest. National-Encykl. IV. 207. I.

Jonas: Ungarns Mineralreich.

Zipser: Topogr. miner. Handbuch v. Ungarn.

³⁾ Schubart: Elem. der technisch. Chemie I. B. II. Abt. 491. I.

nak, s az ott legelő barmok fogai időnek előtte kihullanak. Minek foglalatoskodnék tehát a magyar, kinek annyi sokkal kellemesebb, s ártatlanabb élelmi s kereset-módja van, ezen rémes anyag készítésével? Ez valóban csak olly helyekre való, hol más keresetmód nincs, s hol az emberek rövid és kinos életre kárhoztatvák.

7. Földany (tellurium).

1782-ben találtatott fel reichensteini Müller által egy erdélyországi ásványban, s 1798-ban állapítatott meg tulajdon nemű ércnek Klaproth által. Ezen ércz — úgy szólván — kizárólag honi kincsünk, mert Norvégiát, és Sziberiát kivéve, hol igen csekély mennyiségben jó elő, egyedül a két magyar hazában találtatik, noha belőle honunk eddigelé semmi jövedelmet nem aratott. Leggyakrabban más érczekkel van egyesülve; nevezetesen bátranyval (vismuthum) Börzsöny mellett *Hont* megyében arannyal, ezüstenynyel, s ólmanynyal, Nagyágon ¹⁾, Offenbányán, Zalatnán ²⁾. Ezen érczünk is, ha műveltetnék, bár előállítására meglehetősen bonyolódott vegytani folyamatok által történik, nem megvetendő hasznot hajthatna honunknak, nemzetünknek.

8. Higan (hydrargyrum, mercurius).

A higan elég szűken jó elő a természetben, s csak kevés tartományok dicsekedhetnek higan-bányászattal. Honunk azonban e tekintetben is a szerencsésbek közé számítandó. Leggyakrabban találtatik termés-alakban, és kénnel egyesülve, mint higanykén (Zinnober). A terméshigan honunkban következő helyeken jó elő: *Gömör*

¹⁾ A német ásványtudósok ezen helytől nagyager Erz-nek nevezik a szóban ásványt.

²⁾ Oesterr. National-Encyklopädie. IV. B. 307. I. Ernst Ludwig Schubart: Elem. der technischen Chemie. I. B. 2. abth. 163. I. Schuster kéziratbani vegytana.

megyében: Dobsinán, Nánán, Rozsnyón, Alsó- és Felső-Sajón, Krasznahorkán, Várallyán; *Vasban* a borostyánkői bányákban ¹⁾; Erdélyben *Zalatnán*, hol állodalomtudósaink szerint évenként mintegy 40 mázsa ásatik. Továbbá Brétfő nevezetű szőlőhegyben talált legújabbán Behr Antal egy dús higanyeret, s a múlt év dec. 22-ik napján a bányász-ítélőszék által bányaműveltetésre szükséges szabadság-levéllal is teirubáztatott ²⁾. Az itteni rövid időn állítandó higany-bányászattól erdélyi tudósítások szerint sokat lehet reményleni. — A higanykénét még számosabb helyeken találtatik honunkban, nevezetesen: *Gömörben* a már említett helyeken; *Hontban* Selmeczen; *Barsban* Körmőczön; *Szepesben* Szlovenkán, Svedléren; *Biharban* Rézbányán s a Bánáthban ³⁾. Ezekből kitetszik, hogy a honunkban termő higany, ha a kamara kincsei közé nem tartoznék, s rendelkezése alá nem esnék: honunk ebbeli szükségeit fődözhetné, ha szinte külkereskedési cikk nem telnék és ki belőle.

Találatnak az eddig előszámlált érczeken kívül még többek is, noha nem olly nagy bőséggel, hogy nagy haszonnal kecsegtetnék bányászatunkat, s mellyek annál fogva csak ásványtani ritkaságok gyanánt tekintendők. Ilyenek:

a) *Abókany* (nicolum) Oraviczán, Dobsinán a Simon- és Terézia-aknáokban, s Erdélyben.

b) *Bátrany* (wismuthum) Dobsinán, Dognaskán, s Börzsönyön Honth vármegyében.

c) *Napany* (titanium) Gömörben Rőcze mellett és Siófoknál.

¹⁾ Oest. Nat. Encykl. IV. B. 307. l. — Jonas: Ungarns Mineralreich l. 366. Zips er topogr. miner. Handbuch v. Ungarn. Horváth Mihály: Ipar és kereskedelem tört. 300. l.

²⁾ Jelenkor. 1841. 4-ik szám.

³⁾ Zips er említett munkája. Schuster kéziratbani vegytana.

d) *Mennyeny* (uranium) *Krassó* megyében Szászkán, s Erdélyben Ohlapián mellett ¹⁾.

Kivitetnek érczeink közül:

1. Az *arany*, Springer szerint évenként 2231 márka.
2. Az *ezüsteny*, ugyancsak Springer szerint 62,890 márka, — kedves honunkat soha többé nem látandó.
3. A *rézeny*, évenként 34,452 mázsa.
4. A *dárdany* (antimonium) évenként 5,350 mázsa, a legszebb *Gömör* s *Liptó* megyékből.

II.

Földneműek közül.

A. *A kovanemből* (Kiesel-Geschlecht).

1. *A nemes gránát* (granatus nobilis, edles Granat). Ez honunkban következő helyeken találtatik: *Gömör* megyében Tiszolcz mellett a Murány felé vezető út szélein; *Nógrád* megyében, Fülek és Sávoly között, borsónyi nagyságú s vérpiros színű szemcsék csillámlanak; *Zólyom* megyében Schajba nevű Libetbányához közel fekvő helységben, a falun keresztül folyó patak fövenyében, a szomszéd hegyeken, Breznóbányán s Mittelwald (Polhora) nevű, Breznóbányától három órányira eső falu határán a Rohozna folyóban. Az itt találtató gránátot Windisch hibásan rubinnak nevezte; *Honth* megyében Maria-nostrán leggyakrabban a szántóföldek barázdáin, s az ezek mellett ásott árkokban, hova kétségkívül a szomszéd-hegyekből mosatnak le a sebes záporosók által ²⁾.

¹⁾ Oest. Nat. Encyklopädie IV. B. 307. l.

²⁾ Fényes Elek: Magyarország statistikai, s geographiai tekintetben. II. k. 138. l.

Joseph Jonas: Ungarns Mineralreich. 206 l. sat.

2. *A nemes opál* (opalus gemma, edler Opal) szinte kizárólag honunk terméke, mert nincs tartomány, mellyben ezen drágakő olly nagy mennyiségben, s a mellett olly különféle, és olly szépségű találtatnék. Hazája ezen drágakőnek Cservenicza, vagy Veresvágás Sáros megyében, hol a Dubnik- és Libanka- hegyeken legszebbeket találhatni. Ha ezen opálhegyek czélszerűen műveltetnének, szinte tömérdek kincset fognának adni. Ezen honi kincsünk-ről Zipser: *Versuch eines topographisch-mineralogischen Handbuches von Ungarn* czimű munkájában következő észrevételt teszen: „*Die Opale wurden in vorigen Zeiten durch die Türken aus Ungarn nach dem Orient verschleppt und durch griechische Kaufleute aus Ungarn und Siebenbürgen dahin geschickt, über Holland aber kamen sie als orientalische Waaren nach Europa und Ungarn zurück*“ (53. l.); min lehetetlen nem bosszankodni, tudván hogy a keleti opál e szerint bitorlott hírét honi opálunktól orzotta.

3. *A bányajegecs* (crystallus montana, Bergkrystall) nagyon gyakori honunkban, de legszebb, s legtisztább mutatkozik Máramarosban, melly ezen tulajdonságainál fogva, helytelenül *máramarosi gyémánt* nevezetet nyert. Találtatik Bocskó és Sándorfalva mellett a Nagyág nevű folyóban. Ezen jegecs nagy tisztasága s keménységénél fogva czélszerűen pallérozva, különféle ékszereknek használtathatik. Felőle Jonas: „*Ungars Mineralreich*“ czimű munkájában (251. l.) következőképen íté: „*Wenn der marmaroscher Bergkrystall gut und regelmüszig brillantirt wird, und beim Einfassen eine entsprechende Rolle bekommt; so hat sich kein Ringliebhaber aus dem Mittelstande, und auch kein adelicher Patriot zu schämen, einen Ring auf seinem Finger zu stecken, der mit marmaroscher sogenannten Diamanten geziert ist, und der im Verhältnisse für das wenige Geld, was er kostet, und welches obendrein im Lande bleibt, und zur Vervollkommnung der Kunst aufmuntert — eben so viel Pracht zeigt, als der so ungeheuer*

theure Diamant, dessen Einfuhr das ohnedies geldarm gewordene Europa um Millionen ärmer, und das an sich selbst gold- und silberreiche America um eben so viel reicher machte.“ — De fájdalom! honunkban illy felszólalások pusztába kiáltó szózat gyanánt hatás és eredmény nélkül hangzanak el.

4. *A közönséges amethyst* honunkban szinte s nagy mennyiségben találhatik. *Honth* megyében Selmecezen a legszébb violaszínű s Hodricson; *Barsban* Szlaszkán, Körmőczön, Újbányán, Geletneken (Klinik); *Szathmárban* Nagy- és Felsőbányán, Kapnikon; *Zolyomban* Pojnikon sat.

5. *A közönséges kálczedon* (chalcedonius vulgaris, gemeiner Chalcedon) találhatik *Bars* megyében Körmőczön, Szlaszkán, Kapronczán (Deutsch-Litte), Jasztrabán, Geletneken a szklenői (Glashütte) völgyben; *Honthban*: Selmece határán, Bagonyán, Bakabányán; *Zolyomban* Pojnikon, Hronecz és Libethánya között, az úgynevezett háromvizi bányákban; *Gömörben*: Szirk mellett a Rákos nevezetű hegyben Szkálnokon; *Szathmárban*: Felső- és Nagybányán; *Szepeshen*: Rókuszon; *Zemplinben* a hegyaljai hegyekben; *Abaujban* Ujváron, Arkán; *Nógrádban* Rapon; *Erdélyben* Kötelesmezőn s több helyen.

6. *A kárniol* (carneolus) mint válfaja a kálczedonnak leginkább ezzel együtt jő elő *Bars* megyében Szlaszkán, Kapronczán, Lutillán; *Honthban* Selmecezen; *Abaujban* Ujváron, s az Abauj s Zemplin megye határán elnyulo Aranyos nevű hegyben; *Borsodban* F. Tárkányon; *Szepeshen* Rókuszon; *Zemplinben* a hegyaljai hegyekben. — Ezen körül Jonas idezett munkája 227. lapján így szól: „Es ist gar nicht zu zweifeln, dass aus manchen Stück Karniol, das in Ungarn im rohem Zustande von einem Fremden vielleicht zu zwei Groschen gekauft wurde, mehrere geschliffene Stücke nach Ungarn wieder kamen, die man auch über 30 fl. per Stück hat bezahlen, und somit das verarbeitete, im rohem Zustande um zwei groschen gekaufte

Stück vielleicht um 100, und mehr Gulden zurückkaufen müsse. —

7. *A közönséges jaspis* (jaspis vulgaris, gemeiner Jaspis) és az *opáljaspis* (jaspopalus) szinte bőven találta-tik honunkban; az első t. i. *Honthban* Selmecezen a ritka szépségű Kalvária-hegyen; *Barsban* Szlaszkán, s a szklenói völgyben; *Zolyomban* Bisztrán, s Ur-völgyben; *Szepesben* Kézsmárkon; *Beregben* Munkácson; *Szathmárban* Felsőbányán; *Nógrádban* Rapon. — Az utolsó t. i. az opáljaspis *Abaujban* Telkibányán; *Barsban* Szlaszkán, s a szklenói völgyben; *Honthban* Selmecezen, Borfón; *Zolyomban* Detván, Badinban, Kozelnikon; *Gömörben* Szkalnokon; *Sárosban* Erdőcskén, Eperjesen, Sóváron; *Beregben* Munkácson; *Zemplinben* Tokaj környékén.

8. *Az achát* (achates). Így nevezetik a kálcedonnak, karniolnak, jaspisnak, kova-, tűz- és szarukőnek természetes egyvelege. Legszebb példányai találhatók az achátnak *Bars* megyében Körmöcz, Geletnek, Szlaszka, Kaproncza körül; *Zolyomban* Besztercebányán; *Abaujban* Ujváron; *Szepesben* Kézsmárkon, Landokon; *Zemplinben* a hegyaljai hegyekben.

Ezen előszámlált nemes, s különféle ékszerekül használtatni szokott kövek pallérozása más tartományokban, p. o. Szászthonban, hol az ipar a tökély magasb fokára emelkedett, napirenden van, s nem megvetendő ágát teszi az iparnak. — Miért ne tehetné honunkban is, hol az említett köveknek kitünő jelességű példányai épen nem a ritkaságok sorába tartoznak. A múltan ezen ágának üzése által is, ha nem milliokat, de bizonyára évenként ezreket lehetne meggazdálkodnunk. — Mint múltani nevezetességű testek említendőek még a kovanemből:

9. *A tűzkő* (pyrolithus). Noha honunkban számtalan kovanemhez tartozó, s annál fogva tüzetadó kövek találhatók: mindazáltal kitünő jelességű — s annál fogva múltani tekintetben figyelmet érdemlő tűzkővel épen nem bővölködünk. Említést érdemel a következő helyeken ter-

mő: *Barsban* Körmöczön, Kapronczán, Szlaszkán, Geletnekhez közel a lehotkai malom szomszédságában; *Biharban* Cserneházán; *Szathmárban* Nagybányán; *Abaujban* Arkán, Ujváron; *Zalában* Csókakő mellett, közel Keszthelyhez több mázsányi tekealakú darabokban; *Nógrádban* Rapon.

10. *A sikkár* (pumex, Bimsstein). Ennek az ásványtudósok szerint két faja van: t. i. *a közönséges* (pumex vulgaris, gemeiner B.) és *a bíborlanemű sikkár* (pumex porphyraceus, porphirartiger B.). Mindkettő találtatik honunkban, nevezetesen: *Abaujban* Visolyon; *Bars* megyében Felső-Apátin, Geletneken, a szklenói völgyben; *Honthban* Hodricson; *Zemplénben* Erdő-Horváthin; *Pestben* Mogyoródnál.

B. Az agyagnemből (Thongeschlecht):

1. *Porcellánföld* (Porzellanerde, terra porcellanea) nem csekély mennyiségben van honunkban. Mint legnevezetesebbek a következők érdemlenek említést: *Abaujban* a hollóházi, és telkibányai; *Beregben* a beregszászi; *Szepesben* a nagy-szalóki, *Veszprémben* a kislödi; *Nyitra*ban a holicai; *Nógrád*ban a gácsi; *Honth*ban a prencsfalusi, melly a bécsi és holicai porcellángyárba is elvitetik ¹⁾; *Zólyomban* a micsinei, mellyből 12 db küldött Zipzer besztercebányai tanár, s lyánynevelő-intézet elnöke kísérlet végett a kassai félporzellángyárba, hol igen alkalmasnak tapasztaltatott; *Ungh*ban Dubvincson, mellyet Bécsbe is elhordanak ²⁾; végre a mehádiai fürdők körül Schuster szerint. —

2. *Timkő* (Alaunstein, lapis aluminaris) nem csak mint timsó-készítésre használtatható, hanem mint malomköveknek is igen alkalmas anyag teljes mértékben érdemel figyelmet. Találtatik ez: *Bars* megyében Geletnek kö-

¹⁾ Jona s: Ungarns Mineralreich 318. l.

²⁾ Fény es: Magyarország. stat. geogr. tekintetben. 3. k. 352. l.

rül roppant telepekben; *Baranyában* Szöllőssön, Vasason; *Beregben* Muzsajon, Beregszászon; *Hevesben* Parádon; *Szathmárban* Aranyos-Megyesen, Szinerváralján, Józsefházán, Ujvároson, Fernezelyben; *Trencsinben* Thurzófalván; *Zemplénben* Bodrogkeresztúrhoz közel.

3. *Közönséges és fazékas-agyag* (gemeiner, und Töpferthon) szinte minden megyében.

4. *Tripolisi föld* (Trippel, terra tripolitana) nem egyéb, mint finom fővény- és agyagegyveleg, melly a műtanban pallérozásra (Poliren), erős tüzet kiálló téglék készítésére használtatik. E célra alkalmas honunkban következő helyeken van: *Houtban* Borfőn; *Gömörben* Dobsinán; *Zemplénben* Tolcsván; *Sárosban* Sóváron.

5. *Pallérozó v. csiszoló pala* (Polirschiefer, schistus poliens). Találtatik *Zemplénben* Zámuto vidékén; *Abaujban* Szántó mellett, kétség kívül még számos helyeken.

6. *Födélpala* (Dachschiefer v. Thonschiefer) számtalan helyeken van honunkban. Legnevezetesebb azonban *Borsod* megyében a visnyói, melly minden tulajdonságai-
val bir a földélpalának, s annál fogva messzire is elvitetik. Első kísérlet tétetett az idevaló földélpalával Budán; s enséges nádorunk kertjében épült mulatóházon, később födetett ezen palával az oroszlányi torony Komárom megyében, az ágostaiak temploma Pesten, a reformátusok collégiuma s temploma Debreczenben. Találtatik még illy nemű, részint használt, részint használatlan pala: *Abaujban* Aranyidkán, s Meczenzéken; *Gömörben* Betlérén; *Liptóban* Magurkán; *Mármárosban* Rónaszéken, s a Petroza és Trojaga nevű havasokban; *Nógrádban* Rapon; *Pozsonyban* Bazing városa környékén; *Szepesben* Szomolnokon, továbbá Eisenbach nevű völgyet képező, s Igló és Dobsina között elnyúló hegylánczokban; *Zólyomban* Rohniczon, Micsinyen, s az Urak-völgyében; a *Bánátságban* Sarkó nevezetű havasban.

7. *Könyömópala*. A Pesti Hirlap folyó évi 9-ik számában közhirré tétetett, hogy egy névtelen honunkfia, egy illy

nemű palatalepet fedezett föl, ki azonban még most jónak látta elhallgatni ezen telep vidékét. Nemzetünk köszönettel tartozik ezen nagy eredmények magvait rejtő fölfedezésért. Azonban értekező előlegesen is bátor reményleni, hogy ezen ásványtani tekintetben olly gazdag honbantöbb illy nemű pala-telepek is fognak fölfedeztetni, ha eddigelő tökéletlen földtani - geologiai - vizsgálataink ahhoz érték által fognak folytatatni.

8. *Zöld agyagföld* (Grünerde). Ezen festéknek használtatni szokott, s annálfogva műtani tekintetben figyelmet érdemlő anyag találtatik: *Bars* megyében Kovácsiban; *Gömörben* Dobsinán; *Honthban* Bagonya határán, s kétségtelenül több helyen is.

C. *A mésznemből* (Kalkgeschlecht).

1. *Márványkő*. Legjelesebb s a caráiraival hasonértékűnek tartatik a *Krassó* megyében *Ferenczy* jeles művészünk által fölfedezett márvány. Találtatik ezenkívül ha nem olly jeles is, de minden esetre műtani hasznú: *Baranyában* Pécsent, *Trinitáson*, *Siklóson*, *Berementén*, *Szabolcsan*, *Hosszú-Hetényben* és *Megyefán*; *Komáromban* *Tatánál*, *Tardosnál*, *Almásnál*, *Piszkénél*; *Gömörben* *Murányon*; *Pozsonyban* *Stomfánál* és *Vöröskő* mellett; *Liptóban* *Oszadán*, *Deményfalván*, *Lucskán*, *Rozenbergen*; *Szepesben* *Podolinon*, *Landokon*, *Svedlérén*, *Szomolnokon*, s a *Hégen* hegyén; *Trencsiben* *Horneszulyov* mellett; *Veszprémben* *Koppánynál*, *Szőcsnél*.

2. *Gipsz*, vagy *kénsavas mészag*, melynek műtani hasznai mind nyers, mind égetett állapotában tudvák, van: *Beregben* *Muzsalynál*; *Sárosban* *Sóváron*; *Szepesben* *Iglón*, *Szomolnokon*; *Trencsiben* *Tuchinánál*; *Zólyomban* az *Urak-völgyén*, *Sandbergen*, *Óváron*, *Szent-Andráson*. De a mellett az utolsó porszemig külföldről szállítatik hozzánk.

3. *Kréta* szinte találtatik honunkban, noha nem nagy mennyiségben: *Honth* megyében *Borfón*; *Beregben* *Muzsalyon*; *Nógrádban* *Litkén*; *Nyitrában* *Bánka* helységében.

D. *Kesregneemből* (Talkgeschlecht):

1. *Kigyóla* (serpentin), melyből különféle edények, mozsarak, gyertyatartók, szelenczék, pipák készülnek (leginkább Szászshonban), találtatik: *Gömörben* Dobsinán; *Honthban* Hodricson; *Vasban* Borostyánkőn nem megveendő mennyiségben.

2. *Kalló föld* (Walkerde) van *Baranyában* Pécssett; *Barsban* Körmöczön; *Gömörben* Murány mellett; *Pestben* Téténynél; *Szepesben* Zdjáron.

3. *Szalonnakő* (Speckstein) sokoldalú műtani hasznainál fogva nagyobb figyelmet érdemel, mint az ember első tekintettel gondolná. Honunkban elég nagy mennyiségben van következő helyeken: *Gömör* megyében Dobsinán; *Honthban* Selmeczen, Hodricson; *Krassóban* Oraviczán, Szászskán; *Liptóban* Magurkán; *Mármárosban* Budfalunál; *Szathmárban* Kapnikon; *Zólyomban* Ur-völgyén, Sandbergen.

4. *Rög föld* (bolus), mely hajdan olly nevezetes szerepet játszott a gyógyászatban, s jelenlekorunkban sem koptt ki egészen a gyógydivatból, találtatik: *Abaujban* Telkibányán; *Gömörben* Betléren a Nadabula nevezetű hegyben; *Zemplinben* Tokaj mellett; *Zólyomban* Ulmankán, Pojnikon.

III.

Égékeny ásványok közül

1. *A kőszén* (lithantrax) honunk nagyszerű, de a mellett nagy mértékben elhanyagolt kincsei közé tartozik, mely figyelmünket gyógytani tekintetben is megérdemli ugyan, minthogy két nevezetes készítménye t. i. jeles honunkfia dr. Pólya által fölfedezett nagy hasznú *kőszén-*

hamag, és a lepárolás által nyert *kőszénolaj* van divatban jelenleg a gyógyászat körében: de még nagyobb méltatást követelhet műtani tekintetben, a mennyiben az erős tüzet kívánó mesterségekben, millyenek a fazék-, üveg-, mész-, téglá-, pálinka- égetés, érczolvasztás sat sokkal jobban használható, mint a fa, vagy faszén. Honunkra nézve pedig, hol a faszükérőli panasz egy időtől fogva mindennapivá kezd lenni, épen kitűnő érdekű. Az ásványtudósok két rendbeli kőszénat különböztetnek meg, t. i. a fekete és barnát (Schwarz- und Braunkohle), amaz a földtani (geologiai) eszmék szerint egymogyú (monocotyledoneae), emez ellenben kétmogyú (dicotyledoneae) növényekből származott. Az átmenetel egyébiránt egyikből a másikba olly észrehevehetlen sokszor, hogy gyakran igen nehéz a kettőt egymástól megkülönböztetni; mert a barna vagy fekete szín, a kisebb vagy nagyobb fény csalhatatlan bélyegeknem tekinthetők; vegytani szerkezetökre nézve is igen közel állanak egymáshoz. Honunkban mind a kettő bőven található, s ebbeli gazdagságunkat kitűntetni *czielja* a jelen értekezésnek. Fekete kőszén Szadler ¹⁾ jeles egyetemi tanárunk szerint honunkban három egymástól egészen elkülönözött telepet alkot. Az első a *kárpáti*, melly 60—80 mértföldnyi vonalban Szepes, Sáros, Zemplin, Ungh, Bereg, Mármaros, Szathmár megyéken keresztül egész Erdélyig terjed, majd kisebb, majd nagyobb hegyeket képezvén. Ezen vonalban a következő helyeken található eddigelé kőszén: *Szepesben* Igló, Kézmárk, Leibitz, Riszdorf, Durand, Ófalu, Donnersmark, Nedecz, Plankonicz mellett; *Sárosban* Kapronczán, Sáváron, Fintán; *Zemplinben* N. Toronya, Zámuto, Szécs-Keresztúr határán; *Mármarosban* közel a suliguli hires borviz-forráshoz, Tecsőnél; *Szathmárban* az Avosságon. A második telep *Krassó* megyében létezik, s délről éjszakra hat mértföldnyi vonalra terjed. A harmadik Bara-

¹⁾ Versuch einer Geschichte der Steinkohlen Ungarus.

nya és Tolna megyében van, s Baranya nyugati részéből éjszakkéltre 6—8 mértföldnyi vonalat képez. Ezen két megyében következő helyeken ásatik kőszén: *Baranyában* Vasason, melly bánya legrégibb; Pécssett, Szászon, Komlón, Somogyon; ez öt helyen évenként 70,000 pozsonyi mérőt ásnak ki ¹⁾; *Toluiban* pedig Várallyán, és Nagymányokon. Ezen kőszén-bányákban kiásott öszveg Mohácscon, s Budapesten adatik el. A barna kőszén, melly műtani tekintetben épen olly jól használható, mint a fekete, még bővebben jó elő honunkban, nevezetesen: *Pozsony* megyében Modor és Diós határain; *Trencsinben* Miava és Zlatna körül; *Barsban* Szentkereszt, Fenyő-Kosztolán és Ebedecz mellett; *Túróczban* a lehotkai, alsó-záturai, kis-rákói, mosóczi, blatniczai hegyeken; *Árvában* Usztyé, Lavkov, Alsó-Stepanov, Lieszek, Csimhova, Bobró körül; *Liptóban* Kvacsán, Hutti és Borove mellett; — *Zólyomban* Beszterczén, Breznóbányán, Tájován; *Honthban* Nagymaros, Közép-Palojta, Kis-Kér, Stefulto mellett; *Nógrúdban* Nagy- és Kis-Kürtösön, Bánk, Verőcze, Mátra-Nováki mellett (ez utolsó helyről legjobb;) *Pestben* Bogdán, Csobánka, Visegrád határain; *Hevesben* Gyöngyös, Saar, Bátor, s Bátor körül; *Borsodban* Diósgyőr, Májinka, Szilvás, Ozd, Királyd, Czenter, Sajó-Németi s Várkony mellett; ez utolsó helyen évenként 8 - 9 ezer mázsa ásatik és adatik el; *Gömörben* Felső- és Alsó-Sajón; *Biharban* Felső-Dernán, és Alsó-Verzárón; *Aradban* Zúgó, Konop és Dezna mellett; *Krassóban* Moldava és Szászka között; *Szeremben* Vrduik, Gergeteg, Karlovicz és Rakováczon. Az első helyen Schaus Ferencz gyógyszerész, és Wolny karloviczi tanár által fődöztetett föl 1804-ben; *Pozsegában* közel Pozsega városához, és Late mellett; *Varadban* Radoboi mellett; *Körösben* a Csányó- és raszini hegyekben Brainszka helységre, és Lepoglava ko-

¹⁾ Fényes Elek: Magyarország geogr. statist. tekintetben. I k. 13. t.

lostor között; *Zágrábban* Planinán; *Zalában* Peklenicza, Szerdahely és Krisovecz határain; *Vasban* Borostyánkőn, Markusócson, Schreibersdorfon, s Mariasdorf határán; *Veszprémben* van egy telep, melly Jákótól Koppán keresztül Gerencsérig terjed; *Esztergomban* Dömösön, Tokodon, Sárísápon, Csolnokon (az első helyen 1805-ben, a három utolsón 1808-ban fedezettett föl); *Komáromban* Zsömlye helysége, s a majki puszta között, melly a tatai uradalomhoz tartozik; *Sopronyban* Wandorf mellett, Soprony városa birtokán 1769-ben fedezettett föl. Ezen kőszénbányából 1817—1823 egyre-másra minden évben 200,000 mázsa ásatott. Ennek nagy része Bécsben adatik el. Továbbá: Riczingen Sopronytól két órányira 1807-től fogva műveltetik; végre Neufeld, Neudorf és Pöcsing mellett.

Ezekből vajmi könnyű átlátni, milly nagy kincset bir Magyarhon kőszén-telepeiben, s hogy ezen nagyszerű kincs mindedig nagyrészt figyelemre nem méltatott, azon nem csodálkozhatunk, ha gondolóra veszszük, hogy kőszéntelepeink legnagyobb része az utolsó évtizedekben fedezettett föl; hogy honunk fa dolgában az újabb időkig nem sok szükségét látott, s végre, hogy honfiaink mind eddig hajlandóbbak földműveléssel, mint az ipar más ágai-
val foglalatoskodni. Egyébiránt a már biztos alapokon nyugvó gőzhajózás, s a létesülendő vasutak által megkönnyebbitendő bel- s külföldbeli közlekedés meg annyi szárnyai lesznek kőszén-néli kereskedésünknek, hatalmas emeltyűként járulandván hozzá a mindinkább érezhető fahiány is: csak a már megnyitott, s megnyitandó kőszénbányáink művelésével fel ne hagyjunk.

2. *A kőolaj* (petroleum) leginkább a kőszénhegyekből fakadó források vizével együtt buzog ki. — Tudván már a főntebbiek szerint, milly számos kőszénhegyek, s telepek léteznek honunkban, előlegesen is gyaníthatjuk, hogy a kőolaj sem leend nálunk ritkaság; s valóban számos ásvány s gyógyforrásaink vizén úszkál ezen, eddigelé egészen elhanyagolt, s annál fogva holt tőke gyanánt

tekintendő, mind gyógy-, mind műtani tekintetben nagy fontosságú anyag. Találtatik nevezetesen *Heves* megyében a parádi fürdőkben; *Nyitra*ban a holicsi urodalomhoz tartozó kőjatinai forrásokban, hol azt a múlt évben Pleischel bécsi tanár fedezte föl; *Temesben* a buziási gyógyvizekben ¹⁾, s több számtalan ásványvizeinkben. — De van honunkban egyenesen a földből kiszivárgó vizen nem uszó kőolaj is, mely a lég befolyása által megkeményedik, s földi vagy zsidó-szuroknak neveztetik. Ebből készül lepárolás útján a megtisztított kőolaj, mely *naphta* nevezet alatt ismeretes. Így szivárog ki a kőolaj *Bihar* megyében *Kabalás-patakon* és *Czigányfalván* ²⁾; *Sárosban* Erdőcskénél; *Zalában* *Pekleniczán*, hol *Liebbald* keszthelyi tanár által fedezettett föl ³⁾; *Hevesben* *Parádnál*, s kétségkívül még számtalan idővel fölfedezendő helyeken. Megjegyzendő azonban ezen anyagról, hogy honunkban szinte egészen elmellőztetvén — mert csak *Túróciban* foglalkoznak néhányan ezen olaj készítésével ⁴⁾ — szükségjeink fődözésére jobbára *Olaszthonból* szállítatik hozzánk, s csak egy pesti anyagkereskedő *Török Fridrik* is évenként 10—15 mázsát szállítat az említett tartományból.

3. *A gyantár* (succinum, Bernstein). Találtatik a balti tenger partjain, s legbővebben halásztatik, és ásatik *Pillau*, *Memel*, *Königsberg*, *Danzig* körül; de van más tartományokban is, leginkább az agyagrétegekben, és kőszéntelepekben. Miből ismét előlegesen is gyaníthatjuk, mikép honunk ezen ásvány nélkül sem szükölködik. Az eddig hazánkban történt földtani vizsgálatok szerint találtatik a gyantár nagy, s a művelőnek bizonyos hasznot ígérő mennyiségben: *Krassó* megyében a szászkai, és moldavai kőszéntelepekben a *Privicza-völgyben*; *Nyitra*-

¹⁾ Orvosi Tár, új folyam, VI-dik félv. 4. sz.

²⁾ Fényes Elek: M. O. geogr. stat. tekint. IV. k. 49. l.

³⁾ Zipser: Topogr. miner. Handbuch v. Ungarn. 290. l.

⁴⁾ Grellmann: Statistische Aufklärungen sat. II. B. 152. l.

ban Szakolcza mellett; Szepesben a Magora hegylánczban; s idővel kétségkívül számosabb helyeken is fog fölfedeztetni.

4. A kén (sulfur) s készítményei, millyenek a kénés- kéngyulatsav sat, igen nevezetes szerepet játszanak mind a mű-, mind a gyógytanban. A műtanban használtatik a kén lőpor, érczkénetek, minták, gyúfák készítésére, sava pedig selyem-, gyapot-, vászonkelmék fehérítésére; a gyógytanban pedig jelenleg több mint 40 készítményei divatoznak ¹⁾. Ezen test a természet mindhárom országában találatik. Az állatországban nevezetesen a fehérnyében. Ettől van egy részről a záptojásnak azon kiállhatlan szaga, ettől ered az ezüst kanalaknak a fehérnyébeni megfeketülése. Továbbá a vizelletben, hajban. A növény országban a zilizgyökben (radix altheae), a бүдös libatoppban (chenopodium foetidum), a nemes cziczkoróban (achillea nobilis), a бүдös aszatban (assa foetida), a tormában, a repczében, a veres- és fokhagymában. Legbővebben találatik pedig az ásványországban, vagy termésalakban, a tűzokádó hegyek közelében, a Vezuv s Aetna körül, a lipari szigeteken, Puzzoli mellett Nápolyban; Izland, Teneriffa, Quadeloupe, Java, Bourbon szigetein, déli Americában a Purace tűzokádó-hegy környékén vastag rétegekben; vagy érczekkel egyesülve az érczkénetekben, millyenek a vasany-, rézeny-, ólmány-, dárdany-, horgany-, higany-, himanykénetek; vagy savítóval, vagy gyulóval egyesülve, a kén és kéngyulat-savban, s ezek által képezett sókban. A mű- s gyógytan számára legrövidebb, s legjutalmasabb úton készítetik a terméskénből, melly olvasztás, s lepárolás vagy felszállítás (sublimatio) által szabadítatik meg kő- s földnemű tisztátalanságitól. De mivel nem minden ország szerencsés terméskén-telepekkel bővölködhetni, kivált Európában, leggyakrabban olvasztatik ki az érczkénetekből, nevezetesen a vasanyké-

¹⁾ Sobernheim: Arzneimittellehre 459. l.

netből (sulfuretum, s. pyrites ferri), melly 45, 5 rész vasany- s 54, 5 rész kénből áll. Angliában a rézenykénetből is ¹⁾. — A vasanykénét t. i. légtől elzárt üregben égettetvén, kéntartalma $\frac{2}{3}$ részét gőzalakban bocsátja el, melly sűrítő edényekbe fölfogatik, s újlag megtisztítatik. Ezen érczkénetekből kiolvasztása a kénnek hosszadalmasabb s költségesebb, de mind a mellett is elég nyereséggel jár, mint azt Angol-, Svéd-, Szász-, Csehország, Porosz- Szilázia példái csalhatlanul bizonyítják. Honunk kénbeli gazdaságát a mi illeti: természetén jó elő nem megvetendő mennyiségben a *szathmármegyei* bányavárosokban; *Zólyomban* Úr-völgyén, Kalinkán, Baczuchon, Baláson Sz. Andráson; *Vasban* Borostyánkőn; *Honthban* Selmeczen; *Liptóban* Boczán, Maluzsinán; *Abaniban* Aranyidkán, s mindenekfölött legbövebben *Varasdban* Radoboján, hol Springer ²⁾ szerint 1833—1837. évenként 6,000 másza kén ásatik, s a k. kincstár által kezeltetvén, inkább fejedelmi, mint nemzeti kincseink közé számítandó. Érczkénetek (sulfureta) pedig mind a négy bánya-kerületben nagy mennyiségben jönnek elő. E szerint legkisebbé sem kételkedhetünk, miként ezen gyógy- s műtani tekintetben nagy fontosságú anyaggal is bőven ellátvák megyéink; s miként az Európában nagy számmal létező kénhuták mintájára állítandó intézetek által minden külföldi ként, s kénkészítményeket (praeparata) nélkülözhetendünk; s a honunkban óriási léptekkel fejlődő, természeti gazdagságunkat felkutató értelmiség, a fölébredt tetterő, s egyesületi szellem, a kereskedés élénkülése, a naponként föl-föltűnő különféle gyárak, intézetek méltán jogosítanak bennünket reményleni, hogy ezen, eddigelé elhanyagolt nemzeti kincsünk sem fog sokáig parlagon heverni.

¹⁾ Schubart: Elemente der technischen Chemie I. B. 117. f.

²⁾ Statistik des oest. Keiserstaates. Wien. 1810

IV.

Sóneműek.

A sóneműekről örömmel vallhatjuk, hogy ásványországi kincseink között legkevésbé elhanyagolják. Így:

1. *A szikeg* (natrum, s. soda) vagy *sziksó*, mely Mosony, Komárom, Fehér, Pest, Bács, Csongrád, Csanád, Torontál, Békés, Bihar, Szabolcs, Szathmár, Heves megyék, a Nagy-kun- s Jászkerületek lapályos róna vidékein nagy bőséggel virágozik ki, nem megvetendő mennyiségben szállítatik külföldre. Nevezetesen a harminczadi lajstromok után évenként mintegy 800 mázsára tehetjük a kivittetett összevet. Azonban ezen czikkről is fájdalommal kell megvallani, hogy nem lévén szikegtisztító gyáraink, a jegesedett (soda crystallisata) s a kettedszénsavas szikeg (bicarbonas sodae) külföldről, jobbra Londonból kerül hozzánk, s e szerint tulajdonunkat kén-telenítetünk gyáraink nemléte miatt idegenektől venni meg.

2. *A hamag* (kali, s. potassa) vagy hamuzsir, mely Mármaros, Bereg, Ungh, Arad, Krassó, Bihar, Zala, Verőcze, Pozsega megyekben, az oláh-bánsági szluini, második báni-végezredben legnagyobb mennyiségben készül, szinte nevezetes kiviteli czikk. 1825=27-ig évenként mintegy 45,399 mázsa szállított külföldre. Ezen czikkeli kereskedésünk történeteit, a kivitel elébe kormányunk által vetett akadályokat, előadja Horvát „Ipar, s kereskedés története“ című munkája 361-ik lapján.

3. *A salétrom* v. *fojtósavas hamag* (nitrum, nitras lixivae, s. potassae) szinte bőven főzetik hazánkban Szabolcsban, nevezetesen Nagy-Kállón, s Nyíregyházán évenként 5000 mázsa; Biharban Debreczenben 3000 mázsa; Alibunáron a bánsági illir-övezredben 140,170 mázsa. Ezen

kivül több megyében : Szathmárban , Mosonyban , Sopronyban , Somogyban , Zólyomban , Fehérben sat; de kivitele tilalmaztatik a kormány által.

4. *A timsó* (alumen) legnagyobb mennyiségben főzetik : *Beregben*, Munkács mellett, a kovászói és pusztakerepeczi intézetekben, Muzsajon, Dedán; *Hevesben* Parádón, és *Sopronyban*. Springer szerint 1833—37-ig évenként egyre-másra 11,534 mázsa készült. Melly öszvegből a harminczadi lajstromok szerint 4,000 mázsa vitetik évenként külföldre ¹⁾.

5. *A konyhasó*, v. *sósavas szikeg* (murias sodae) legnagyobb érdekű természetadta kincseink egyike. Kiapadhatlan fészke ezen nélkülözhetlen, s annál fogva megbecsülhetlen anyagnak *Mármaros* megye, hol a sugatagi, szlatinai, rónaszéki, sándorfalvi, királyvölgyi aknákból évenként 713,850 mázsa ásatik. Ezenkül *Sárosban* Sónáron 100,000 mázsánál több főzetik. Honi szükségünk mind a mellett ez öszveggel nem fődöztetvék, s ennél fogva nem csak Erdélyből, melly még gazdagabb a konyhasó dolgában, kerül hozzánk, hanem a szomszéd Gácsországából is, kivált éjszaki megyéinkbe, a könnyebb s olcsóbb szállításnál fogva.

6. *Kénsavas rézeg*, vagy *rézgálicz* (sulfas cupri, s. vitriolum cupri) részint rézenykenetből, részint czementvízből készül. Ez utolsóból készítetik honunkban a selmeczi bányakerületben Űr-völgyön; a szomolnokiban pedig Szomolnokon: de koránsem oly mennyiségben, hogy önnön-szükségeinket fődözhetné. — Az említett két helyen kívül van még czementvíz a nagy-bányai kerületben Ilobán és Nagybányán; a bánságiban pedig Szászokán, s ha mindezen vizeink nagyobb iparral használtatnának rézgálicz-készítésre, kétségkivül semmi külföldre nem szorulnánk.

¹⁾ Statistik des oest. Kais. Wien. 1840.

7. *Póris* (borax s. tinkal) vagy *póris-savas szikeg* (natrium boracicum) mind gyógy- mind műtani tekintetben nevezetes test. Abban mint hatalmas oldozó, ebben mint zománczozásra, finom üveg, s különféle festékek készítésére, az érczek olvaszthatósága előmozdítására ¹⁾ alkalmas szer. Természeti állapotjában, mint nyers, vagy tisztátalan póris jó elő: Persia, Tibet, Keletindia, China, Japán tavaiban; legbővebben Tibetben, a hús angol mértföldnyi terjedelmű havasoktól környezett, úgynevezett Tinkal-tóban. A tavak vizeiből következő uton nyeretik a póris: a meleg évszakokban lecsapolják a póris-tartalmú tavak vizeit kisebb árkokba, gödrökbe, mellyekben a nap hevétől elpárologván a víz legnagyobb része, a póris jegesedik. Az illy úton nyert jegescek összeszedetnek, s *tinkal*, vagy *borech* vagy *boreck*, vagy *pouuxa* nevezet alatt a kereskedésbe mennek. Könnyű képzelni, miként ezen nyers póris nagyon távol van a vegytani tisztaságtól, s annál fogva ezen állapotban sem a gyógy- sem a műtánban nem alkalmazható, hanem e végre szükség előbb megtisztíttatnia. Londonban, Amsterdamban, s ezelőtt főleg Velenczében történt a nyers póris megtisztítása, s ez oknál fogva nyerte a vegytani tisztaságú, a még ma is divatozó velencei póris (borax veneta) nevezetet. A középkortól fogva, mikor a póris Európában ismeretessé lőn, az utolsó századig ezen úton nyertük a pórist. De miután *Homburg* 1702-ben egyik alkotó-részét, t. i. a póris-savat (melly épen ezért sal sedativus *Homburgi* nevezetet nyert) feltalálta, s ez Európában is, nevezetesen Olaszthonban, a tűzokádó hegyek töböreiben (crater) némelly hévvizek martjain, a Castel nuovo, Cerchiajo körüli tavakban is bőven találhatik; sőt Florenz és Sasse körül a földből is

¹⁾ *Chaptal* kísérletei szerint a póris segítségével megolvad a kovaföld (Kieselerde) *Wedgewood* tűzmérőjének 22-dik fokánál, melly póris nélkül csak a 4,013-dik foknál olvad meg. *Poppe*: Technologisches Lexicon. 602. 1.

kivirágzik (miért is a természeti pórissav *sassolin*nak is neveztetik). Más úton is jutunk a pórishoz. Nevezetesen az olaszthoni pórissav Franczthonba vitetik, s a póriss másik alkotó-része t. i. a szikeg az ottani gyárakban adatik hozzá. És épen ezen az uton készíthetnék Tognio Lajos jeles egyetemi tanárunk nézetei szerint honunkban is nagy haszonnal a póriss. Tudjuk ugyanis, hogy hazánk *szikeg* dolgában leggazdagabb tartomány egész Európában; s e szerint a helyett, hogy pórissat veszünk drága pénzen, csak az olaszországgi olcsóbb pórissavat kellene megvennünk, s a szóbani anyagot magunknak készítenünk. Ez által magasb szárnyakra emelkedvén szikeggyeli kereskedésünk is, új forrását nyitnók meg nemzeti gazdagulásunknak.

V.

Ásványvizek

(aquae minerales).

A természet legdicsőbb, legbecsesb adományai közé számítandók a gyógyászatban olly nevezetes szerepet játszó, de a mellett műtani tekintetben sem megvetendő ásványvizek. Gyógytani becsükről könnyen meggyőződhetik, ki csak egy köszvény vagy más kórban sinlődő, önmagával jótéhetlent, minden más, még a leghatalmasabb gyógyszerek és módok által hosszú évek során sikeretlenül orvosoltat a czélszerű gyógyvizekkel élés által, négy hét alatt tökéletesen helyre állva látott ¹⁾. Műtani tekin-

¹⁾ Olly érdekes esetnek köszönhetjük azt, hogy Tognio Lajos jeles egyetemi tanárunk honi ásványvizeink megismerését studiumává tette, s még jelenleg is, költséget, fáradságot nem kimélve, buzgólkodik ásványvizeink vegybontásában s vizsgálatában. A fáradhatatlan férfiú honfiai buzgalma által majd csak tisztába jövendünk már valahára ásványvizeink

tetben pedig, főleg a sziksó és salétrom tartalmú vizek érdemelnek kitűnő figyelmet. Ha már honunkat az ásványvizek tekintetében nem épen felülegesen vizsgáljuk meg; azt e részben, minden európai tartományok között csálhatlanul legelsőnek, leggazdagabbnak találandjuk. Tudjuk ugyanis az Orvosi Tár új folyamatu II-ik félévi 12-ik számából, hogy, kivevén a luganyos glaubersó tartalmú hővizeket, millyekkel Magyarország nem bír, minden más nemű ásványvizek igen nagy számmal találtnak honunkban; még pedig minden nemben olly nevezetesek, millyeket egész Europa sem mutathat föl. Hogy ezen állítás nem túlságos, annak bebizonyítására fölidézem I. Fr. Simon tanárnak: „*Heilquellen Europas mit vorzüglicher Berücksichtigung ihrer chemischen Zusammensetzung*“ czimű jeles, és sok fáradságba került munkáját, mellyben minden európai tartományokban létező gyógyviz-forrásokat előszámol. Ezen munkában Magyarországból, leginkább terra incognita levén előtte, csak 57 forrást, a határőr-ezredek-ből 18-at, így öszvesen 75 gyógyvizet említ; Erdélyből pedig csak 20-at, holott itt csak sóvíz forrás 125 van ¹⁾. De mind a mellett, hogy illy hiányos s hihetőleg minden tartományok között leghiányosabb ezen munkában a magyarországi ásványvizek névsora: mégis leggazdagabb ceteris paribus az említett munka szerint is. Mi pedig tudván a derék Tognio buvárkodásai után, hogy ott ásványvizeinknek alig említettett egy hatod része, méltán tarthatjuk hazánkat ezen tekintetben egész Európában legelsőnek, leggazdagabbnak. Azonban mindezen gazdagságunk daczá-

---

zavaros ügyével. Az 1836. országgyűlés szép jutalmat rendelt a magyarok eredetét nyomozó Horváth Istvánnak, miből utoljára is nem sok haszon leend. Vajjon az említett lelkes férfiú nem érdemlett volna-e hasonló megtiszteltetést ezen sokkal nagyobb hasznu tárgy körüli költséges, s honunkat annyira érdeklő buvárkodásaiért?

¹⁾ Orvosi Tár, Újfolyamat. II. félév 187. l.

ra számos külföldi ásványvizek hozatnak és árultatnak honunkban, míg nemzeti nagyszerű kincsünk szinte egészen elhanyagoltatva hever. Ilyen külföldi ásványvizek: az *adelhaidi*, *bilini*, *eger*-, *franzensbrunni*, *johannisbrunni*, *marienbadi*, *karlsbadi*, *pühai*, *pymonti*, *sajdschützi*, *selteri*, *spuai*, *wildungi* sat, mint meg annyi pénzünket méltatlanul rabló kereskedési czikkek. Hogy ezen ásványvizek honiakkal mind pótolhatók, arról már a halhatatlan emlékű B. van Swieten M. Theresia udvari osvosa, kinek sok üdvös rendeleteket köszönhetünk, sem kételkedett. Így ír tudniillik az említett nagy férfiú a jeles Veszprém-i-hez (1770. feb. 22-én) szóló levelében¹⁾: „*Nullus dubito, quin illos fontes, quos magnis sumptibus advehendos procul curamus, possideamus ipsi, aquas spadanus, et selteranus ex Hungaria allatus vidi ipse.*“ Mennyivel kevésbé kételkedhetünk tehát mi, ásványvizeinket 70 év múlva sokkal tökéletesebben ismerve. A közelebbi évtizedben Tognio által történt vizsgálatok s vegybontások szerint következőleg osztályoztathatnak ásványvizeink:

I. Hévizek (thermae).

a. *Kénes hévizek* (th. sulfureae): a trencsini *Trencsin* megyében, pöstyéni *Nyitrában*, a budai *Pestben*, harcányi *Baranyában*, mehádiai a *Bánában*, topliczai *Horvátországban*.

b. *Vasas hévizek* (th. martiales): a szliácsi *Zólyom* megyében, vichnyei *Barsban*, lucskyi *Mármarosban*, daruvári *Posegában*, topuskói *Horvátországban*.

c. *Földes-sós hévizek* (th. terreo-salinae): a nagyvárad *Biharban*, bajmóczy *Nyitrában*, stubnyai *Türociban*, rajeczi, kisbilliczi *Trencsinben*.

d. *Luganyos héviz* (th. alkalinae): a lippiki *Posega* vármegyében. Ezek legnevetesebb európai hírre érdemes hévizzeink. —

¹⁾ Succincta medicorum Hung. et Transil. Biographia. T. I. 80. l.

e. *Névtelen hévizek* (th. anonymae), az az: olyanok, melyekben igen csekély mennyiségű álló létrészek találtnak s melyek annál fogva leginkább hasonlítanak a gasteini és pfeffersi hévizekhez. Illyenek:

Az egri hévizek *Hevesben*, a keszthelyi *Zalában*, tapolczai *Borsodban*, monyaházi *Arudban*, velikai *Poségában* sat.

II. *Savanyvizek vagy borvizek* (acidulae).

a. *Luganyos vastartalmúak* (ac. alkalino-martiales): *Abaujban* a ranki; *Barsban* a bukovinai; *Bereghben* a nelipinai; *Honthban* a szalatnyai, szántói, magyarádi; *Kövár-vidéken* a gorbónáci; *Mármarosban* a suliguli, borkúti, viski, kobolopoljánai, bocskó-rahói, ferenczvölgyi; *Sárosban* a bártfai, színnyelipóczi, savniki, magyar rászlaviczai, radonai, szalini; *Sopronban* a káboldi, pecsenyédi, nagy-höfleini; *Szathmárban* a bikszádi, újvárosi, turvékonyi; *Szepesben* az ujlublyói; *Trencsinben* a sztrezseniczi; *Túróciban* budisi, jahodniki; *Vasban* a tarcsai, sóskúti; *Zágráiban* a jamniczai; *Zemplinben* a kelcsei; *Zólyomban* a baczuchi, kalinkai, klokocsi, vámosfalusi.

b. *Só- és vastartalmúak* (ac. salino-martiales): a füredi *Zalában*, ugodi *Veszprémben*, oszadai vagy közönségesen medokisi *Liptóban*, orchói *Trencsinben*, szliácsi, farkasfalvai *Zólyomban*.

c. *Föld- és vastartalmúak* (ac. terreo-martiales): a hajnacskói, várgedei s még többek *Gömör* megyében. —

d. *Kénes savanyú vizek* (ac. sulfureae): a parádi *Hevesben*, szántói, gyógyi, merei *Honthban*.

III. *Keserű vizek* (aquae amarae).

Az esztergomi *Esztergom* megyében, biai *Pestben*, nagyharsányi *Baranyában*, ölyvesi *Ugocsában*.

IV. *Sóvízek* (aquae muriaticae).

A sóvári, alsósebesi, fintai *Sárosban*, polhorai *Árvában*, szalatnai s még többek *Mármárosban*, szolyvai *Beregben*, szobránczi *Unghban*.

V. *Timsós vizek* (aquae aluminare).

A parádi *Hevesben*, rónyai *Gömörben*, mogyorósi *Esztergomban*, erdő-lényei *Zemplőben*, borostyánkői *Vas megyében*.

VI. *Sziksós vizek* (aquae natronatae).

A Fertő-tava *Mosony* vármegyében, a palicsi *Bácsban* s több számtalan tavak és mocsárok.

VII. *Ibolós vizek* (aquae iodatae).

A czigelkai (luganyos vastartalmu savanyu viz, mellyben szabad szénsav, továbbá szénsavas és sósavas szikeg van), a dubovai, niklovai, bártfai, suliguli, város-mulyádi, baczuchi, ugodi, tarcsai, sóskúti, szalatnyai, szántói, magyarádi, bikszádi, borkúti, szaploneczai, fintai, polhovai, mehádiai, parádi, mellyekben Tognio tanár fedezte föl az ibolót; végre a lipiki, mellyben Wagner szerint szinte találhatik iboló. —

VIII. *Hideg kénes vizek* (aquae sulfureae frigidae).

A büdöskői vagy smrdáki *Nyitra* vármegyében, szobránczi *Unghban*, viski *Mármárosban* sat.

Hogy ezen itt elősorolt legnevezetesebb ásványvizeink, mellyek közül Simon főlebb idézett munkájában csak néhány említettek, minden külföldit nélkülözhetőkké tehetnének, s nem csekélyértékű kereskedési cikkeké válhatnak, vajmi könnyű általlátni! S hogy az mindez ideig nem történt, következő okoknak lehet tulajdonítani:

1. Hóni ásványvizeink nem csekély költség és fáradságba kerülő megvizsgálásai, a tökélyt megközelítő

minőleges s mennyileges vegybontásai s leírásai a legújabb időkhöz hiányzottak; sőt még jelenleg is — a mennyiben Tognio ohajtva várt ásványvizeinkről nagy szorgalommal készült munkája még csak kéziratban van — hiányzanak; így nem csudálhatjuk, hogy külföldön mindaddig jobbára ismeretlenek, s annál fogva kereskedésbe nem jöhettek, mert: ignoti nulla cupido.

2. Hóni fürdőintézeteinkben, nagyon kevés kivétellel, még jelenleg is hiányzanak a vendégeket édesgető lakás, butor, s más életbeli szükségeket tárgyazó kényelmek, mellyek a' külföldieknél minden várakozást fölülmúlnak, s azonban minden kényelmetlenségök, rendtelenségek mellett is olly felcsigázott áron fizettetnek, hogy csak kevés ember erszénye képes a zsarolásokkal dacolni, s ennél fogva csekély számú vendégek által látogatván meg, nem csuda hogy hathatóságuk ellenére is érdemlett hirre nem emelkedhettek.

3. Nem csekély szerepet játszik ezen okok között azon ügyetlenségünk, mellynél fogva a kereskedésbe menő ásványvizeinkkel megtöltött üvegeket czélszerűen megtölteni, s bedugaszolni nem tudjuk vagy legalább, míg Tognio erre is meg nem tanított bennünket ¹⁾, nem tudtuk. Ennek következménye lón, hogy ásványvizeink, mielőtt rendeltetésök helyére eljutottak volna, szállékony létrészeiktől, és ezek által egyszersmind némelly álló részeiktől is, millyek p. o. némelly szénsavas földek, és szénsavas vasany, megfosztattak, — ekként az azokkal élés üdvös sikere nem keveset csökkent.

4. Ezen okok közé kénytelenítetem számítani orvosi rendünk hanyagságát is, vagy inkább a régen lábrakapott szokáshoz ragaszkodását. Mihelyt t. i. valamely kóragnál ásványvizre van szükség, azonnal megrendeltetik a pülnei, selteri, adelhaidi sat, a helyett hogy illy nemű nagyobb gyógyerejű hóni ásványvíz rendeltetnék. Tudjuk

¹⁾ Orvosi Tár, II-ik félév. 8. szám.

pedig, hogy mint eddig mindenkor, úgy ezután is akár-
melly anyag kelendőségének leghatalmasabb emeltyűje az
orvosi vény (Recipe).

5. Méltán ide sorozható az is, hogy anyagkeres-
kedőink által kezelt ásványvizeink a gyógyszertárakat
megszemlélni szokott törvényes személyzet által nem vizsgál-
tatnak meg, s így a nyereség után sovárgó kalmár min-
den scrupulus nélkül árulhatja a régi, s gyógyerejőktől
megfosztatott ásványvizeket, szabadon rongálhatja gyógy-
vizeinknek különben is ingó alapokon nyugvó hitelét. —

6. Ásványvizeinkkel kereskedésünk akadályai kö-
zött említendő végre az, hogy mint egyéb kincseinkkel,
úgy ezekkel sem tudunk más kereskedői szellemű nem-
zetek példájaként zajt ütni, minek következtében nya-
kunkon marad legnagyobb érdekű kincsünk is. A mai vi-
lágban mindennel lármázni kell, — lármázni el annyira,
hogy a bedugult nagyott halló fülek üregét is általjárja
sikoltó hangunk. A német, zsidó, vagy más élelmes nem-
zet, addig kürtöli, hirdeti minden hirdalában legcsekélyebb
portékáját is, míg végre csakugyan vevőkve talál, s gara-
saiból ezreket és milliókat kovácsol össze magyar urak-
ká leendő utódai számára.

N Ö V É N Y O R S Z Á G B Ó L.

A. GYÓGYTANI TESTEK.

I.

Bódítók (narcotica).

a) *Külföldről hozatnak, noha honunkban is teremnek, vagy termesztethők:*

1. *A mákony* (opium v. meconium).

Egy a legrégebb, legfönségesebb, soha feledékenységre nem süllyedt gyógyszereink közül. Szolgáltatja a kerti (papaver somniferum Lin.), és fehér mák (pap. officinale Gmelin), melly Linné szerint a sokhimesek, egyanyások, a természeti rendszer szerint a mákneműek (papaveraceae) családjába tartozik. A kereskedésben kétféle mákony forog, t. i. a keleti és európai. Amannak ismét öt faja van, nevezetesen: a) a *török* vagy *konstánczinápolyi mákony*, melly legjobb, legdrágább, s nagyobb részint Törökországban fogyasztatván el, ritkán jó kereskedésünkbe; b) a *smyrnaei*, melly az előbbinél valamivel alábbvaló; abban t. i. 15 plt., ebben csak 10 plt. tiszta mákkal (morphin) találhatik. Nálunk leginkább ez forog kézen. c) *Az egyiptomi*, vagy *thébei*; d) a *kelet-indiai*; e) a *persiai* mákony, melly három utolsó faj ritkán jó az európai kereskedésbe. Készítése módjáról Teixer, ki szemtanúja vala a mákony készítésének *Kis-Ázsiában*, a következőket köz-

li ¹⁾: „A virághullás után három nappal ²⁾ meghasítatnak, vagy karczoltatnak a mákfejek felülegesen fölmentes (horizontális) irányban; a hasítékból azonnal szivárog ki valami fehéres tej-alakú nedv. Ez állapotban hagyják a mákfejeket egy nap, és egy éjjel, — a következő reggelen egy széles késsel szedik le a mákfejekből kiszivárgott mákonyt, mellynek színe még ekkor barna, de minél jobban megszárad, annál sötétebb színű lesz. Egy mákfej ad néhány szemert. Az így nyert tapadékony darabos fölületű mákonyt kis alacsony edényekben összenyomván, dohány vagy más széles növénylevelekbe takargatják, s az összeragadás megakadályozása végett éretlen mákmaggal behintik, s így megy a kereskedésbe.“ — Ezen tömördek pénzbe kerülő nélkülözhetlen gyógyszer pótolni ohajtván az europaik, számos kísérleteket tettek ennek készítésével, így származott az *europaik mákony*; de a melly gyógyszererőtani (pharmacodynamicus) tekintetben jóval alábbvalónak tartatott a keletinél. Az újabb időkben azonban számosabb kísérletek tétetvén vele, a keletivel hasonló erejűnek találtatott mind a franczia (millyenek: Dronsart, Merat- Guillot, Fouquier, Loiseleur, Des-long Champs), mind a' német (millyenek: Hufeland, Wolf sat) kifogás nélküli híres orvosok által ³⁾, sőt a mennyiben az ember fejét el nem kábítja, s nyugalmasb álmodt eszköz, még valamivel előbbvalónak. — Ha már az említett jeles gyógyászok ezen állítása igaz, mellyben pedig kétkednünk nem lehet, nincs okunk késedelmezni ezen gyógyszer természetével, készítésével, a gyógydivatba, s kereskedésbe léptetésével; mert éghajlatunk annyira kedvez az

¹⁾ Sobernheim: Handbuch der praktischen Arzneimittellehre 1. Lief. 14. 1.

²⁾ Kik a mákony készítésével Európában kísérleteket tettek, legjobbnak találták a mákfejek meghasítását a virághullás után 8 nappal, tiszta meleg nyári napon.

³⁾ Sobernheim: Praktisch. Arzneimittellehre. 14. 1.

anyanövénynek, hogy délszaki megyéinkben mindenütt bizvást természetethetik. A gyógyszerek árszabásában megállapított mákonyár sem olly csekély (polg. fontjának t. i. 23 pengő forint), hogy az kivált falusi vagy kisvárosi gyógyszerészeinket, kikre leginkább néz ezen anyag termesztése, készítése, elidegenithetné. E szerint tehát csak önnön meleg buzgalmunk, s munkás akaratunk kívántatják annak kieszközlésére, hogy ezen honunkban természetű anyagot ne vásároljuk drága pénzen idegenektől, hanem inkább mi szolgáltatassuk azt a külföldnek is. —

2. *Salátony* (lactucarium).

Ezen gyógyszert a *mérges saláta* szolgáltatja (*lactuca virosa*), melly Linn. szerint az együttnevezők, egyenlőnősök (*syngenesia*, *polygamia aequalis*), Jussieu szerint a katangneműek (*lichoraceae*) közé tartozik. Honunkban önként terem utak, gyepük, kerítések, kőfalak mellett s mindenütt műveltethetik. A növény minden részében létezik bizonyos tapadékony, bódító, kesernyés, csipős ízű, tejszinű s hatalmas gyógyerővel fölruházott nedv, melly a növény szárából virágzás idejében meghasogattatván, kiszivárog, s vagy a levegőn, vagy gyöngye tűznél megszárárttatik, s *tiszta salátonynak* (*lactucarium verum* s. *purum*) neveztetik, s minthogy a honunkban fölhasznált jobbára Ausztriában készül, *lactucarium austriacum* nevezetet nyert. Másik készítménye a szóbani salátának a *vonat* (*extractum*), melly a növény szárának összevagdálása, kiszárolása, s az így nyert nedv vizes részének tűznéli elpárologtatása által készül; s minthogy e célra nem csak a mérges, hanem a kerti saláta (*lactuca sativa*) is fordítottatik, ezen készítmény *kerti saláta-vonatnak* (*extract. lactucae sativae*) neveztetik. Ezen készítmények mind külföldről, jobbára Bécsből hozatnak hozzánk, ha nyiltan akarunk szólani, egyedül gyógyszereink hanyagsága miatt; mert honunkban leginkább ők ismerik, s tartoznak hivatásuknál fogva ismerni a gyógynövényeket, s az azokból

gyógytestek készítése módját, de kötelességek egyszerűsmind, ha önmaguknak, s honuknak használni akarnak — mit pedig akarniok kell — ismereteiket gyakorlatilag is alkalmazni, mert vajmi nagy erkölcsi bűn a tudomány világát véka alá rejteni.

3. Sáfrány (crocus).

A jóféle sáfránynak (*crocus sativus*) háromágú összegyöngyölködött bibéje (*stigma*) neveztetik mind a közéletben, mind a gyógyszerertanban sáfránynak. Az anyanövény Lin. szerint a háromhimesek, egyanyások, a természeti rendszer szerint pedig a nőszíronneműekhez (*irideae*) tartozik. Eredeti hazája kelet, honnan Europa déli melegebb éghajlatú tartományaiába is átültetett, s jelenleg is nagy sikerrel természetik Ausztriában Kremis városa környékén, s ez elsőséget vivott ki magának jóságára nézve, — Bavaríában, Francz -, Spanyol - és Olaszthonban. Hazánkban önként is terem ¹⁾, s őszi sáfránynak neveztetik, csak hogy nem bir olly jó tulajdonságokkal mint az úgynevezett bécsi sáfrány. Semmivel sem alábbvaló azonban a bécsi-nél az, melly honunk némelly tájain, mint például: Pécs, Tapolesány körül ²⁾, továbbá Heves, Bihar, Tolna, Zala megyékben, s különösen Keszthelyen ³⁾ természetik. Csak az fájdalmas tehát honunkra nézve, hogy hanyagságunk, elfogultságunk, kereskedői s vállalkozói szellemünk hiánya miatt bővebben nem természetjük, s hogy ennélfogva évenként, mintegy 100 mázsát kénytelenítettünk külföldiektől, leginkább bécsiektől venni ⁴⁾. Termesztési fáradozásainkat pedig bőven jutalmazná, s talán bővebben mint más természetményeink, az eléggé magasztas ár, fontja t. i. gyógyszerertárainkban a k. helytartó Tanács 1838.

¹⁾ Debreczeni Fűveszkönyv. 79. l.

²⁾ Oestr. Nat. Encyklop. IV. B. 320. l.

³⁾ Horváth: Ipar és keresk. története. 284. l.

⁴⁾ Horváth: Ipar és keresk. sat. 284. l.

13. nov. költ végzésénél fogva ¹⁾ 192 v. forinttal, s néhány krajezárral fizettetik. —

4. *Borostyánmedgy-víz* (aqua laurocerasi).

Ezen kéklő gyulatsav (acid. hydrocyanicum) tartalmú hatalmas bódító, s nagy divatban létező gyógyszer készí-
tetik lepárolás útján a borostyán- medgy (prunus lauro-
cerasus) leveleiből. Tartozik ezen növény Lin. szerint a
húszhimeseek, egyenyások, Jus. szerint a rózsaneműek (ro-
saceae) családjába. Hazája Kis-Azsia; de műveltetik Eu-
ropa melegebb égaltj tartományaiiban is, főleg Olaszhon-
ban, s honi gyógyszerészeink is leginkább innen, neve-
zetesen pedig Milanoból látják el magukat a szóbani
gyógyszerrel. Egyébiránt a borostyán- medgy honunk-
ban vadon is ²⁾ megterem, annyival inkább műveltetve,
mint ezt a keszhelyi urodalom példája, hol ezen növény
tenyésztetik, csallhatlanul bizonyítja. — E szerint készí-
tethnék ezen gyógyszer honunkban is, ha parlagon heve-
rő földinkben, erdeinkben, szőlőinkben műveltetnék
az anyanövény. A bizonyos haszonról a borostyánmedgy-
víz kelendőségénél fogva nem kétkedhetni, mert, ha
szinte nem használtatik is nálunk olly nagy mértékben,
mint Olaszthonban, hol mint kir. tanácsos, s jelenleg az
orvosi kar elnöke Bene Ferencz ő nagyságától volt
szerencsém hallani, csak egy gyógyszerárban is 60 akót
fogyasztanak el évenként: de mindazáltal honunkban
is a minden nap szőnyegre kerülő gyógyszerek egyike.
S ekként készítéséből kettős haszon háramlanék ránk;
egyik az ezen cikkért kiszivárgó pénz honunkban ma-
radása, másik a meg nem hamisított borostyánmedgy-
vízzeli élhetés; mert meg kell jegyeznünk, hogy az Olasz-
thonból szállított rendszeren hamisítva van. —

¹⁾ Taxa medicamentorum pro regno Hungariae. 1838.

²⁾ Debreczeni Fűvészkönyv. 296. l.

5. *Csemege-mondola* (*amygdalus communis*).

Lin. szerint a húszhimesek, egyanyások, J. szerint a rózsaneműekhez számítatik. Eredeti hazája Azsia és Éjszaki-Afrika. Egyébiránt Europa délszaki tartományaiban, Francz-, Olasz-, déli Némethonban, Schweiczban, s hazánk némely vidékein is természetik. A művelés által két válfaja (*varietas*) lett, t. i. keserű, és édes mondola, (*amygdalae dulces, et amarae*) s a gyógyászatban mindkettő gyakran alkalmaztatik. Az elsőből készül a *keserű mondola-víz* (*aqua amygd. amar.*), melly gyógytani tekintetben közel jár a borostyán-medgy-vízhez; a *szálló keserű mondolaolaj* (*oleum amygd. amar. aethereum*), a francziák által fölfedezett *mondolal* (*amygdalina*); a második faj pedig *fejes, szörp, olaj* és *korpa*-alakban használtatik; — említendő még ezen fajnak egy új, s szinte a francziák által talált készítménye, t. i. a *fejetel* (*emulsina*). Ennek s a fölebb említett *mondolalnak* kölcsönös egymásra hatásából, midőn víz által érintkezésbe hozatnak, kéklő gyulatsav támad, melly jeles, s idővel gyógyászatunkban nagy szerepet játszó találmánynak azon jó oldala van, hogy mindenkor heveny kéklő gyulatsavat használhatunk a most gyógyszerárainkban létező állott, s annálfogva erejét vesztett helyett. Ezen számos készítményeknél fogva könnyű átlátni, milly nagy fontosságú anyag a mondola gyógytani tekintetben, úgy hogy valóban szinte mindennapi szükségünk közé számítandó; de a mellyeknek kielégítésére a honunkban természetett távokról sem elegendő, s annálfogva évenként nagy mennyiségben szállíttatik hozzánk leginkább Olaszhonból; elegendő mindazáltal bennünket meggyőzni a felől, hogy szintúgy természetethetnék a mondola honunkban, mint a szilva, alma, cseresznye sat, hogy buzgó iparunk által nem csak önnönszükeinket fődözhetnők, hanem külföldre is tehetnénk olykor-ollykor szállításokat, mint más kerti gyümölcsökkel.

6. *Piros gyűszönye* (*digitalis purpurea*). Tartozik Lin-szerint a két főbb himesek, magrejtősök (*didynamia angiospermia*), természeti rendszer szerint a tákajak-neműek (*scrophularineae*) családjába. Hazája Déli-és Közép-Europa; kedveli különösen a fővényes, hegyes, erdős vidékeket; a kertekben műveltetik. Virágzása ideje juniustól augusztusig. Gyógyszernek már Dioscorides, s Hippocrates által ismert, és használt levelei alkalmaztatnak; a bennök létező hatalmas gyógyerő a Lancelot által 1833-ban egészen tiszta állapotban előállított gyűszönyelnek (*digitalin*) tulajdoníttatik. Készítményei a vonat, festvény, ír és tapaszt. Nem teremvén s nem is természetvén nagy mennyiségben honunkban, sok jó hozzánk külföldről, minek megakadályozására bővebben kellene természetünk. Tagadhatlan azonban, hogy természet által sokat vesz gyógyerejéből, kivált ha földje jól meg nem választatik. Mire nézve tudnunk kell, hogy száraz, fővényes, napsütötte helyeken legjobban sikerül termesztése.

7. *Kapcsos korpafű* (*lycopodium elavatum*). Ezen mohalakú, L. szerint a lopvanöszök, De Candolle szerint a korpafű-neműekhez (*lycopodiaceae*) számított növény az újabb időkben a feledékenység homályából, mellyre szinte minden gyógyszer egykor, vagy máskor kárhoztatva látszik lenni, ismét gyógydivatba léptetett, s jelenleg mind füve, mind magvai gyakran használtatnak. Terem honunkban elég nagy mennyiségben a mohos erdős bérczeken; de mivel a gyógynövényeket fölkereső köznép nem ismeri, s annálfogva össze sem szedi: az általunk fölhasznált korpafű mind külföldről, jobbra Cseh-, Morvaországból kerül hozzánk, mit megakadályozhatnunk csak úgy lehetne, ha azon vidékeken, mellyeken ezen növény tenyészik, lakó gyógyszerészeink azt a köznéppel is megismertetnék, s minden évben szorgalmasan összeszedetnék. —

8. *Keserédes venyike* (*stipites dulcamarae*). Ezen gyógyszert szolgáltatja a keserédes csucor (*solanum dulcamara*), melly növény L. szerint az öthímeselek, egyanyá-

sok, Jus. szerint a csucsorneműek (solaneae) közé tartozik. Terem honunkban a vizenyős árnyékos helyeken, sőt hegyes vidékeken is, nevezetesen a Kárpátokon ¹⁾. Gyógyszernek használtatik a növény cserjésedő szára, melly vagy tavasz kezdetén, vagy késő ősszel szedetik össze. Készítménye a vonat, mellynek keserédes íze a Pfaff által előállított *keserédelnek* (picroglycion), csipős bódító ereje pedig Desfosses besançoni gyógyszerész által fölfedezett *csucsoralnak* (solanin) tulajdonítandó. Ezen gyógyszert is, noha honunkban úton-útfélen terem, minthogy össze nem szedetik, kénytelen a honi gyógyszertáraink nagyobb részét ellátó Török Fridrik külföldről hozatni, mit valóban, ha a közértelmiség, a természeti tanokbani jártasság, az ipar s szorgalom honfiainknál nem hiányzanék, könnyű volna elkerülnünk.

9. *Anyarozs* (secale cornutum) képeztetik némelly polyvás növények, különösen a gabna-rozs (secale cereale) magvainak tulajdonnemű kóros átalakulása által leginkább a nedves esős nyarakon. Ezen kóros átalakulás legközelebbi okának tartatott Leveillé, az ifjabb Nees v. Esenbeck s De Candolle nézetei szerint egy tulajdon nemű kis gomba, melly a magzatot (germen) mint fényes, tapadékony, kellemetlen szagú, s alaktalan nedv ellepi, s a mag szabályszerű kifejlődését elkorcsosodásra határozza. Az újabb gondos s Phoebus által nagyító-üvegen történt vizsgálatok után azonban az anyarozs a magzat tulajdonnemű betegségének tartatik. Bármint legyen a dolog, annyi bizonyos, hogy némelly esztendőben honunkban is bőven terem, s mindamellet külföldről hozatott hozzánk, az itt termett össze nem szedetvén. A közelebb múlt évben azonban a lelkes, s honi termékeinknek kelendőséget szerezni ügyekező Török Fridrik ismételt felszólítására szedetett össze néhány mázsza; azonban megcsökkenvén hirtelen ezen

¹⁾ Albrecht Sydow: Bemerkungen auf einer Reise nach den Central-Karpathen. 303. l.

czikkely ára, noha máskor kerestetett, most kivitelre nem fordíthatott, s a honfíú buzgalmu kereskedő fáradságának jutalma az lón, hogy mázsáján mintegy 50 p. forintot vesztett. Illy nemű viszontagságok tagadhatlan, sokszor adódnak elő a heveskedésben, de azért iparunkban elcsüggednünk nem szabad, tudván hogy a kereskedés koczka, s hogy a mit az egyik czikken veszítünk, azt a másikon visszanyerendjük. —

10. *Rózsá buzsa* (paeonia officinalis). Tartozik L. szerint a sokhimesek, kétanyások, Jus. szerint a szírontákneműek (ranunculaceae) seregébe. Hazája Déli-Europa; a kertekben műveltetik. Gyógyszernek használtatik virága és gyöke, s ez utolsó külön szer gyanánt ajánltatott a régi orvosok által a nehézkórban, s egyik alkotó része az úgynevezett nehézkórellenes pornak (pulvis antepilepticus); mind virága, mind gyöke jobbára külföldről, nevezetesen Morvaországból kerül hozzánk, mert honfiaink, kik kertheik díszesítése végett termesztik, orvosi használatát nem is tudják. Egyébiránt sokkal gyérebber alkalmaztatik a gyógyászatban, mintsem hogy nagyszerű kereskedési czikké válhatnék. —

11. *Gyökerező szömörce* (rhus radicans). L. szerint az öthimesek, háromanyások, a természeti rendszer szerint a terpetén-neműek (terebintaceae) családjába számíttatik. Eredeti hazája Éjszak-America, nevezetesen Virginia, Canada, Karolina, egyébiránt Európában műveltetik, s ennek következtében már önként megterem honunkban is¹⁾. Gyógyszernek levelei használatnak, mellyek szer-tárainkban *folia rhois toxicodendri* nevezet alatt ismeretesek, s a vétagok, végbél, s húdhólyag szélhűdéseiben magasztaltatnak. Egy levén ezen gyógyszer a ritkábban alkalmaztatni szokottak közül, csak kevés fogyasztatik el honunkban; de azon kevés is külföldről hozatik hozzánk, nem ismertetvén, s nem természetvén bőven honfiaink által.

¹⁾ Debreczeni Fűvészkönyv. 311. l.

12. *Mocsári rozsdabura* (*Iedum palustre*). Ezen növény erdei rozmarinnak is neveztetik. Tartozik L. szerint a tízhimesek, egyanyások, J. szerint a hanganeműek (*criceinae*) közé. Terem mocsáros, nedves, ingoványos erdőkben, millyenek például a beregmegeiek. Gyógyszertárainknak adja a szagos rozmarínéhoz hasonló leveleket, mellyek szálasok, szegettszélűek, fölül sárgás-zöldek, fényesek, alul rozsdás-molyhosak; az egész növényt serfőzőink is használják serőknek megvesztegetésére. Egyébiránt bár honunkban bőven terem, senki által sem szedeten össze, azon csekélység is, mellyre szükségünk van, külföldről kerül hozzánk. —

b) *Kivitelre nem fordítanak*:

1. *Szepnőnye, és áttató bolony* (*atropa belladonna et mandragora*). Ezen hatalmas gyógyerővel fölruházott növény Lin. szerint az öthimesek, egyanyások, J. szerint a csucsorneműekhez számítatik. Terem honunk sűrű, árnyékos és nyirkos rengetegekben, s a köznépnél *nudragalya* nevezet alatt ismeretes. Virágzik juniustól augusztusig. Az egész növény mérges s különösen cseresnyéhez hasonló édes gyümölcse. Gyógyszernek egyébiránt csak gyöke s levelei használatnak. Amazt tavasz elején, ezeket pedig virágzás előtt kell megszedni. Honunkban leg-hathatósabb, s említést kitünőleg érdemel az ócsai szepnőnye-bolony, mellynek leveleiből midőn egy pesti gyógyszerárban vonatot készítenének, az ezzel foglalkozó személyzet tökéletes bódulásba esett, s rajtok a szepnőnye hatása mint például a láta kitágulása, az érzékek általa, a torok szárazsága sat teljes mértékben tapasztaltott. Ezen czikk külföldre, nevezetesen pedig Éjszak-Amerikába szállításával legközelebb tétetett kísérlet a derék Török Fridrik által, de a mellynek eredménye még eddigelé nem tudatik.

2. *Maszlagos redőnye* (*datura stramonium*). L. szerint az öthímesekek, egyanyások, J. szerint a csucsorneműek családjába számítatik. Eredeti hazája ezen növénynek Kelet-India, de jelenleg egész Európában terem, különösen honunkban utak, kerítések mellett, romokon, ganéjdombokon, nyirkos kövér helyeken, még pedig nem csak a délszaki melegebb tájakon, hanem a Kárpátokon is ¹⁾. Virágzása ideje májustól szeptemberig. Gyógyszernek az újabb időkig csak virágzás előtt szedetendő levelei használtattak, jelenleg azonban magvait is kezdik alkalmazni, leginkább az angolok festvényt készítvén belőlök, a nyakas idegfájdalmakban (nevralgia) nagy sikerrel használándót. Készítményei a vonat és tapasz. Ezen növényben létező gyógyerő az 1818-ban Brandes által előállított *redőnyelnek* (daturin) tulajdonítatik. —

3. *Belénd csalmatok* (*hyoscyamus niger*). Ezen már Dioscordes által ismert és használt növény L. szerint az öthímesekek, egyanyások, J. szerint a csucsorneműek seregébe számítatik. Terem úton-útfélen, szemétdombokon, kerítések mellett, a verőfényen szintugy mint az árnyékban, egyébiránt ez utolsó helyről sokkal kifejtettebb, s több gyógyerővel bir. Virágzik májustól augusztusig. Orvosi használatra levelei fordítatnak, mellyeket virágzás előtt kell megszedni, gyöngye melegnél megszáritani, s jól bedugaszolt üveg-edényekben tartani, de nem tovább egy évnél. Készítményei a vonat, tapasz és olaj, melly magvaiból készül, ezekből egyébiránt festvényt s fejetet is lehetne készíteni. Gyógyereje a Geiger és Hesse által tisztán előállított *csalmatokalnak* (*hyoscyamina*) tulajdonítandó.

4. *Büdös bürök* (*conium maculatum*). Ezen fölötte közönséges, a gyógyászat első főnökei által is, millyenek Dioscorides s Galen, ismert, hatalmas gyógyerővel fölruházott, honi kuruzsoló vén asszonyaink által is szinte minden nap használt növény L. szerint az öthímesekek, kétanyások,

¹⁾ Sy d o w : Bemerkungen sat. 303. 1.

J. szerint az ernyősök (umbelliferae) közé tartozik. Honunk minden vidékein önkényt terem árkok, kerítések, kőfalak, szemétdombok mellett, még a Kárpátokon is ¹⁾. Virágzik juniustól augusztusig. Gyógyszernek a porrá tört növény s készítményei, millyenek a vonat, tapasz, használtatnak. Gyógyereje a Geiger által előállított *bürökelnek* (coninum) tulajdonítatik. Külkereskedésbe nemléphetésének oka, hogy mindenütt buján terem.

5. *Sugár, katika, és farkasölő sisakfü* (aconitum neomontanum, napellus et lycoctonum). Ezen fajok közül az első leggyakrabban használtatik, de a második sem ritkán, kivált hasonszenves gyógyászaink által; leggyéribben kerül szőnyegre az utolsó faj, noha több figyelmet érdemelne, különösen a rossz indulatú fekélyek tisztításában, melly czélra azt kir. tan. s honunk legközelebb kinvezett érdemtelves és nagy reményű főorvosa Stahly Ignác ő nagysága is sebészi kórházában több ízben üdvös sikerrel használta. Tartozik a sisakfü L. szerint a sokhimések, háromanyások, J. szerint a szirontákneműek (ranunculaceae) családjába. Terem honunkban a Kárpátokon ²⁾, s havasalji vidékeken, s onnan szállítatik a Vágon, Dunán hazánk déli részeibe. Külföldre, minthogy Német-, Csehországban, Morvában, Austriában, Schweiczbán is bőven terem, és szorgalommal szedetik meg, honunkból nem szállítatik. Gyógyszernek virágzás alkalmával szedetendő füve, az ebből készült vonat és szálló festvény (tinctura aconiti simplex, et aetherea) használtatnak. Virágzása ideje majus és junius. Gyógyereje a Pechier által fölfedezett s előállított *sisakalnak* (aconitin) tulajdonítatik.

6. *Mezei és lány-kökörcsin* (anemone pratensis s. pulsatilla). Tartozik L. szerint a sokhímések, sokanyások, J. szerint a szirontákneműekhez. Bőven terem honunkban a száraz, napsütötte dombos vidékeken. Áprilisban és ma-

¹⁾ Sy d o w : Bemerkungen sat. 303. 1.

²⁾ Sy d o w : Bemerkungen 303. 1.

jusban virágozik. Gyógyszernek virágos füve használtatik, melly szertárainkban *herba pulsatillae nigricantis* név alatt ismeretes. Készítménye a vonat. Ha külföldön a hason-szenv, melly ezen gyógyszernek új, de csak rövid ideig tartó életet adott, az el nem halt, s honunkban is már fél lábbal a feledékenység sírjába nem süllyedt volna, mint-hogy hazánk némely vidékein fölötte bőven terem: kereskedési czikk alakulhatott volna belőle.

7. *Élődi fagyöngy* (*viscum album*). Tartozik L. szerint a kétlakiak, négyhimesek (*dioecia tetrandria*), Richter szerint a fakénneműek (*lorantheae*) családjába. Terem alma-, körtvély-, szilva-, fűz-, hárs-, nyír-, fenyő-, tölgy-, cserfáinkon legbujábbban olly esztendőkben, mikor a hernyók az említett fák leveleit elpusztították. Azon kellemetlen szagánál, s kesernyés fanyar ízénél fogva, t. i. mellyel a fagyöngy heveny korában bir, a hernyók meg sem illetik, s elpusztítatván a fák levelei, több nedv fordíthatatik a fagyöngy táplálására; ez az oka, hogy épen olly esztendőkben terem legbujábbban. Gyógyszernek gyöngye jövényei használtatnak. Az osztrák s olasz gyógyszerházakban ezen anyag *viscum quercinum*-nak neveztetik; meg kell azonban jegyeznünk, hogy a fagyöngy a cser-, tölgyfákon csak ritkán terem, hanem annyival gyakrabban az élődifákén (*loranthus europaeus*), melly különben is nagyon hasonlítván a fagyöngyhez, azzal összezevartatik. Azonban sokszor levén szerencsétlenségünk olly mostoha esztendőkhez, mellyekben a hernyók fáinkat, erdeinket elpusztítják, kárunk némi pótlására legalább a fagyöngyöt szorgalmasan összeszedhetnök.

8. *Erdei turbolya, és bubujicska baraboly* (*charophyllum silvestre, sativum, et bulbosum*). Tartoznak L. szerint az öthímesek, kétanyások, J. szerint az ernyősök rendébe. Teremnek kerteink dudvái között, kerítések mellett, s erdeinkben. Egyébiránt ritkább alkalmazásuknál fogva a kisebb érdekű gyógyszerek közé számítandók. Az utolsó faj mogyoróalakú gumós gyöke gyöngye korá-

ban hajtásaival együtt kedves salátának használtatik, s ez még leginkább jöhetne, bővebben természetvén, kereskedésbe.

Az itt előszámlált kivitelre nem fordított bódító növényekről szükség megjegyeznünk, hogy ha szinte maguk a növények nem is, de készítményeik, nevezetesen pedig vonatjaik gyakran szállítatnak hozzánk külföldről, leginkább a bécsiektől, mi gyógyszerészeinknek nem nagy dicséretökre válik. —

Kivitetnek:

1. *A közönséges dohány* (nicotiana tabacum).

2. *Az álomhozó és pipacs-mák* (papaver somniferum, et rhoeus) virágszirmai, s az elsőfaj magvaiból készült olaj, ollykor- ollykor.

II. *Csipős szerek* (rem. acria).

a) *Külföldről hozatnak, noha honunkban is teremnek, vagy termesztetők:*

1. *A hegyi kappanőr* (arnica montana), mely L. szerint az együttnevezők, nőszövények (syng. polygania superflua), J. szerint az őszcsékűek v. őszporhonúak (synanthereae) csoportjába számíttatik. Legbővebben terem Schweiczban, Stiriában, Ausztriában, Csehországban, mint szinte honunkban is a mármárosi havasalji vidékeken. A Kárpátokon Flittner lipómegeyi főorvos szerint nem tenyészik. Virágzik májustól júliusig. Gyógyszernek az egész növény használtatik, leggyakrabban azonban gyöke és virága; füve csak igen ritkán. A honunkban évenként roppant adagban elfogyasztatni szokott kappanőr nagyobb része külföldről, nevezetesen hol Stiriából hol Csehországból hozatik hozzánk, a szerint a mint itt vagy amott kapható olcsóbban; míg honunk terméke hanyagságunk, s a természettanokbani járatlanságunk következtében használatlanul enyészik el.

2. *Vízi bősövény* (phellandrium aquaticum). Ezen tödővészből s csontszűben sokszor bámulandó csodás hatással alkalmazott növény L. szerint az öthímeselek, kétanyások, a természeti rendszer szerint az ernyősök (umbelliferae) közé tartozik. Terem honunk ingoványos, mocsáros vidékein. Gyógyszertárainknak adja tojásdad hosszú, kissé barázdált sárgás-zöld vagy barna, csipős, szamatos ízű, kábító szagú, a csésze, s anyaszárak maradványaival koszorúzott magvait. A honunkban megszedettni szokott csekély mennyiség önnönszükségeink földözésére sem elegendő, s így gyógyszer-kereskedőink kénytelenek azt a szomszéd német tartományokból, hol szinte bőven terem, megrendelni. Mi valóban nem csak fonákság, hanem a honunkat növénytanilag tekintetben ismerő szemek előtt valóságos botrány. A dolgok illy állásánál fogva nem csudálhatjuk, ha a természet bőkezűleg szórta adományai között is a szomszéd szorgalmas és kereskedői szellemű nemzetekhez képest szegények vagyunk.

3. *Viola nőszírom* (iris florentina). L. szerint a háromhímeselek, egyanyások, J. szerint a nőszírom nemüekhez (irideae) tartozik. Hazája Déli-Europa, főleg Olaszhon; egyébiránt más tartományokban is megterem, nevezetesen honunkban, hol kerteinket díszesíti. Májustól júniusig virágzik. Gyógyszernek újjnyi vastag, 2—3 hüvelyknyi hosszú gumós, fehér és sárga pontokkal jelölt kedves ízű gyöke használtatik, belsőleg ugyan jelenleg ritkábban mint hajdan, de annyival gyakrabban külsőleg, nevezetesen fog-pornak, kutacs-golyóknak, tüsszentető pornak, s kisdetek által fogazás (dentitio) alkalmával rágicsálandó eszköznek, melly célra, minthogy a nyálelválasztást szelíd ingere által előmozdítja s a szájban meglágyul, igen alkalmas, s fölötte gyakran használtatik. Ez is természetetnék honunkban nem csak önnönszükségeinkre, hanem külföldre-szállítás végett is, ha iparunk nem hiányzanék, s ha honfiaink által ismertetnék orvosi használata; de, ámbár mindennap forog a nemorvosok kezeik között,

senki sem kíváncsi tudni, hol veheti eredetét ezen gyermekek által rágesált gyök.

4. *Imely-montika* (arthemis pyrethrum). Tartozik L. szerint az együttnevezők, nőszövények, Richt. szerint az öszporhonúak családjába. Hazája Éjszak-Afrika, s Déli-Európa; Thuringiában, Cseh-, Morvaországban műveltetik. Orvosi használatra csak gyöke fordítatik. A szertárainkban létező jobbára Csehországból kerül hozzánk, mellynek munkásságát, szorgalmát a gyógynövények természetében valóban utánozhatnók. De hijában, mi természetadta gazdagságunk közepett csekélységnek tartjuk az illy nemű dolgokkai foglalkozást, míg a szomszéd, természetlen hazában lakó nemzetek ezekből is aranybányát nyitnak.

5. *Kerti peremér* (calendula officinalis). L. által az együttnevezők, nőtelen özvények (syng. polygamia superflua), Richt. által az öszporhonúak közé számítatik. Hazája Déli-Európa, kerteinkben bár gyéren, műveltetik. Gyógyszertárainknak fűvét s virágait adja. Legujabban Wess-tring svéd orvos és mások által is a rákfekélyekben tett üdvös hatásáról magasztaltatik. Meg kell azonban róla jegyeznünk, hogy más hatalmas gyógyszerekkel: bürökkel, szénnel, arany-, vasanykészítményekkel együtt használtatván, a magasztas hatás inkább azoknak tulajdonítandó. Mindamellett honunkban is gyakran alkalmaztatik a gyógyászatban, s e célra hozzánk leginkább Szászországból hozatik. Hogy ezen növény is bőven természetehetnék honunkban, semmi kétséget nem szenved, ha hanyagságunk ellent nem állana.

6. *Farkas-boroszlán* (daphne mezereum). Tartozik L. szerint a nyolczhimesek, egyanyások, a természeti rendszer szerint a boroszláncműek (thimelaec) csoportjába. Terem Németország- s honunk erdős hegyes vidékein, mint például a Bánátban; — a váczai hegyeken; a kertben helylyel-helylyel műveltetik. Virágzása ideje februariustól aprilisig tart. Gyógyszernek héja használtatik belsőleg rögzött bujasenyv, közvénny és csúz ellen, külsőleg

hatalmas elvezető (revellens) s hólyaghuzó gyanánt. B. Vauquelin tulajdonnemű égelt földözött föl ezen héjban, melyet *boroszlánal*-nak (daphnin) nevezett. Noha ritkábban kerül szőnyegre, s annál fogva csak kevés fogyasztatik el, ez is külföldről jó hozzánk, nem szedetvén össze a honunkban önként termő boroszlánhéj.

7. *Levestikon lestyán* (ligusticum levisticum). Lin. szerint az öthimesek, kétanyások, természeti rendszer szerint az ernyősök seregébe tartozik. Hazájának Déli-Német-hon tartatik, hol önként terem; egyébiránt Cseh-, Morvaországban, s honi kertekben is helylyel-helylyel műveltetik. Bővebb természetése, minélfogva a külföldit nélkülözhetővé tehetnök, semmi lényeges akadályokra nem találna.

8. *Indigo* (indicum s. indigum, pigmentum indicum). A növényországból nyert anyagok közül az indigo az, melyért körül-belől legtöbb pénz szivárog ki hazánkból¹⁾. Az újabb időkig ezen anyag Európában csak műtani tekintetben volt nevezetes, az újabb időkben azonban, miután kir. tan. s országunk érdemekkel koszorúzott főorvosa Stahly Ignác ő nagysága azzal a nehézkórban első tett üdvös hatású kísérleteket, s azok más nagy nevű orvosok által is, millyenek például Jeleler, Grossheim, Roth, Döpp, Mayer, Heilsenberg sat²⁾ igazoltatott, gyógytani tekintetben is hirre kapott. Az ezen anyagot szolgáltató növény L. szerint a kétfalkások, tízhimesek, J. szerint a hüvelyegesek családjába tartozik. Eredeti hazája Kelet-India, honnan Nyugat-Indiába Mexikóba is átültettetett, s ez utolsó két helyen jelenleg még bővebben természetik az africai partokról elorzott rabszolgák által, s a legjobb indigo csakugyan innen is kerül, mert a keletindiai vagy bengali már jóval alábbvaló. A természettudósok azonban nincse-

¹⁾ Katona Dienes: „Honi Indigo“ czimű röpiratában 2 millio p. forintot számít évenként Magyarországra.

²⁾ Sobernheim: Handbuch der pract. Arzneymit. I. B. 85. 1.

nek egy véleményben az anyanövényre nézve, némellyek annak tartják a festő (indigofera tinctoria), mások az anil, az ezüst kéktermét (J. anil, argentea) sat; legvalószínűbb vélemény egyébiránt, hogy az indigo festék nem csak az említett növényekben létezik, hanem a kéktermék egész seregében, sőt más növényekben is, nevezetesen a festő torokrotjban (neviun tinctorium), a festő krepinben (asclepias tingens), a festő gálgában (galega tinctoria), a festő csül- lenyben (isatis tinctoria), s ezen tétel igazságának nap- fényre hozása fogja majdan korunkban az indigovali keres- kedést megbuktathatni, minthogy az utolsó növény ho- nunkban is bőven terem s nagyon könnyen termesztethő.

A kékterme meghonosítását a mi illeti, több rendbeli kísérletek tétettek ezzel még József király idejében, ki 200 darab arany jutalmat tett föl annak, ki honunkban egy font anil kékterme-magot termesztend. *Bizonyos Lieb- lein nevű ember* ¹⁾ öt évig foglalatoskodott kékterme-ter- mesztéssel, s utóljára is sem magot, sem növényt nem nyert. *Kovachich pécsi gazda tiszt nagyobb sikerrel foglal- kozott ezen tárgyban, s feszített gond és szorgalom mellett az ötödik évben sikerült a szóbani növény termesztése, de a melly minőségére alabbvalónak találtatott a meleg égöv alattinál, s minthogy a mag érettségre nem juthatott, a munka folytatásával fölhagyott. Végre a drávántuli kerü- letben (Slavonia) tétettek kísérletek, mellyeknek eredmé- nyök lön, hogy ott a kékterme leginkább termesztethő* ²⁾. Minthogy azonban ennek termesztése csakugyan sok ne- hézségekkel jár, nem marad egyéb hátra, mint a csül- lenget, melly legjobb pótszere az indigonak, nagyobb ipar- ral, s szorgalommal termesztünk, s ekként minden kül- földi indigót nélkülözhetővé tennünk. — Hogy a csül- lenből nyert festék az indigót tökéletesen kipótolandhatja, azt onnan is gyaníthatjuk, hogy Döbereiner, jeles fölfedezései-

¹⁾ Horváth: Ipar és ker. tört. 201. l.

²⁾ Oesterreichische Nat. Encykl. IV. B. 304. l.

nél fogva nagy nevű vegytudós a kereskedésbeli indigót minden idegen anyagoktól, millyenek az indigenyv (Indigleim), indigorót (Indigroth), indigoszög (Indigbraun), sárga vonatanyag (Extractivstoff), mézga, hamag, mészeg, kovag, vasag, keményítő sat, mellyék benne rendszeren találtnak, megtisztítva állítván elő, csüllengelnek — isatin — nevezte, miből méltán következtethetjük, hogy ő a csüllengben rejtező kékanyagot egynek tartja a kéktermé-
ből nyert indigoval. Ugyanezen véleményben vannak néhány honi kelme-festőink ¹⁾. Minélfogva kettőztetett szorgalommal űzhetjük a csülleny természetét. —

b) *Kivitelre nem fordítanak:*

1. *Tajtékzó szappanfű* (saponaria officinalis). L. szerint a tizhimesek, kétanyások, J. szerint szegfű neműek (caryophylleae) családjába tartozik. Terem honunkban szinte mindenütt árkok, kerítések, ganéjdombok mellett. Juniusban virágzik. Gyógyszernek gyöke és füve használtatik, habár gyéren is. Az újabb időkben azonban műtani tekintetben is nagyérdekűvé kezd lenni, egyik alkotó része lévén a honunkfia Hecksch Adolf által fölfedezett gyapjúmosó pornak, s ez ösztönül szolgálndhat szorgalmas természetésére, melly a gazdasági tudósításokban tárgyalatik ²⁾.

2. *Czinadónia godircz* (chelidonium majus), közné-
pünk által *vérehulló fűnek* is neveztetik. L. a sokhimesek, egyanyások, J. a mákneműekhez számítja. Terem honunkban szinte mindenütt gyepűk, szemétdombok, erdők mellett. Virágzik aprilistól fogva juniusig. Gyógyszernek füve alkalmaztatik. A ritkábban használt, s annálfogva csekély érdekű növények közé számitandó.

3. *Tömjénes pimpinella* (pimpinella saxifraga). Tartozik L. szerint az őthimesek, kétanyások, J. szerint az er-

¹⁾ Katona Dienes: „Honi Indigo“ czimű röpirata.

²⁾ Gazd. Tud. II. évi folyam. 38. l.

nyősek seregébe. Mint latin nevezete mutatja, leginkább sziklás vidékeken terem. Gyógyszernek gyöke használtatik ollykor-ollykor.

4. *Borsos szaka* (seclum arce). L. szerint a tízhimesek, egy anyások, De Cant. szerint a *pozsga neműek* (crasulaceae) csoportjába tartozik. Terem honunkban bőven a kopár kősziklás hegyeken, kőfalakon, s köznépünk által *báránycsecsfűnek* nevezetik. A méltatlan teledékenység homályából az újabb időkben Zschorn dr. ragadá ki, ajánlatván általa a honunkban is olly gyakori nehézkór ellen, mellyben hatalmas gyógyereje több német, s franczia orvos által is bebizonyítatott ¹⁾ s e tekintetben honi űzőncz-orvosaink figyelmét is megérdemlené a mezei gyakorlatban (in praxi rurali), mindamellett hogy nálunk nem tartozik a gyógyszertári anyagok közé. —

5. *Háromszínű viola* (viola tricolor), *császárszakállá-*nak is nevezetik e közéletben. Tartozik L. szerint az öt-himesek, egyanyások, De Cand. szerint a violaneműek (violaceae) közé. Terem honunkban elég nagy bőséggel szántóföldeken fővényes helyeken; kerteinkben műveltetik. Gyógyszernek virágos füve használtatik, melly szertárainkban herba Jaceae nevezett alatt ismeretes. Egyébiránt gyakoribb alkalmazást érdemel.

6. *Kerek kapotnyak* (asarum europaeum). L. szerint a tizenkéthimesek, egyanyások, J. szerint a gégevirágne-műek (arictolochiae) seregébe számítatik. Terem honunk cserjés, árnyékos helyein, így a budai hegyeken. Virágzása ideje aprilis, majus. Gyógyszernek gyöke és levelei használatnak. Forrázatban hánytató, főzetben pedig hashajtó erővel bír. Hánytató ereje a Lasseigne által előállított *kapotnyakalnak* (asarin) tulajdonítatik. Jóllehet jelenleg a ritkábban alkalmazott gyógyszerek közé tartozik: a mezei gyakorlatban nagyobb figyelmet érdemelne.

¹⁾ Sobernheim: Handbuch der practischen Arzneymittel-lehre. I. Lief. 71. 1.

7. *Apró és kétalakú csalán* (urtica urens, et dyoica). Tartozik L. szerint az egylakiak, négyhimesek, J. szerint a csalánneműekhez (urticeae). Terem ott is, hol nem vettetik. A gyógyászatban füve használtatik hevenyen vagy szárítva. Egyébiránt ritkább alkalmazása levén, nem nagy érdekű. Műtani tekintetben még több figyelmet követelhet. Lásd alább a műtani testek között.

8. *Lótorma bércse* (dematis erecta) gyógyszer-tárainkban *flammula Jovis* nevezet alatt ismeretes. Tartozik L. szerint a sokhimesek, sokanyások, Jus. szerint a bércseneműek (dematideae) családjába. Elég bőven terem honunk némely vidékein, de szinte egészen kikopott a gyógydivatból.

c) *Kivételnek:*

1. *Az örvény sertecsék gyöke* (radix Helenii, v. Enu-lae). Noha honunk némely vidékein kelendősege ellenére sem szedetik össze, mindamellett hogy roppant mennyiségben terem. Így például a Bánátban Heuffel János főorvos értesítése szerint.

2. *A török paprika gyümölcse* (fructus capsici annui).

3. *A fekete repcze* (synapis nigra) magva, s ennek olaja.

4. *Az orrtekerő torma gyöke* (rad. cochleariae ormo-
raciae).

5. *A fok- és veres hagyma* (rad. albi sativi et cepae).

6. *A sárkány és mocskos kontyvirág gyöke* (arum
dracunculus et maculatum) ollykor-ollykor. —

Csípős vizeltetők (acria dicoretica).

Kivételre nem fordítanak:

1. *Zászpa kikerics* (colchicum autumnale). Tartozik L. szerint a hathimesek, háromanyások, De Cand. szerint a kikericsneműek (colchiaceae) közé. Terem nyirkos mezeinken, rétjeinken, s honi növényeink között legutoljára,

virágzik augustustól fogva octoberig. Gyógyszernek gyöke vagy hagymája, s magvai használatnak. A beszedés ideje september és october. Készítményei: a kikericsmag-festvény, k. bor, k. eczet és k. eczetméz. Hathatós gyogyereje a benne létező *kikericsalnak* (colchictur) és *sertecselnek* (inulin) tulajdonítandó. —

2. *Tövises iglicz* (ononis spinosa). L. szerint a kétfalkások, tízhimesek, J. szerint a hüvelyesek csoportjába számítatik. Sík pusztáinkon, kopár mezeinken bőven terem. Gyógyszernek gyöke használatik.

3. *Parti zsurló* (equisetum fluviatile). Tartozik L. szerint a lopvanöszök, J. szerint a harasztok (filices) közé. Bőven terem honunkban tavaink, folyóink partjain, s vize nyős rétjeinken. Gyógyszernek füve használatik. Az újabban szőnyegre került gyógyszerek közé tartozván, ha külföldön is nagyobb divatba jő, mit hatalmas vizeltető erejénél fogva jogosan reménylhetünk: könnyen kiviteli cikké valandik.

4. *Spárga nyulárny* (asparagus officinalis). L. szerint a hathímesek, egyanyások, J. szerint a nyulárnyneműek (asparagineae) családjába számítatik. Honunkban önként megterem, kerteinkben pedig asztali használatra természetik. Gyógyszernek gyöke, s gyöngé jövényei (turiones asparagi) használatnak. Mindkét célra nézve megérdemelné bővebb természetését.

5. *Síma porczika* (herniavia glabra). Tartozik L. szerint az öthímesek, kétanyások seregébe. Terem száraz ugarjainkon, legelőinkön. Gyógyszernek füve használatik, egyébiránt jelenleg ritkább alkalmazású.

6. *Póré hagyma* (allium porrum). L. szerint a hathímesek, egyanyások, J. szerint a nőszitromneműek közé számítatik. Honunkban a házi vizeltető szerek közé tartozik, és sokszor bámulandó sikerrel használatik.

7. *Ernyős körtike* (pyrola umbellata). Tartozik L. szerint a tízhimesek, kétanyások, J. szerint a hanganeműek (ericineae) családjába. Mindamellet, hogy dr. Windisch,

Pest városa érdemteljes főorvosa, s kórházi igazgató által a vízkórban sokszor csodás hatással használtatott, s ez hírlapokban is közöltetett, érdemlett hirre s kereskedési szárnyakra nem emelkedhetett.

8. *Derecze szigorál* (verronica Beccabunga). L. szerint a kéthímesek, egyanyások, J. szerint a pintyőneműek (antirrhineae) csoportjába tartozik. Hajdani hírében fogytokozván, ritkán kerül jelenleg gyógyászatunkban szőnyegre, s annálfogva nem nagy fontosságú.

Csipős hascsikarók (acria drastica).

a) *Külföldről hozatnak, noha honunkban is természetelők:*

1. *A nyomizga* (rheum)¹⁾. — Ezen sarkalatos, s nélkülözhetlen gyógyszerért sok ezerrel adózik Europa a chinai birodalomnak. Hazája t. i. ezen növénynek, melly L. szerint a kilenczhímesek, háromanyások, a természeti rend szerint a cikkszár-neműek (polygoneae) családjába tartozik, China, Nepal, Tatárország, s a Himmalaja hegylánczok. Az ezen gyógyszert szolgáltató anyanövényre nézve azonban nincsenek egy véleményben a természetudósok; némellyek Don után annak tartják a *délszaki nyomizgát* (rheum australe), mások Wallich után a *médi-nomizgát* (rh. Emodi). Egyébiránt igen valószínű, hogy több fajok is szolgáltatnak jó nyomizgát, s hogy ezen gyök jósága főleg a szedés és szárítástól függ. Ezen gyógyszernek három faja forog kereskedésben: a) az *orosz* vagy *moszkvai*, vagy *szibériai*, melly legjobb, minthogy az orosz kormánynak egy 1772-ben kötött egyezkedés következésében szokott fizettetni, s dologhoz értő emberek által vizsgáltatik és válogattatik meg; b) a *kelet-indiai*, vagy *chinai*, vagy *angol*, melly Cantonból tengeren szállítatik Európába angolok s hollandok által; c) az *európai*,

¹⁾ Ezen nevezetet orvosi nyelvünk teremője Bugát Pál úr egyet. tanár hozta szőnyegre. Orv. Tár. Újfolyam. II. Félév. 221 l.

vagy *honi nyomizga*. Tétettek t. i. ezen növény termesztésével, nélkülözni akarván a chinait, Európában számos kísérletek, mellyek közül a legszerencsésb sikerűt a berlini évkönyvekben ¹⁾, s korszerű Orvosi Tárunkban ²⁾ honfiúi buzgalmú lelkes Bugátunk által közlöttet, s honi, ne talán támadandó nyomizga-termesztőinkre tanulságost, földézni nem tartom fölöslegesnek. Tétetett ezen kísérlet Forshaell által az ő kártene nevezetű jószágán Westgothlandban, hol ő tizenegy év lefolyta alatt termesztette a nyomizgát, s ítélete szerint színt olly jeles ezen termesztménye, mint az úgynevezett *czári nyomizga* (rheum imperiale) az az: melly a czári család szükségeire választatik ki. „Forshuell, mi ezen növény termesztését illeti, és mikép kell vele bánni, a következő tanácsot adja: a magvak vagy tavasszal vettetnek el melegágyba, és aztán kikelve ültetnek ki a szabadba a gyöngye növénycsék, vagy ősszel vettetik el a mag, még pedig porhanyó, széljárta és nap-sütötte száraz földben; miért is a termesztésre főképp hegyes vidékek alkalmasok. A következő évben a sűrűn kelt növénycsék átültetnek, még pedig egyegy rőfnyű távolságra négyzeteslegesen, és a dulvától mindig tisztán tartatnak. Minden második vagy harmadik esztendőben az ezen idő alatt bokrokká vált növények közei megtrágyáztatnak, a föld pedig minden esztendőben megkapáltatik, vagy föl-ásatik. A hetedik, vagy legfőlebb kilenczedik esztendőben a gyökerek tavasszal vagy ősszel kiszéletnek, vízzel lemosatnak, s 3" hosszúságu darabokba vagdaltatnak, héjaiktól vízben megtisztítatnak, átfuratnak, ezután 3—5 óráig vízben áztatnak, kivéve megszáritatnak, és vagy sodronyra fűzetnek, vagy cserényre (Hürde) terítetnek, és mintegy 30° nyira melegített aszaló-kemenczébe tétetnek. A száritásra egynéhány nap szükség, melly ha tökéletesen megtörtént, a gyökerekről késsel mind az lemetéltetik, minek

¹⁾ Berl. Jahrb. XI. 139—146 II.

²⁾ Orv. Tár. Újfoly. II. Félév. 14 szám.

márványos szene mincsen. Az apróbb gyökerek, mellyek nem hámoztatnak, szélhasogattatnak, és a nagyobb darabokkal hasonlólag kezeltetnek, ezek szép világos, és hathatós port adnak. A folyton termesztés akkép is történhetik, hogy a gyökerek kiásásakor az oldalhajtságok azonnal újra elültetnek. Forshaellnek egyetlenegy nyomizga-bokor 30 tallért érő gyökeret adott, így hogy egy négyszeg-öl földdarabka neki évenként 3 tallért jövedelmezett. S ekként, habár a hazafiság nem ingerelne is bennünket ezen gyökér termesztésére, már magunk haszna is elég inger arra; annál inkább hogy a gyökéren kívül még a levelek kocsányai kedves eledelt adnak.“ Forshaellnek ezen üdvös sikerrel koronázott kísérletei méltán buzdíthatják honi különböző vidékeken lakó gyógyszerészeinket a *nyomizga* termesztésére. Nagyon valószínű, hogy honunk természetani égálja (*clima physicum*), melly az ázsiaihoz sokkal inkább hasonlítható, mint akármelly tartományé Európában, megvallaná ezen hasznos növényt, mire némi tetteleges adataink is vannak, a mennyiben Zólyomban már termesztetett, s Esztergomban Bátorkeszin jelenleg is termesztetik az urodalmi sebész által, noha az itteni termesztés módjáról, sikeréről, a nyert gyógyszer minőségéről ismételt tudakozódásom, felszólításom mellett sem valék szerencsés csak egy értesítő sort is nyerhetni. — Ha honunk különböző vidékein tétetnének szerencsés eredményű kísérletek: fáradtságunknak reménylett jutalma semmi esetben sem maradna el; mert hiszen honért buzgó lelkes, s legnagyobb hírű gyakorló kórházi orvosaink, minthogy az illynemű gyógykísérletek legbiztosabban történhetnek a kóroda falvai között: el nem mulasztanák honi nyomizgánkat alkalmazni, minek üdvös sikeréről keletkező hír rögtön szét-röpíthetnének az orvosvilágban, s ekként e természetmennyünknek kelendőség is szerzettethetnék. —

2. *Végizga* (aloë). Így nevezetik a L. szerint hathímesek, egyanyások, De Cand. szerint a liliumneműek családjába tartozó *kalászos* és *szárölelő végizga* (aloë spicata

s. *perfoliata*) leveleiből kiszivárgó, vagy kisajtolt, sűrített s a levegőn megszáritott nedv. A kereskedésben következő fajai forognak: a) a *szokkotorai*, melly Szokkotoraszigetéről rendszeren Smyrnán keresztül bőrbe varva s ládába zárva hozatik hozzánk. Ez a legjobb faj, s jóságának csalthatlan jelleme, hogy a lángban (alcohol) tökéletesen fölolvad; b) a *fényes* (*aloë lucida*), melly *fokvégizgának* (Capaloc) is neveztetik, minthogy jobbára a Jöreménység fokán készül; c) a *máj-végizga* (a. hepatica), melly májbarna színétől vette nevezetét, és d) a *lövégizga* (a. caballina), melly a legrosszabb faj, s a három elsőnek maradványaiból készül. Ezen különböző fajok jósága főleg a készítés módjától függ. A legjobb a levelek történetes, vagy mester-séggel készült hasadékaiból kiszivárgó nedv megsűrítése és szárítása; a rosszabb a végizga leveleinek kisajtolása; a legrosszabb pedig a levelek kifőzése által készül. —

A mi ezen gyógyszer honunkbani készítését illeti, tudjuk, hogy nálunk a *végizga* következő fajai tenyésznek: a *szárölelő* (a. *perfoliata*), a *gyöngyös* (a. *margaritifera*), a *nyelvlevelű* (a. *linguaeformis*), a *kétsoros* (a. *disticha*), és a *tarka végizga* ¹⁾ (a. *variegata*), melly földbirtokosaink kertekben pompára tenyésztetik. Hogy ezen fajokból az előadott úton lehetne gyógyszernek használandó végizgát készíteni, arról nem kételkedhetünk; csak hogy ez kétségkívül többre kerülne, mint maga a *szokkotorai*. Azonban, ha valahol, úgy bizonyára a drávántúli kerületben (Slavonia) s Dalmatiában, melly honunkhoz tartozván, szinte honi gyógyszernek tekintethetnék, legtöbb sikerrel lehetne üzni ezen gyógyszer készítését, mert az említett tartományokban, nevezetesen a *cattarói* öböl környékén, s a szomszéd szigeteken ²⁾, hol a kedvezőbb éghajlatnál fogva ezen növény bujábban tenyészik, sokkal kevesebb aka-

¹⁾ Debreczeni Magy. Fűvészk. 234 l.

²⁾ Oest. Nat. Encykl. IV. B. 305 l.

dályokra találna az anyanövény természetése, s a szóban gyógyszer készítése. —

3. *Féregölő sarkvirág* (*delphinium staphis-agria*). Tartozik L. szerint a sokhímesek, háromanyások, Jus. szerint a szironták-neműek (*ranunculaceae*) seregébe. Hazája Déli-Europa, honunkban helylyel-helylyel kerteink díszítésére műveltetik, sőt önként is megterem. Gyógyszertárainknak kis borsónyi nagyságú, barna színű, hálóalakú föl-emelkedett vonalakkal jellemzett, kellemetlen szagú, eleinte fölötte keserű, később égetve maró ízű magvait adja. Gyógyereje a Lassaigne, s Brandes által 1819-ben fölfedezett, s almasavhoz köttetett *sarkvirágnak* (*delphinin*) tulajdonítandó. Az újabb időkben egyébiránt csak külsőleg használtatik a tetvek ellen por- vagy kenőcsalakban, a rühen, s mindazon esetekben, mellyekben a sokkal drágább *zászpal* (*weratrin*), sikerrel alkalmaztatik. A kevésbé divatos gyógyszerek közé tartozván, nem nagy haszonnal kecsegtet természetése; annyit azonban minden esetre természetethének, mennyivel a külföldről hozatni szokottat nélkülözhetővé tennők.

4. *Ugorkás magrugó* (*momordica Elaterium*). Köznépünk által *lövő* ugorkának is neveztetik, minthogy gyümölcse megérvén, szétpattan s magvait kilövi. L. szerint az egylakiak, falkások, a természeti rend szerint a tök-neműekhez (*cucurbitaceae*) számítatik. Terem honunkban műveletlen kősziklás helyeken, kerteinkben műveltetik. Julius, augustusban virágozik. Gyógyszernek a gyümölcseiből kiszajtol, s gyöngye melegnél vonat-állományra sűrített nedv használtatik. Hozzánk jobbra Londonból kerül; mint-hogy nem a divatbani gyógyszerek közé tartozik, nem nagy nyereséggel kecsegtet természetése. —

b) *Kivételre nem fordítanak* :

1. *Réti csikorka* (*gratiola officinalis*); köznépünk által innyújtó fűnek neveztetik. L. a kéthímesek, egyanyások, J. a tákajak-neműek (*scrophulariae*) családjába számítja. Te-

rem honunk vizenyős rétein, tavaink, folyóink partjain nagy mennyiségben. Virágzása ideje junius és julius. Gyógyszernek fűvét, s még gyakrabban tavasszal szedendő gyökét használjuk, mellynek azon jó tulajdonsága van, hogy a szertárakban hasznosabb ideig is eltartathatik, a nélkül hogy gyógyereje csökkenne. Ezen jeles nagyerejű gyógyszer valóban nagyobb figyelemre érdemes, mint a millyenre jelenleg méltatik.

2. *Varjutövis benge* (*rhamnus catharticus*). Tartozik L. szerint az öthimesek, egyanyások, a természeti rend szerint a benge-neműek (*rhamnae*) seregébe. Gyógyszernek borsó nagyságú, fekete fényes színű, csipős, kesernyész ízű, kellemetlen szagú bogyói használatnak, s a szertárakban *baccae spineae cervinae* (Kreuzdornbeeren) nevezet alatt ismeretesek. Készítményei a szörp és lesürű (roob). Még gyakrabban alkalmaztatnak ezen bogyók a festésben. Lásd alább a festő növények között.

3. *Büdös és kétlaki gönye* (*bryonia alba et dioica*). L. szerint az egylakiak, falkások, a természeti rend szerint a tökneműekhez számítatik. Terem honunkban utak, kerítések mellett műveletlen helyeken. Gyógyszernek 4 — 6 fontos gyöke használatnak. Noha honunkban elég bőven terem; mindazáltal a szomszéd német tartományok sem lévén szükében, kivitelre nem fordítatik.

4. *Fekete hunyor* (*helleborus niger*). Tartozik L. szerint a sokhímesek, sokanyások, J. szerint a szironták-neműek seregébe. Terem honunkban elég nagy mennyiségben a hegyes erdős vidékeken, a kertekben imitt-amott műveltetik. Decembertől fogva martiusig virágzik. Gyógyszernek gyöke használatnak. Déli-Német- és Schweizhon havasain s havasalji vidékein is bőven termén, ezek látják el vele Europa gyógyszerárait, s ekként hanyagságunk, ügyetlenségünk miatt ezen honi termékünk is nyakunkon vesz.

5. *Kis szuták* (*convulvulus arvensis*). L. az öthimesek, egyanyások, J. a szuták-neműekhez (*convulvulaceae*) számít-

ja. Ezen növény jelenleg nem gyógyszerári, csak annyiban tartottam tehát említendőnek, mennyiben mezei gyakorlatunkban a *jalapgyöknek* hathatós pótszeréül szolgálhat annyival inkább, mivel szántóföldeinken sokszor egész az alkalmatlanságig bőven terem.

6. *Pukkano dudafürt* (*colutea arborescens*). L. szerint a kétfalkások, tízhimesek, J. szerint a hüvelyegesek családjába számíthatik. Kerteinkben helylyel-helylyel művelik. Levelei ezen cserje-növénynek *folia sennae spuriae* nevezet alatt ismeretesek, s bár gyógyerejük csekélyebb a *szennaénál*, ennél naponként mindinkább érezhető szükében mindazáltal kivált mezei gyakorlatunkban czélszerűen használtathatnék.

7. *Berzseny vérfürt* (*phytolacca decandra*). Ezen tízhimesek, tizanyások seregébe tartozó növény honunk némelly vidékein, például a Bánátban önként terem, kerteinkben helylyel-helylyel műveltetik. Gyógyszerárainknak fürtös gyümölcsseit adja, mellyből szörp (*syrupus alkermes*) készítenek. Nagyobb figyelemre érdemes azonban műtani tekintetben mint festő növény. Lásd alább a műtani testek között.

III.

Gyantás égényes szerek.

(resinoso-aetherea).

a) *Külföldről hozatnak:*

1. A *terpetin* (terebinthina) és *terpetin-olaj* (*oleum terebinthinae*). A fenyőfa különböző fajainak héjából s fájából akár történetes, akár mesterséges nyílásokon kiszivárgó gyantás balsamos nedv neveztetik terpetinnek. Ennek következő fajai vannak a kereskedésben:

a) *Közönséges terpetin* (terebinthina communis), melly az *erdei* és *jegenye-fenyő* (*pinus silvestris*, et *pinus abies*)

héjába vágott nyílásokon szivárog ki. Ez sűrű méz állománu sötétbarna, erős kellemetlen szagú, csipős ízű folyadék. —

b) *Strassburgi terpetin* (t. argentoratensis), melly a *lúczfenyőből* (pinus picea) folydogál; higabb, kedvesebb citromszagú, keserű ízű folyadék, melly hajdan leginkább Strassburgból kerülván, tiszteltetett meg ezen nevezettel. —

c) *Velencei terpetin* (t. veneta), melly a *veres fenyő* (pinus larix) fájába fúrt nyílásokból folydogál, s ugyanazért *veres fenyő terpetinnek* is nevezetik (t. laricina). Ez tiszta, átlátszó, szörp sűrűségű, citrom szagú, kesernyés, hevitő ízű, halvány sárga folyadék. A gyógyászatban leginkább ez alkalmaztatik.

d) *Canadai terpetin* (t. canadensis, s balsamum canadense) melly két, Canadában, Virginiában otthonos fenyő-fajból, t. i. a *canadai* és *balzam-fenyőből* (pinus s. abies canadensis et balsamica) nyeretik. Ez a legfinomabb faj, tökéletesen átlátszó, sűrű, heveny korában fehér, később vereses sárga színű, kedves fűszeres szagú, kesernyés fűszeres ízű folyadék.

e) *Magyar terpetin* (t. hungarica s. balsamum hungaricum), melly a *henye* és *bérczi fenyőből* (p. pumilo, et p. mughos) folydogál.

f) *Kárpáti terpetin* (t. carpathica s. balsamum carpathicum s. libani), melly a Kárpátokon, Tyrolban, Schweiczbán otthonos *czirbel-fenyőből* (p. cembra) nyeretik. —

g) *Czírpusi terpetin* (t. cypria), melly a *terpetin pisztáczból* (pistacia terebinthus) kerül. Leginkább a görög szigeteken készül, noha az említett fa délszaki Németországban, s honunkban is terem. Ezen terpetin sűrű, átlátszó, citrom színű, ánizskapor szagú, kesernyés csipős ízű folyadék. —

A terpetin ezen különféle fajainak vízzeli lepárolása által készül a gyógy- s műtanban egyiránt nevezetes szerepet játszó *terpetin-olaj* (oleum terebinthiae).

Hogy honi éjszaki megyéinkben készül terpetin és terpetin-olaj, az tagadhatatlan; de az is bizonyos, hogy a honunkbeli, terjedelmes szükségünk fődözésére távolról sem elegendő, s hogy annál fogva külföldről évenként rop-pant mennyiség szállítatik hozzánk, mit valóban, mint-hogy a főlebb elősorolt fenyőfajok, egyedül a *canaduit* vevén ki, mind teremnek mind a Kárpátokon, mind a bánáti havasokon, nagyon könnyű volna, iparunk és szorgalmunk húrját főlebb vonván, nélkülözni, nagyon könnyű volna a szóbani két anyagot külkereskedési cikké átala-kitani, s valóban e tekintetben a kárpáti, s kárpátalji fenyvesek a természet más tekintetbeni adományaiiban szegény éjszaki megyéinkre nézve igazi nagy érdekűek, s fontosságúak. —

2. *A szabini boróka* (*juniperus sabina*), melly köznépünk által *ezíprusfának* is neveztetik. L. szerint a kétlakiak, egy-falkások (*diaecia monadelphica*), J. szerint a toboztermők (*coniferae*) családjába tartozik. Hazája Ázsia, s délszaki Europa árnyékos sziklás vidékei. Kerteinkben műveltetik. Virágzása ideje aprilis. Gyógyszernek legfölső gyöngé jövényei, lombjai használtatnak. A honunkbeli kerteink diszére tenyésztetvén, csak ritkán kerül gyógyszerfúraink-ba, s e célra gyógyszerkereskedőink kénytelenek azt külföldről hozatni, mint szinte egyetlen készítményét is a *szabini boróka-egény* olaját (*oleum aethereum sabinae*). Hogy honunkban ezen növény is, nem levén idegen éghajlatunktól, bővebben természetethetnék, s hogy annál fogva külföldre szorulni nem volnánk kénytelenek, könnyű átlátni; egyébiránt nagyobb érdekű kereskedési cikké válhatásának ellentáll az, hogy csak ritkábban kerül a gyógyászatban szőnyegre, s hogy csak heveny lombjai alkalmasok gyógyszernek, mert a szárítás által igen sokat vesztenek erejükből. —

3. *A fehér és fekete szurok* (*pix alba s. burgundica, et nigra*); amazt a veres, ezt pedig az erdei fenyőfa szol-

gáltatja. Nem levén honunkban ezeknek készítésével foglalkozó ügyes emberek, leginkább Stiriából hozatnak. —

b) *Kivételre nem fordítatnak:*

1. *Az erdei fenyő tobozai* (turiones pini), minthogy más tartományok sem szükölködnek e nélkül.

2. *A hosszú, kerek, és farkas likasír* (aristolochia longa, rotunda, et clematitis). L. szerint az anyahímesek, hathímesek (gynandria hexandria) közé számítatik. Honunkban mind a három faj bőven terem. Gyógyszernek, gyöke használtatik. Ha a gyógydivatból ki nem kopot volna, figyelmet érdemelne.

c) *Kivittetnek:*

A gyalog fenyő (juniperus communis) bogyói.

IV.

Egényolajos szerek (aethereo-oleosa).

a) *Külföldről hozatnak, noha honunkban is teremnek, s termesztetők:*

1. *Kerti váltok* (angelica archangelica) L.-nél az öthímesek, kétanyások, a természeti rendszerben az ernyősök (umbelliferae) seregébe számítatik. Önként terem a pyrenaensi schweiczi hegyeken, Ausztriában, Sziléziában, Cseh-, Morvaországban, a honi Kárpátokon, s kárpátalji vidéken; kerteinkben, habár gyéren, műveltetik. Gyógyszerül tél elején vagy végén ásandó gyöke használtatik, melly orsóalakú, kívül ránczos, barna-vereses, belül fehéres színű, heveny korában sárgás, mézga gyantás nedvteljes, szárítva sárga pontokkal jellemzett, ize eleinte édesded, később csipős hevítő, szaga erős, némileg a pézsmáéhoz közelít. A honunkban gyógyszer gyanánt fölhasznált *angyalgyök* jobbára Sziléziából, s Morvából kerül hoz-

zánk, holott hacsak kis szorgalommal természetnők is, miben semmi akadályok nem gátolnának, minden külföldit nélkülözhetnék.

2. *Csicsókás derely* (*imperatoria astruthium*). Tartozik L. szerint az ernyősök seregébe. Önként terem a schweiczi, ausztriai, sziléziai, morvaországi hegyeken, s honi bérczes erdős megyéinkben is. Kertekben műveltetik. Gyógyszernek őszszel vagy tavasszal szedetendő gyöke használtatik, melly hüvelyknyi vastag gyűrűs felületű, kívül sárgás barna, belül sárgás fehér, heveny korában sárgás mézga gyantás nedvvel teljes, szárítva fekete pontokkal jellemzett erős fűszeres szagú, csipős szamatos ízű. O s a n n egy tulajdonnemű égelt (alcaloid) fedezett föl ezen gyökben, melly *derelynek* (*imperatorin*) neveztetett Wackenroder által. Ezen gyógyszer is a szomszéd tartományokból kerül hozzánk, mellyet szinte nélkülözhetnék, ha az anyanövény természetnők általunk; csak az a baj, hogy ritkábban használt gyógyszereink egyike.

3. *Nemes montika* (*anthenis nobilis*). Ezen növény olasz vagy római székfűnek (*chamomilla romana*) is neveztetik. L. szerint az együttnevezők, nőszövegyek, természeti rend szerint az őszporhónuak családjába számítatik. Hazája délszaki Europa. Honunkban is önként terem, kerteinkpedig műveltetik. Gyógyszernek virágai használtatnak, mellyek mivel kevésbé egényolaj tartalmúak, mint a közönséges székfűei, kevésbé hevitenek, s nagyobb adagban levén bennök a keseranyag (*Bitterstoff*), inkább zsongítók. Kereskedésbeli állására nézve épen ellentétben van a közönséges székfűvel, mert ez honunkból évenként meglehetősen mennyiségben vittetik ki, ez pedig hozzánk külföldről, jobbára Szászhonból hozatik; holott ha a honunkban termő szorgalmasan összeszedetnék, gyógyszeráraink szükségai fődözésére elegendő volna; ha pedig műveltetnék is, könnyen külkereskedési cikké válandanék.

4. *Szagos levendula* (*lavandula spica*). Tartozik L. szerint a két főbb himesek, fődötlen magvuak, J. szerint az

ajakasok seregébe. Hazája délszaki Europa; kerteinkben műveltetik. Gyógyszertárainknak virágait adja. Készítményei: a lepárolt l. víz, a l. eczet, levendula lél, és a kedves szagú l. égény-olaj, s ezenkül egyik alkotó része több rendbeli fűszereknek (species). Noha ezen növény csaknem minden virágos kertben tenyésztetik, mindazáltal a honunkban termesztett koránsem elegendő saját szükségjeink fődözésére, s e czélból jobbára Olaszországból hozatik hozzánk, mit csak kissé buzgóbb iparunk által is könnyen elkerülhetnénk.

5. *Szagos rozmarin* (rosmarinus officinalis). Ezen cserjesedő növény L. szerint a két főbb himesek, fődötlen-magvúak, a természeti rend szerint az ajakasok családjába számitatik. Hazája kelet, Éjszaki-Afrika, s délszaki Europa. Gyógyszernek szegettszélű, szamatos szagú, kissé kesernyész ízű leveleit használjuk. Készítményei: a r. égény-olaj, r. vagy idegír (ungv. nervinum) és a r. lél. Noha honunk szinte minden virágos kertében tenyésztetik, mindazáltal szertáraink számára mind a növény levelei, mind készítményei jobbára Olaszhonból hozatnak, rémes hanyagságunktanújelül.

6. *Ánizs-kapor* (anethum foeniculum). A közéletben *édes köménynek* vagy *olasz kapornak* is neveztetik. L. szerint az öthimesek, kétanyások, J. szerint az ernyősök seregébe számitatik. Hazája délszaki Europa, hol vadon terem a kősziklás, napsütötötte helyeken; a kertekben termesztetik. Gyógyszertárainknak fűvét, gyökét, s magvait adja. Készítményei az á. víz, á. olaj, lél és olajnádméz (oleo-zacharum); s ezenkül alkotó része több rendbeli gyógyszerári készítményeknek, az erősebb Zittmann-főzetnek. A honunkban felhasznált *ánizs-kapor* legnagyobb része Olasz- és Szászthonból, hol mind kertekben, mind szántóföldeken termesztetik, jó hozzánk, nem lévén a honi természetény számunkra elegendő. Ezen Szászthonban nagy nye-

reséggel jövedelmező növény termesztése tárgyalatik a Gazdasági Tudósításokban ¹⁾).

7. *Anizs-pimpinella* (pimpinella anisum). Gyógyszertárainkban *közönséges anizs*nak (anisum vulgare) nevezetik. L. az öthímesek, kétanyások, J. az ernyősök seregébe számítja. Hazája kelet, nevezetesen Syria és Egyiptom; Európában Németországban, Thuringiában, Erfurt vidékén nagy mennyiségben termesztetik, helylyel-helylyel honunkban is műveltetik. Gyógyszernek magvai használatnak. Készítményei: a lepárolt á. víz, á. lél, á. olajnádméz, és az á. égényolaj; alkotó része ezenkül több rendbeli gyógyszerári készítményeknek. Honunk melegebb éghajlatú vidékein nagy haszonnal kecsegtet termesztése. A Gazdasági Tudósítások ezen növény termesztése módját is előadják ²⁾).

8. *Konyha-kömény* (carum carvi). Közönséges köménynek is nevezetik. Tartozik L. szerint az öthímesek, kétanyások, J. szerint az ernyősök csoportjába. Honunkban önként is megterem, helylyel-helylyel pedig műveltetik is, s ez által sokkal tökéletesebbé, s izletesebbé válik. Gyógyszerül magvai használatnak, mellyek a belőlők készíteni szokott olajjal együtt bőven szállítanak hozzánk külföldről. Különösen sok köménymag jó honunkba Morva- és Lengyelországból, mit valóban csekély szorgalommal is meg lehetne akadályoznunk. Termesztése módja tárgyalatik a Gazdasági Tudósításokban ³⁾).

9. *Kerti koriandrom* (coriandrum sativum). Ezen növény is L. szerint az öthímesek, kétanyások, a természeti rendszer szerint az ernyősök családjába tartozik. Hazája délszaki Europa; a kertekben helylyel-helylyel műveltetik. Virágzása ideje junius és julius, augustusban és szeptemberben érettségre jut. Gyógyszernek magvai használatnak. Mindamellett, hogy ritkábban alkalmazott gyógyszereink

¹⁾ Gazd. Tud. Második évi folyam. 1. F. 22. 1.

²⁾ Gazd. Tud. Második évi folyam. 1. F. 24. 1.

³⁾ 11-ik évi folyam. 1-ső füzet. 23. 1.

sorában áll, s ennél fogva csekély mennyiségűt használunk föl, ez is külföldről kerül hozzánk. A Gazdasági Tudósítások ennek termesztésmódját is előadják ¹⁾).

b) *Kivételre nem fordítatnak:*

1. *Az üröm* (artemisia). Ezen növénynek több fajai fordítatnak orvosi használatra, nevezetesen a *fehér* ü. (art. absinthium), a *fekete* ü. (art. vulgaris), az *abrut* ü. (art. abrotanum), a *bárány* ü. (art. pontica). Tartozik az üröm L. szerint az együttnevezők, nőszövények, Richt. szerint az őszporhonúak seregébe. Eredeti hazája Görögország, honnan a rómaiak által Olaszhonba, s honnan egész Európába átültetve, honunkban is a' legbujábbban tenyésző növények egyike. Virágzása ideje július és augusztus. Az első fajnak virágos, s virágtalan füve, a másodiknak gyöke fordítatik orvosi használatra. Ezen gyökről Haberle, a pesti egyetem egykori jeles tanára azt tanította, hogy a melly rovarok által történt megfúrás következtében gumós, hőtökössé vált, az leghatósabb gyógyszer a nehézkórban. Ezzel kísérletek tenni e honunkban olly gyakori bajban valóban üdvös dolog volna. Készítményei az ürömnek következők: ü. vonat, a főtt és lepárolt ü. olaj, (oleum absinthii coctum et destillatum).

A mi ezen növényünkkel kereskedést illeti, derék, s honi természetményeinknek kelendőséget szerezni iparkodó Török Fridrik pesti gyógyszerárús tett kísérleteket ezen természetményünk kereskedésbe léptetésével; de a melly rá nézve szerencsétlenül ütött ki, minthogy a szóbaní növény a szomszéd német tartományokban is bőven terem. Egyébiránt, ha a honunkban buján termő sok ürömből olajat készítenénk, — melly jelenleg hozatik hozzánk —, akkor a most semmi hasznot nem hajtó nagy mennyiségért évenként szép őszveg pénzt vehetnénk be — A honunk természetadta kincsei kikutatásában fáradhatlan buz-

¹⁾ II-ik évi foly. I. Füz. 25. l.

galmú, széles tudományú Tognio Lajos egyetemünkben a gyógyszeratan k. r. tanítója is azt tartja, hogy Magyarországon az üröm- és székfűolaj-készítésből meggazdagodhatnék az ember. — Melly állítás valóban nem tulságos, ha megfontoljuk egy részről, milly bőven terem ezen két növény honunk némelly vidékein, más részről, milly drágán kel el mindkettőnek lepárolt olaja. Gyógyszertári ára a lepárolt ürömolaj latjának t. i. 3 for. 34 kr. pengőben, a székfűolajénak pedig 6 for. p. p. Gazdagodni kívánó honfiak! — a kinek füle van a hallásra, hallja! s kinek módjában van ezen honi kincseket hasznára fordítani, cselekedje azt. Hadd legyen valahára vége azon ránk nézve kártékony kereskedési fonákságnak, melly szerint a honunkbeli székfűvirágot jó olcsón megveszik tőlünk a vizsga külföldiek, s lepárolván olajnak, azt ismét jó drágán adják el minmagunknak.

2. *A mirha-libatopp* (*chenopodium ambrosioides*). Tartozik L. szerint az öthímeselek, kétanyások, a természeti rend szerint a libatoppneműekhez (*chenopodiaceae*). Eredeti hazájának némelly növénytudósok Mexikót tartják, noha jelenleg Európában, s honunkban is tenyészik. Gyógyszernek levelei használatnak. Bár minden gyógyszeratanban magasztaltatik orvosi ereje, mégis a gyakorlati gyógyászatban ritkábban kerül szőnyegre.

3. *A tarorja* (*teucrium*). Ennek több fajai alkalmaztatnak a gyógyászatban. Illyenek: az *élet-illat* t. (*t. marum*), a *hagymaszagú* t. (*t. scordium*), a *kalincza* t. (*t. chamaepitys*) és a *gamandor* t. (*t. chamaedris*). Ezek közül leggyakrabban használatnak az első faj, ritkábban a második, s csak külsőleg, legritkábban a harmadik; a negyedik jelenleg kezd divatba jőni, egyik alkotó része levén a híres bécsi theának (*Wiener-Thee*) s ez alakban legkönnyebben emelhetnők a kereskedés szárnyaira, annyival inkább, mivel az említett theának másik két alkotó része is, t. i. az *iringo* fű (*herba eryngii*) és a *gyapjas foganótt* (*galeopsis grandiflora*) szinte bőven teremnek honunkban. Ezen

három növény fűvét tehát csak egyenlő mértékben kelle-
ne kereskedőinknek elegyíteni, a *Wiener-Thee* nevezettel
megkeresztelni, s azonnal meg van alapítva ezen növé-
nyeink kelendősége. Jelenkorunkban ugyanis milly sokat
tehet egy névváltoztatás is, azt mindennap tapasztaljuk.
Igy például gyógyszeraink, kik mint allopathák (ha ugyan
lehet ezen helytelen nevezetet használni) az utolsó évti-
zedben alig valának képesek egy napról másikra éldegél-
ni, csak homoeopathákká keresztelkedtek; bár milly el-
vet követtek is azonban gyógyszerzatukban, azonnal kapós
orvosokká lettek. Jelenleg pedig, kik mint homoeopathák
szűk körű gyakorlattal dicsekedhetnek, csak a hydropa-
thia nevezethez folyamodnak, s azonnal szereznek maguk-
nak, habár kis és rövid ideig tartó kelendőséget is. Miért
ne fordíthatnók tehát kereskedésünkben is hasznunkra a
világ gyöngeségét? Ezt tennünk valóban nem nagy erköl-
csi bűn volna.

4. *Egérfarkú cziczkoró* (*achillea millefolium*). Tartozik
L. szerint az együttműzők, nősözvegyek, J. szerint az
őszporhonúak seregébe. Terem honunkban uton útfélen,
réteken, mezőkön. Juniustól fogva octoberig virágzik. Gyógy-
szerül virágos füve használtatik. Készítménye a vonat.
Ritkábban alkalmaztatván a gyógygyakorlatban, s egy le-
vén a mindenütt termő növények közül, kereskedési te-
kintetben nem nagy fontosságú.

5. *Sárga lóhere* (*melilotus officinalis*). L. a kétfalká-
sok, tízhímesek, J. a hüvelyegesek családjába számítja.
Honi réteinken bőven terem. Gyógyszertárainknak virágos
fűvét adja. Készítménye a tapasz. Kisebb érdekű gyógy-
szer. —

6. *Borsos és fodormenta* (*mentha piperita, et crispa*).
Tartozik L. szerint a két főbb hímesek, fedetlen magvúak,
J. szerint az ajakasok csoportjába. Kerteinkben mind or-
vosi használat végett, mind kellemes szagáért műveltetik.
Virágzása ideje július és augustus. Készítményeik: a
víz, lepárolt olaj, olajnádméz, s az első fajnak kerekecséi

(*rotulae menthae piperitae*). Ezen honi természetményeinket szinte könnyű volna kereskedésbe léptetni, ha a helyett, hogy lepárolt olajaikat külföldről hozatjuk, azokat magunk készítenők, mellyeknek kelendőségök, s eléggé magas áruk bizonyos haszonnal kecsegtetné a vállalkozót. Gyógyszertári ára t. i. a borsosmenta-olaj latjának 1 for. 20 kr., a fodormentaénak pedig 1 for. 12 kr. p. p.

7. *Czitromszagú méhfű* (*melissa officinalis*). L. szerint a két főbb hímesek, fedetlen magvúak, J. szerint az ajakosok családjába számítatik. Hazája délszaki Europa; kerteinkben helylyel-helylyel műveltetik. A Bánát délkeleti részében olly nagy bőséggel terem, hogy nevezetes kereskedési cikké alakulhatna, ha szorgalmasan összeszedetnék Heuffel főorvos értesítése szerint. Virágzása ideje július és augustus. Gyógyszernek fűvét használjuk. Készítményei: a víz, lél, és olaj, melly, mivel egy mázsa méhfűből csak két nehézék kerül ki, fölötte drága, s honunkba az is külföldről szállítatik.

8. *Kerti és kakuk-démütka* (*thymus vulgaris, et serpyllum*). Tartozik L. szerint a két főbb hímesek, fedetlen magvúak, J. szerint az ajakosok seregébe. Az első faj kerteinkben műveltetik, az utolsó önként terem fővenyes, száraz, kopár mezeinken nagy mennyiségben. Gyógyszerül virágos fűvét ajánlja. Készítményei: a lél, lepárolt víz és olaj, melly utolsó hozzánk szinte külföldről hozatik, holott ha magunk készítenők, ezen most semmi hasznót nem hajtó, éghajlatunkat kedvelő növény is gazdagon jutalmazná a vállalkozót. Olajának latja 1 for. 12 kr. p. p. gyógyszerertárainkban.

9. *Majorána murva-pikk* (*origanum majorana*). L. szerint a két főbb hímesek, fedetlen magvúak, J. szerint az ajakosok közé tartozik. Hazája délszaki Europa; kerteinkben bőven természetetik mind orvosi, mind asztali használatra. Gyógyszernek virágos fűvét adja. Készítményei az ír, és az égény-olaj, mellynek latja 3 for. 6 kr. p. p. gyógyszerertárainkban. — Ritkább használatú a szurokszagú

murvapikk (o. vulgare) s égényolaja még drágább, mint az előbbié. Ez utolsó faj különösen bőven terem a Nagykunságban Bolemann Leopold kisújszállási gyógyszerész s jeles növény- és vegytudós értesítése szerint.

10. *Szagos ruta* (ruta graveolens). Tartozik L. szerint a tizhimesek, egyenyások, a természeti rend szerint a rutaneműek (rutaceae) csoportjába. Hazája délszaki Europa; kerteinkben imitt-amott elég nagy mennyiségben tenyésztetik. Gyógyszertárainknak kékes zöld leveleit, s virágos fűvét ajánlja. Készítményei: a lepárolt r. víz, az eczet és r. olaj, mellynek latjáért 2 for. 16 kr. p. p. fizetünk gyógyszerészeinknek, s melly külföldről jó hozzánk hanyagságunk, ügyetlenségünk tanújelül.

11. *Májusi és sokbolykú gyöngyvirág* (convallaria majalis et polygonatum). L. szerint a hathimesek, egyenyások, a természeti rend szerint a nyúlárny-neműek (asparagineae) seregébe tartozik. Terem nedves, árnyékos helyeken honunkban elég bőven; kerteinkben kellemes illatú virágaiért műveltetik. Gyógyszertárainknak az első faj virágait adja, mellyekből eczet, lél, tartvány, s lepárolt víz készül, külsőleg tüszentő pornak használtatnak. A második faj kesernyés nyákos gyöke pép-egyvelegnek alkalmas. Ritkább alkalmazásuknál fogva kisebb érdekű gyógyszerek.

12. *Csengő linka* (hypericum perforatum). L. szerint a sokfalkások, sokhimesek, J. szerint a linkaneműek (hypericincae) közé számítatik. Bőven terem honunk némelly vidékein, erdőkben, szőlőlábakban, utak, kerítések mellett. Gyógyszernek virágos fűvét használjuk. Készítménye: a főtt olaj. Nagyobb figyelmet érdemel műtani tekintetben. Lásd alább a festő növények között.

13. *Orvosi betonica* (Betonica officinalis). Tartozik L. szerint a két főbb himesek, fedetlen magvuak, J. szerint az ajakasok családjába. Honunkban bőven terem. Gyógyszerül füve használtatik. Ezen renchez számítatnak még a

következő, kivételre nem fordított, s ritkább alkalmazásuknál fogva nem is nagy érdekű gyógynövények:

14. *A szapora galamboc*z (verbena officinalis).
15. *A borsos csombor* (satureja hortensis).
16. *A tisztas h*unnyász (stachyis recta).
17. *A torok villahim* (prunella vulgaris).

c) *Kivittetnek*:

1. *Az orvosi szikfű* (chamomilla vulgaris) virágai.
2. *A macska-gyökönke* (valeriana officinalis) gyöke.
3. *A gyepűi bodza* (sambucus nigra) virágai.
4. *A köris ezerjő* (dictamnus albus) gyöke olykor-ollykor.

V.

Keserű szerek (rem. amara).

a) *Külföldről hozatnak, noha honunkban is teremnek*:

1. *A fölfutó komló* (humulus lupulus). Tartozik L. szerint a kétlakiak, öthímesek, J. szerint a csalán-neműek (urticeae) közé. Önként terem honunkban leginkább gyepük, kerítések mellett; helylyel-helylyel pedig műveltetik is, nevezetesen Szepes, Zólyom, Árva, Arad, Bereg megyékben. Gyógyszertárainknak és serfőzőinknek tobozait (strobili, humuli lupuli) szolgáltatja, mellyeknek szironyalakú pikkelyei szemcsés, tapadékony, mézgas porral az úgynevezett komló-lisztel (Hopfenmehl) fedvék. Szaguk szamatos, kissé bódító, ízök kesernyés fűszeres.

Honunkban boraink tökéletlen kezelése, s az álnok csaplárok, borosgazdák által eczetsavas ólmaggal (ólmocukor) s tudja isten, még mivel történt megvesztegetése következtetésében a serital mind inkább lábra kapván, a komlóra időről időre nagyobb szükségünk van, elannyira hogy a honunkban termő s termesztett már jelenleg szük-

ségeinket nem fődözheti, s így évenként 100,000 Ft-nál több szállítatik hozzánk külföldről ¹⁾, mit valóban, ha a megrögzött hanyagság, közönyösség, részvétlenség iparunk kezeit kötve nem tartaná, minthogy a komló éghajlatunk alatt jól tenyészik, nagyon könnyen nélkülözhetnénk.

2. *Bábakalács körfény* (*carlina acaulis*). L. szerint az együttnevezők, egyenlőnsők, a természeti rend szerint az őszporhonúak családjába számítatik. Leginkább kedveli a hegyes vidékeket. Szertárainknak kesernyészamatos izű gyökét adja, mely *rad. carlinae s. clamaeleontis albi s. cardopatiæ* nevezet alatt ismeretes. Mindamellettt hogy a ritkábban alkalmazott gyógyszerek egyike, s hogy honunkban elég nagy mennyiségben terem, külföldről hozatik hozzánk, nem ismertetvén, s annál fogva össze sem szedetvén gyógynövényeket gyűjtő s áruló köznépünk által.

3. *Erdei páfrán* (*polypodium filix mas* Lin., *aspidium filix mas* Schwarz., *nephrodium filix mas* Richt.). Tartozik a nőmi rend (*systema sexuale*) szerint a lopvanöszők, J. szerint a harasztok (*filices*) seregébe. Terem honunk rengeteg erdeiben. Gyógyszernek tavasszal szedetendő, s minden évben megújítandó gyökét használjuk. Össze szokott zavartatni a *páprágy páfrán*-gyökkel (*rad. polypodii filicis feminae*). A különbség a kettő között következő: amannak a gyöke vizirányosan fekszik a földben, mintegy 6 lábnyi hosszú, 3 hüvelyknyi vastag, bőtykös, polyvaalakú, rozsdás színű pikkelyekkel környezett, kívül heveny állapotjában feketésbarna, belül halaványzöldes, vagy sárgás és húsos, száraz korában kívül barnás veres, belül veresesfehér, porrá törve zöldes sárga; ennek a gyöke pedig függőlegesen megy a földbe, rövid, s a főlebb leirt pikkelyek nélkül szűkölködik. Készítményei az erdei páfrángyöknek a p. olaj, és a Bacsó Bálint honunkfia által fölfedezett, s Tognio jeles tanárunk által gyógy-

¹⁾ Horváth: Ipar s ker. tört. 284 l.

szertanilag megvizsgált, s a galand-féreg (*tenia lata*) ellen üdvös sikerrel használt *páfrúnal* (*filicina*). A páfrángyök is külföldről hozatik hozzánk, nem ismertetvén, s annál-fogva össze sem szedethetvén honfiaink által.

4. *Fali és tüdő zuzmó* (*lichen parietinus et pulmonarius*). L. szerint a lopvanőszök, moszatok, J. szerint a zuzmók családjába tartozik. Az elsőfaj leginkább kőfalakon, a második vén tölgy- és bikkfákon terem. Gyógyszernek mindkettőt használjuk leginkább az üdült mellbajokban. Nem ismertetvén honfiaink által, külföldről hozatik.

5. *Vénus fodorka* (*adiantum capillus Veneris*). Tartozik L. szerint a lopvanőszök, harasztok, J. szerint a páfránneműek seregébe. Terem a nedves kősziklákon, kőfalakon, kővel kirakott kútakban; Komárom megyében különösen sok. Gyógyszernek füve használtaik, mellyből kedves ízű szörp készül; ezzel készítik a *bavarois* nevezetű kedves italt is. A honunkban összeszedetni szokott minszükségeinknek fődözésére sem elegendő; s így nagy része külföldről szállítatik hozzánk.

b) *Kivitelre nem fordítanak:*

1. *Vidra eleczke* (*menyanthes trifoliata*). Ezen növény gyógyszerházainkban *trifolium fibrinum* nevezet alatt ismeretes. Tartozik L. szerint az öthimesek, egyanyások, a természeti rend szerint a tarnicsneműekhez (*gentianeae*). Honunkban vizenyős réteken, mocsáros helyeken, tavaink, folyóink partjain bőven terem. Májusban és júniusban virágzik. Gyógyszernek őszszel szedetendő levelei használatnak, mellyek gyógyerejüket sokáig megtartják. Készítménye a vonat. A kellőleg nem méltányolt gyógyszerek közé számítandó.

2. *A tarnics* (*gentiana*). Több fajai alkalmaztatnak gyógyászatunkban, nevezetesen: a *sárga* (*g. lutea*), a *keresztés* (*g. cruciata*), a *pettegetett* (*g. punctata*) és a *földepe t.* (*g. centaurum*). Az első faj honunkban legritkább, s in-

kább kedveli a schweiczi havasokat. A második faj mint ebdüh ellen Lalicz horváthországi tanító által ajánlott szer kapott hirre, noha liptómegyei főorvos, s honunk egyik legjelesebb növénytudósa Flittner János vizsgálatai szerint azon tarnicsgyök nem a Linne által leírt *keresztes* fajnak a gyöke. A harmadik honi havasalji vidékeinken bőven terem, s a Vágon, Dunán hajókon szállítatik Pestre, leginkább vásárok alkalmával s innen szálllyal délszaki megyéinkbe, noha ezen *tarnics* a Bánátban, s drávántuli kerületben is bőven terem. A negyedik faj kiviteli czikk. Tartozik a *tarnics* L. szerint az öthímeselek, kétanyások, J. szerint a tarnicsneműek (gentianeae) családjába. Gyógyszertárainknak a három első faj gyökét, az utolsó virágos fűvét ajánlja. Készítményei: a vonat és festvény. — Ha a honunk különböző vidékein bőven termő *tarnics* gyöke szorgalmasan megszedetnék, s vele a kereskedésben cselekvőleg lépniénk föl: nevezetes külkereskedési czikké válhatnék.

3. *Keserű csészeszárny* (polygala amara). L. szerint a kétfalkások, nyolczhímeselek, J. szerint a csészeszárnyneműek (polygaleae) csoportjába tartozik. Honi hegyeinken, rétejinken bőven terem. Gyógyszernek virágos fűve és gyöke használtatik, s különösen a kezdődő tüdővészben ajánltatik. Szinte kivittethetnék, ha tettelesen lépniénk föl vele a kereskedésben.

4. *Pongyola pitypang* (leontodon taraxacum). Tartozik L. szerint az együttnevezők, egyenlőnősök, (syng. polygamia aequalis), a természeti rend szerint a katangneműek (cichoriaceae) közé. Ezen növény egy a legközönségebb, mezőkön, réteken, legelőkön, utak mellett tenyésző növényeink közül. Gyógyszernek elvirágzása előtt szedetendő fűve és gyöke használtatik. Készítménye a p. vonat. P o l e x egy tulajdonnemű égelt fedezett föl ezen növényben, mellyet *pitypangalnak* (taraxacin) nevezett. Nagyon közönséges levén, kereskedési tekintetben nem nagy fontosságú.

5. *Földi füstike* (*fumaria officinalis*). L. szerint a két-falkások, hathimesek, — De Cand. szerint a füstike-neműek (*fumariaceae*) seregébe tartozik. Kedveli a szőlőket, szántóföldeket. Juniustól szeptemberig virágzik. Gyógyszerül fűvét ajánlja. Készítménye a vonat. Pechier ezen növényben egy tulajdonnemű égelt, Winkler pedig egy tulajdonnemű savat fedezett föl. Amaz *füstikelnek* (*fumarin*), ez pedig *füstikesavnak* neveztetett általok. Gyógytani, s annál fogva kereskedési tekintetben is csekély érdekű.

6. *Orvosi pemet* (*marrubium vulgare*). Tartozik L. szerint a kétfőbb himesek, fedetlen magvúak, — a természeti rend szerint az ajakasokhoz. Terem leginkább pusztá helyeken, kerítések mellett, temetőkbén; s paraszt kuruzsolóink által is alkalmaztatik. Virágzása ideje juniustól augusztusig. Gyógyszernek füve használtatik, s különösen az üdült mellbajokban Dioscoridestől fogva magasztaltatik. Készítménye a vonat.

7. *Mezei katang* (*cichorium intybus*). L. szerint az együttnevezők, egyenlőnösök, J. szerint a katangneműek seregébe számítatik. Mezeinken, legelőinken elég nagy mennyiségben tenyészik. Juniustól szeptemberig virágzik. Gyógyszernek tavasszal ásandó gyöke használtatik. Készítménye a vonat és szörp. Gyógyászatunkban ritkábban alkalmaztatván, ezen tekintetben nem nagy fontosságú. Több figyelmet érdemel mint kávé-pótszer; s különösen a száraz földi zárrendszer idejében nagy haszonnal természetett, s jelenleg is eléggé jutalmazná természeti fáradságunkat. A Gazdasági Tudósításokban előadatik művelése módja ¹⁾.

8. *Izor zuzmó* (*lichen islandicus, cetraria islandica*). Tartozik L. szerint a lopvanöszők — moszatok (*cryptogamica-algae*), — természeti rend szerint a zuzmók (*lichenes*) seregébe. Hazája éjszaki Europa; honunkban különösen bőven terem a Kárpátokon, nevezetesen a *lomniczi* csúcson,

¹⁾ II-ik évi folyamat. I. Füzet. 34 l.

a Kriván Prehibba, vagy Nepihibba nevezetű vonalán ¹⁾, honnan a Vágon, s Dunán hajókon szállítatik leginkább vásárok alkalmával fővárosunkba. Alkotó részei között legnevezetesebb szerepet játszik a Berceius által gyanított, s Herberger által egészen tiszta állapotban előállított *szuzmal* (lichenin). Ha nagyobb szorgalommal szedetnék meg, nem csekély érdekű kereskedési cikk válhatnék belőle, különösen Török- s Olaszhon felé. —

9. *Lókörmű szattyú* (tussilago farfara). L. az együtt-nemzők, nőszövegyek, J. az őszporhonúak családjába számítja. Terem agyagos trágás szántóföldeinken, vizenyős réteinken. Gyógyszerül leveleit ajánlja. Jelenleg meg lehetősén kikopott a gyógydivatból.

10. *Orvosi kálmos* (acorus calamus). Gyógyszertárainkban *calamus aromaticus*-nak is neveztetik. Tartozik L. szerint a hathímeselek, egyanyások, — J. szerint a nádne-műek (aroidae) közé. Terem vizenyős, ingoványos réteinken álló vagy lassan folydogáló vizekben. Virágzása ideje június és július. Gyógyszernek tavasz kezdetén, vagy késő őszszel szedetendő gyöke használtatik. Készítményei a vonat, az egyszerű és összetett festvény, a k. olaj, melly külföldről kerül hozzánk. A kálmos-gyököt nád-mézbe burkolva, czukrászaink is arulják (confectio calami aromatici). Nevezetes kereskedési cikk válhatnék belőle, ha szorgalmasabban megszedetnék, s nem hanyagoltatnék el annyira, mint Arad megyében Boros-Jenő körül, hol roppant mennyiségben terem, de a mellett épen semmi sem jut belőle a kereskedésbe; ha továbbá, Heuffel János krassómegyei főorvos becses tudósításai szerint, összeszedő köznépünk által egyszersmind meg is hámoztatnék, mert hámozatlanul nem veszik a kereskedők; s végre ha olly vidékeken, mellyeken igen nagy mennyiségben tenyészik: ahhoz értő gyógyszerészeink, vagy nem gyógy-

¹⁾ Albrecht Sydow: Bemerkungen auf einer Reise nach den Central-Karpathen. 196. és 289 H.

szerészeink is olajat készítenének belőle, mellynek kelendő-sége semmi kétséget nem szenved.

11. *Gilisztaűző varádics* (tanacetum vulgare). I. szerint az együttnevezők, nőszövények, J. szerint az öszpór-honúak seregébe számítatik. Terem honunkban legbujá-ban a műveletlen helyeken, árkok, kerítések, utak mel-lett. Virágzása ideje juliustól septemberig tart. Gyógy-szertárainknak fűvét s virágait adja. Ezen növény egy azok közül, mellyek honunkból olykor-olykor kivittetnek, s ha szorgalmasabban szedetnék, nevezetes kereskedési czikk válnék belőle, mert művelés nélkül bőven terem honunkban, a külföldiek által is erősen kerestetik, s ekként ezen czikkre nézve még csak vevőt sem kellene aggódva keresnünk. Nem csekély haszonnal kecsegtetne bennün-ket a v. olaj készítése is, melly a növény virágos fűvéből lepárolás által készítetik.

12. *Kétiks repkény* (glechoma hederaceum). Szertá-rainkban *hedera terrestris* nevezet alatt ismeretes. I. a két főbb hímesek, fedetlen magvuak, — J. az ajakasok csa-ládjába számítja. Terem nedves helyeken, réteken, ritkás erdőkben, bokrok, kerítések, árkok mellett. Gyógyszer-nek tavasz elején szedetendő levelei, gallyai használtatnak. Készítménye a tartvány (conserva hederæ terrestris). A serfőzésben szinte talál ezen növény alkalmazást; gyógy-tani tekintetben nem nagy érdekű.

13. *Orvosi szigoráll* (veronica officinalis). Köznépünk által *dicsőséges* fűnek is neveztetik. Tartozik L. szerint a kéthímesek, egyanyások, természeti rend szerint a pintyőne-műek (antirrhineae) csoportjába. Honunkban elég bőven terem. Gyógyszertárainknak virágos fűvét adja. Ritkább alkalmazásánál fogva csekély érdekű.

c) *Kivittetnek:*

1. Az *áldott csükküllő* (centuria benedicta, s. carduus benedictus).

2. *A földépe tarnics* (*gentiana centaurium*, vel *erythrea centaurium*).

3. *A szarvasnyelvű bordalap* (*asplenium scolopendrium*) ollykor-ollykor.

VI.

Összehuzók (adstringentia).

a) *Külföldről hozatnak, noha honunkban is teremnek és termesztetők:*

1. *A felálló tímó* (*tormentilla erecta*). Tartozik L. szerint a húszhímesek, sokanyások, J. szerint a rózsane-műek családjába. Terem a száraz mezőkön, s erdőkben. Juniusban, juliusban virágzik. Gyógyszernek kívül veresbarna, belül világosveres, erősen összehúzó gyöke használtatik. Gyógyászatunkban nagyobb méltatást, s gyakoribb alkalmazást érdemel. A honunkbeli egyébiránt nem szedetvén össze, az általunk fölhasznált nagyobbára Morvaországból szállítatik hozzánk. Műtani tekintetben lásd alább a műtani testek között.

2. *Fanyal kukojsza*. (*arbutus ura ursi*). L. szerint a tízhímesek, egyanyások, J. szerint a hanganeműek (*ericeae*) csoportjába számítatik. Terem a hegyes erdős vidékeken. Aprilistól juniusig virágzik. Gyógyszertárainknak leveleit adja, mellyek egyébiránt jelenleg ritkábban kerülnek szőnyegre, s a honi gyógyszertárainkban létező *kukojsza*-levelek jobbára Olaszhonból hozatnak hozzánk. Műtani tekintetben nagyobb fontosságú. Lásd alább a műtani testek között.

3. *Piros pomagranát* (*punica granatum*). A nőni rend szerint a húszhímesek, egyanyások, a természeti rend szerint a granátneműek (*granateae*) közé tartozik. Eredeti hazája Ázsia és Afrika, egyébiránt a művelés következtében Europa délszaki tartományaiiban is meghonosult,

s hazánkban is, különösen pedig Dalmátziában a catta-roi öböl környékén, s a szomszéd szigeteken ¹⁾ bőven terem. Gyógyszernek gyökere, héja használtatik, s a *galandféreg* ellen különszernek (specificum) tartatik. Egyébiránt a ritkábban használt szerek közé tartozik, nem sok pénzért visz ki honunkból, s nem nagy értékű.

4. *Nemes májfü* (hepatica nobilis, anemone hepatica L.). Tartozik L. szerint a sokhímesek, sokanyások, — J. szerint a szírontákneműek seregébe. Terem árnyékos helyeken, mogyoró - bokrok alatt, honnan *mogyoróallyafü*-nek is neveztetik köznépünk által. Azon csekély mennyiség is, melly általunk fölhasználtatik, külföldről kerül hozzánk.

5. *Buzavirág csükküllő* (centaوريا cyanus). A nőmi rend szerint az együttnevezők, nősszüzek, a természeti rend szerint az őszporhónuakhoz tartozik. Gyógyszertárainkban kesernyés izű virágai tartatnak. Terem ezen *csükküllő*-faj leginkább a vetések között, s mivel ezek, mint tudjuk, tilalmazták, ezen honunkban bőven termő növény virágai is külföldről hozatnak gyógyszerkereskedőink által a rózsavirágokkal (flores siliginis) egyetemben, minthogy ezek szedése is tilalmaztatik honunkban. —

6. *Damaskusi rózsza* (rosa damascena). L. szerint a húshímesek, sokanyások, J. szerint a rózsaneműek családjába számítatik. Miként a rózsának több fajai, ugy ez is megterem honunkban, de mivel csak gyéren, s kertjeink diszesítése végett természetik: gyógyszertáraink számára külföldről szállítatik; megérdemlené pedig a honunkbani bővebb termesztést, mert virágainak latja 10 kr. p.p. fizettetik gyógyszertárainkban.

b) *Kivitelre nem fordítatnak:*

1. *Kocsánytalan, és kocsányos tölgyfa* (quercus robur et pedunculata). Tartozik L. szerint az egylakiak, sokhíme-

¹⁾ Oest. National-Encykl. IV. Th. 305. 1.

sek, J. szerint a barkások (amentaceae) seregébe. Gyógyszernek a fiatal ágak, gallyak lehántott héja használta-tik. Ugyan ez nagyobb fontosságú műtani tekintetben. Lásd alább a műtani testek között.

2. *Sima szilfa* (ulmus campestris). L. az őthimesek, kétanyások, J. a barkások közé számítja. A mellett, hogy önként is terem honunkban, imitt-amott műveltetik. Gyógyszernek belső, gyöngé sima héja használtatik (cortex ulmi interior), melly heveny korában sárgás fehér, szárítva sárgás barna színű, szagtalan, nyákos kesernyés, összehúzó ízű. Műtanilag szinte figyelmet érdemel. Lásd alább a műtani testek között.

3. *Tekert cikkszár* (polygonum bistorta). A köznépnél, s gyógyszerteráinkban *kigyótranknak* is neveztetik. Tartozik L. szerint a nyolczhimesek, egyanyások, J. szerint a cikkszárneműek (polygoneae) családjába. Honunk rétjein, vizenyős vidékein bőven terem. Május- és júniusban virágzik. Gyógyszerteráinkban ritkábban szokott használtatni, s annál fogva csekély érdekű gyökét adja.

4. *Tetemtoldó szuhar* (cistus helianthemum). L. szerint a sokhimesek, egyanyások, természeti rend szerint a szuharneműek csoportjába számítatik. Kedveli a napsütötte dombokat, ritkás erdőket. Gyógyszerül fűvét ajánlja; csekély érdekű gyógyszer.

5. *Bojtorjános párló* (agrifonia eupatorium). L. szerint a tizenkéthimesek, kétanyások, J. szerint a rózsaneműek közé tartozik. Terem műveletlen helyeken, gyepek, kerítések mellett. Gyógyszernek virágos fűvét használjuk. Honunkra nézve mint az üdült mellbajokban üdvös sikerrel használandó szer bir egy kis érdeklél; külföldön, mint például Poroszhonban, kikopott a gyógydivatból.

6. *Tompa és sós lórom* (rumex obtusifolius et acutus). L. szerint a hathimesek, háromanyások, J. szerint a cikkszárneműekhez számítatik. Terem erdeinkben, réteinken

uton utfélen mind a két faj. Gyógyszernek gyöke használtatik, melly szertárainkban *radix lapathi acuti* nevezet alatt ismeretes. Szinte egészen kiment a gyógydivatból.

7. *Gesztenye bókrétafa* (*aesculus hypocastanum*). Tartozik L. szerint a kéthimesek, egyanyások, De Cand. szerint a bokrétafa-neműek (*hypocastaneae*) csoportjába. Eredeti hazája éjszaki Persia, jelenleg Europa különböző tartományaiban, s honunkban is, kerteink, sétányaink díszítésére műveltetik. Gyógyszernek a fiatal ágakról lehántott héja alkalmas. Gyógytani tekintetben nem nagy érdekű.

8. *Babir és csöregé-fűz* (*salix pentandra, et fragilis*). L. szerint a kétlakiak, kéthimesek, J. szerint a barkások családjába tartozik. Mind a két faj bőven terem honunkban. Gyógyszernek leginkább az utolsó faj héja alkalmaztatik. Készítménye a f. vonat, és Buchner által legelőször előállított váltóláz elleni erejéről híres *fűzel* (*salicina*).

9. *Pompis diófa* (*juglans regia*). L. szerint az egylakiak, sokhimesek, De Cand. szerint a dióneműek (*juglandae*) seregébe számítatik. Eredeti hazája Persia, s Kelet-India, délszaki Európában, s honunkban is a művelés által meghonosult. Virágzása ideje aprilis és május. Gyógyszernek gyümölcse zöld héját vagy kopácsát, s annak vonatját, továbbá a gyümölcs székét (*nucleus*), mellyből fejet és olaj készül, használjuk; műtani tekintetben pedig fája, mellyből igen csinos házi butorok készülnek, érdemel figyelmet. A mi ezen czikkeli kereskedésünket illeti, a dió kopácsa, ha a Pollin főzete, mellynek az fő alkotó részét teszi, s melly ezelőtt mintegy negyven évvel olly nagy szerepet játszott az europai gyógyvilágban, most is annyira divatban volna: könnyen válhatnék külkereskedési cikké; miután azonban ezen idők elmúltak, bajosabb ezt eszközölni, s így nem marad egyéb fen, mint az, hogy honi orvosaink jobban méltányolván a hatalmas gyógyerővel

fölruházott diókopacsot, a mezel gyakorlatban gyakrabban alkalmazzák, s azáltal más, külföldről szállítatni szokott gyógyszereket nélkülözhetőkké tevén, honunknak mellesleg használjanak. A mi a dióolajat illeti, az jelenleg nagyobb részint külföldről hozatik hozzánk, hol az gyakran honi diókból készül, s így a mit a réven nyertünk, azt a vámon ismét elvesztjük, s e szerint ha tiszta hasznót akarunk honunknak ezen cikkből hajtani, szükség hogy természetnyünket ne fordítsuk kizárólag inyünk gyönyörködtetésére, hanem olajkészítésre is, annyival inkább, mivel ezen kezelés nem megvetendő nyereséggel kecsegtet, minthogy a dióolaj fontja 1 f. 44 kr. p.p. fizettetik gyógyszerárainkban. A mi végre fáját illeti, ha külkereskedési cikket akarunk belőle képezni, sokkal nagyobb mennyiségben, t. i. erdőszámra kellene természetnünk: mit valóban teljes mértékben meg is érdemlene.

10. *Szegfűszagú cikláksz* (geum urbanum). L. szerint a húszhimesek, ötányások, — J. szerint a rózsaneműek közé tartozik. Terem árnyékos nedves vidékeinken, s erdeink között. Május-, júniusban virágzik. Gyógyszernek április-vagy májusban szedetendő, s egy évnél tovább nem tartandó gyökét használjuk, melly, gyógyszerárainkban *radix caryophyllatae* nevezet alatt ismeretes. Ritkábban történő alkalmazása nem nagy érdekű.

11. *Kerti zsálya* (salvia officinalis). Tartozik a nömi rend szerint a két főbb himesek, fedetlen magvuak, természeti rend szerint az ajakasok családjába. Hazája délszaki Európa; kerteinkben szinte mindenütt műveltetik; juniustól fogva augusztusig virágzik. Orvosi használatra levelei fordítatnak. Készítménye: a vonat, lepárolt víz, és az égényolaj, melly, külföldről kerül hozzánk, s latjáért 1 fr. 25 krt. fizetünk p.p. gyógyszerészeinknek. Ezen növényből is válhatnék külkereskedési cikk, főleg ha olajat készítenék belőle.

12. *Kerti izsóp* (hyssopus officinalis). L. szerint a két főbb himesek, fedetlen magvuak, — J. szerint az ajakasok

családjába számítatik. Hazája délszaki Europa; kerteinkben mindenütt műveltetik. Juniustól fogva augustusig virágzik. Gyógyszernek virágos fűvét használjuk. Készítményei: a lepárolt víz, és az égény-olaj, mellynek honunkbani készítése bizonyos haszonnal kecsegteti a válalkozót. —

13. *Százlevelű és tarka rózsza* (rosa centifolia et gallica). Tartozik L. szerint a húszhímeselek, sokanyások, J. szerint a rózsaneműek seregébe. Honunkban kerteink díszítésére mind a két faj műveltetik. Gyógyszertárainkban készítményeik tartatnak, millyenek: a r. olaj, r. lél, r. víz, r. méz, r. ír, r. festvény, r. eczet, és r. tartvány. Ezen összehuzó szerek közé tartoznak még:

14. *A balha, széles, és közép útifű* (plantago psyllium major et media) és

15. *A csonkagyökű s mezei sikkantyú* (scabiosa succisa, et arvensis), mellyek ritkább alkalmazásuknál fogva szinte csekély érdekűek.

c) *Kivittetnek:*

1. *A sárga szömörce* (rhus cotinus).

2. *A kocsányos és kocsánytalan tölgy* (quercus robur et pedunculata) makkja.

3. *A pirosító buzér* (rubia tinctorum) noha csekély mennyiségben, minthogy gyéren természetetik.

VII.

Nyákos szerek

(mulilaginos).

a) *Külföldről hozatnak, noha honunkban is teremnek s teremszhetők:*

1. *Az agár, vitéz és füles kosbor* (orchis morion militaris, et mascula). Tartozik L. szerint az anyahímeselek, kéthímeselek (gynandria diandria), a természeti rend szerint

a kosborneműek (orchideae) családjába. Eredeti hazájának Persia és Törökhon tartatik. Egyébiránt honunkban, mint szinte Europa más délszaki tartományában is önként terem, főleg réteken, s erdők szomszédságában. Gyógyszernek mind a három faj gyöke használtatik, s gyógyszertárainkban *radix salep* nevezet alatt ismeretes. Készítményei: a k. nyák és k. kocsonya (gelatina rad. salep). A honunkban önként termő *kosborgyök* nem levén olly jó, mint a külföldön művelve termesztett, nem is olly kelendő, s ennélfogva a szertárainkban létező jobbára külföldről szállítatik hozzánk, mit csak az által akadályozhatunk meg, ha magunk is ezen növény termesztéséhez munkás kezeket nyujtandunk.

2. *Mahola ziliz* (althea officinalis). Tartozik L. szerint az egyfalkások, sokhimesek, — J. szerint a mályva-neműek közé. Kedveli a nedves helyeket, réteket, folyók partjait. Julinstól fogva augustusig virágzik. Gyógyszernek gyökét, fűvét s virágait használjuk. Készítményei: a z. szörp, z. szedetek (tabulae altheae) és a z. tészta (pasta altheae) A mi ezen czikkeli kereskedésünket illeti, a *ziliz* gyöke és füve ollykor-ollykor kivittetik honunkból, s ha szorgalmasabban megszedetnék, s a gyök egyszersmind meg is hámoztatnék: sokkal nagyobb hasznot hajtó külkereskedési czikké válnék; a *ziliz-virágok* ellenben honfiaink által össze nem szedetvén, külföldről szállítatnak hozzánk, mi valóban kereskedésünk paradoxumai közé méltán számítatik, minek kétség kívül hanyagságunk mellett az is az oka, hogy virágzása idején földművelőink aratással, s más fontosabb mezei munkákkal elfoglalvak.

A *rózsá-ziliz* (althea rotea) virágai is, mellyek a kereskedésben *flores malvae arboreae* nevezet alatt ismeretesek, s leginkább eczefestésre használtatnak, a közelebb említett okoknál fogva külföldről jönnek hozzánk. —

3. *Erdei mályva* (malva silvestris). Tartozik L. szerint az egyfalkások, sokhimesek, — J. szerint a mályva-

neműek seregébe. Leginkább az erdőkben tenyészik, s onnan vette nevezetét. Gyógyszernek virágait használjuk, mellyek a kereskedésben, s gyógyszertárainkban *flores malvae vulgaris* nevezet alatt ismeretesek. Ezek sem szedetvén meg általunk illendő mennyiségben, szinte — nem megvetendő adagban — szállítatnak hozzánk külföldről.

4. *Birs-körtvély* (pyrus cydonia). L. szerint a húszhimesek, ötanyások, J. szerint a rózsaneműek családjába számítatik. Eredeti hazájának Kréta szigetét tartják; jelenleg azonban délszaki Europa tartományaiban, és honunkban is műveltetvén, meghonosult. Gyógyszernek gazdag nyáktartalmú magvait használjuk, mellyek honunkból olykor-olykor kivittetnek; azonban a közelebb múlt mostoha években szűken teremvén a birs-körtvély, s annak sem szedetvén meg magvai illendő szorgalommal, nem kis mennyiség szállítatott hozzánk külföldről.

5. *Bakszarvú lepkeszeg* (trigonella foenum graecum). Tartozik L. szerint a kétfalkások, tízhimesek, — J. szerint a hüvelyegesek seregébe. Leginkább kedveli a porhanyó földet. Gyógyszertárainknak magvait adja, mellyek lisztté örlve, pépegyvelegnek használtatnak. Noha kevés fogyasztatik el honunkban ezen gyógyszerből, azon kevés is külföldről kerül hozzánk. Termesztése modját előadják a Gazdasági Tudósítások ¹⁾.

6. *Pettegetett gálna* (pulmonaria officinalis). L. szerint az öthimesek, egyanyások, — J. szerint a borágo-neműek csoportjába számítatik. Honi hegyes erdős vidékeinken bőven terem. Gyógyszertárainknak fűvét ajánlja. Ritkább használatánál fogva keveset fogyasztunk el, de azt is külföldről szállítottat. —

7. *Vizi rizs* (oryza sativa). A háromhimesek, kétanyások családjába számítatik. Ezen Ázsia, s Afrika éghajlatát kedvelő, nagy hasznú növény természetével tétettek

¹⁾ 11-ik évi folyamat. 1-ső füzet. 38. l.

ezen század elején kísérletek a Bánátban, nevezetesen Torontál megyében Új-Pécsett, Temesben Gattaja, Denta, Detta s Omor nevű helységek határaitokon; s 1804-ben Lübeck ¹⁾, 1821-ben pedig Csaplovics ²⁾ tudaták közönségünkkel a bánáti, nagy eredményekkel kecsegtető rizstermesztést; de a melly mind a mellett, hogy az említett években középszerű aratáskor is 113,400 vécát adott: az újabb időkben egészen dugába dőlt ³⁾. Ismét egy példája a minden, lecsekélyebb akadályoktól is visszarettenő magyar szalmatűznek. —

8. *Homok-sás* (carex arenaria). L. szerint az egylakiak, háromhimesek, — J. szerint a cyprusneműek közé számítatik. Kedveli honunk fővényes homokos vidékeit. Gyógyszernek gyöke használtatik; a *háromszínű viola* (herba jacea); továbbá a *keserű lapu*, és *pókhálos bojtorgán* (arctium lappa, et bardana) gyökével, a *szárcsa-gyök* (rad. sarsaparillae) pótszerének tartatik. A honunkban nem csekély mennyiségben fölhasznált homoksás-gyök jobbra Morva-, vagy Németországból kerül hozzánk, honi Flóránk, s az azt ismerők botránykoztatására. —

9. *Szárcsa-gyök* (radix sarsaparillae). Ezen hatalmas, sokoldalú gyógyerejénél fogva nagy hírű, és sarkalatos gyógyszereink közé méltán számítandó gyököt szolgáltatja a *szárcsa-tukma* (smilax sarsaparilla s. syphilitica). Tartozik ezen növény L. szerint a kétlakiak, hathimesek, — J. szerint a szittyóneműek (junceae) családjába. Hazája délszaki Amerika lapályos vizenyős vidékei. A kereskedésbeli *szárcsa-gyöknek* az angol Pereira szerint 5 fajai vannak, t. i. a *hondurasi*, *verakruzi*, *brasíliai*, *jamaikai* és *limai*, mellyek közül a két első legjobb faj vivta ki a többinek is méltatlanul tulajdonított nagy nevet. Meg

¹⁾ Lübeck's: Patrioticches Wochenblatt. 1804. I. B. 376. l.

²⁾ Topogr. Statist. Archiv des Königr. Ungarn I. B. 355. l.

³⁾ Fényes Elek: Magyarország. st. s georg. tekint. IV. K. 366. 393 ll.

kell azonban jegyeznünk, hogy a kereskedésben nálunk megforduló *szárca-gyök* szinte mindig hamisítva van, elannyira hogy gyógyszerárainkat vizsgáló orvosaink közül némelyek a *szárca-gyököt* tartják a gyógyszerár sulymérőjének (barometrum) s fölteszik előlegesen, hogy hol valódi *szárca-gyök* találtak: ott a többi gyógyanyagok is kétségkívül jók, és valódiak. Ezen hamisításnak káros eredményei mind a gyógyászra, mind különösen a betegre nézve kimondhatlanok; mert hiszen hogy az illy *ál-szárca-gyök* az olly nyakas bajokban, millyenek: a bujasenyv, higanykór, takár, rögzött köszvény, csúz, görvély, különféle kütegek sat. s millyekben a *valódi* sokszor csodálandó hatással adatik, — üdvös sikerrel nem koronázza ügyekezettünket, könnyü átlátni. Fölötte nagy édekű dolog tehát, hogy gyógyszerárainkban *valódi szárca-gyök* legyen, mit a dolgok jelen állásánál fogva eszközölni valóban nagy feladat. Véleményem szerint azonban gyökeresen lehetne segíteni ezen bajunkon, ha a *szárca-tukma* természetével tehetnénk jól sikerült kísérleteket; mert ha tetteleges adataink nincsenek is ezen növény természetességéről; de miután tudjuk, hogy honunk éghajlata a forró égöv számtalan növényeit, millyenek: a *rizs*, *dinnye*, *törökbuxa*, *füge*, *mondola*, *narancs*, *csitrom*, *anil*, *kékterme* sat. megtermi: valóban a *szárca-gyök* természetességéről sincs okunk kétkedni. A már ismételve említett lelkes pesti gyógyszerkereskedő Török Fridrik által, kinek Amerikában is vannak kereskedési levelezői, vajmi könnyen megtörténhetnék, a szóban növény magvának hozzánk szállítása, s megtétetvén honunk különböző vidékein a természetesi kísérlet, jeles, s hő buzgalmú orvosaink bizonyosan nem késnének azt először kórházainkban, azután magányos gyakorlatukban is alkalmazni s ekként hitel szereztetvén ezen honi új természetmennyünknek, könnyen emelkedhetnék a kereskedés szárnyaira. —

b) *Kivételre nem fordítanak:*

1. *Gyűjtövény pintyő* (artirrhium linaria), mely L. szerint a két főbb himesek, magrejtősök, — J. szerint a tákajak-neműek (scrophularineae) családjába számíttatik. Terem leginkább száraz fővényes helyeken, tarlók között. Gyógyszernek virágos fűvét használjuk. Készítménye a gyír (ungv. linariae). Ritkább alkalmaztatásánál fogva csekély érdekű.

2. *Fekete nádálytő* (symphytum officinale). Tartozik az öthimesek, egyanyások seregébe. Terem vízenyős nedves réteken, mezőkön. Gyógyszernek gyöke használtatik, mely szertárainkban *radix consolidae majoris* nevezet alatt ismeretes, de mely a vele rokon erejű, de sokkal kellemesebb *ziliz-gyök* által szinte egészen kirekesztettet jelenleg a gyógydivatból.

3. *Kerti borágo* (borago officinalis). A nömi rend szerint az öthimesek, egyanyások, a természeti rend szerint a borágoneműek családjába számíttatik. Hazája Közép- és délszaki Europa; honi kerteinkben műveltetik. Szertárainknak virágait adja. Franczthonban levelei is használtatnak. Kereskedési tekintetben nem érdemel figyelmet.

4. *Mezei atracszél* (anchusa officinalis). L. szerint ez is az öthimesek, kétanyások — J. szerint a borágoneműekhez tartozik. Honunkban szinte bőven terem. Gyógyszernek gyöke s levelei használtatnak, mellyek szertárainkban *radix et folia buglossi* nevezet alatt ismeretesek. Jelenleg ritkán alkalmaztatik. Nagyobb figyelmet érdemel:

5. *A keserű lapu, és pókhálós bojtorján* (arctium lappa, et bardana). L. szerint az együttnevezők, egyenlőnsök, — J. szerint az őszporhonúak családjába számíttatik. Terem úton útfelen, szemétdombokon, néhol egész az alkalmatlanságig buján. Gyógyszernek *radix bardanae* nevezet alatt ismeretes gyöke használtatik. Ezen

gyök, ha illendő szorgalommal megszedetnek, meglámoztatnak: minden akadály nélkül kiviteli czikké válnék, mert gyakran kerestetik a külföldiek által, nagyobb divatban levén, mint valósággal érdemli.

c) *Kivittetnek:*

1. *A mahola ziliz* (*althea officinalis*) gyöke és füve.
2. *A kerek mályva* (*melvea rotundi folia*) levelei.
3. *Az ökörfark-kóró* (*verbascum thapsus*) virágai.
4. *A perje-gyökér.*
5. *A száratlan bóka* (*astragalus exscapus*) gyöke, mellynek üdvös hatását a bujasenyvben Winterl, honunk egykori jeles tanára s utána Gvarin érdeme fölött magasztalta.

VIII.

Olajos`szerek

a) *Külföldről hozatnak:*

1. *Repedő himboj* (*ricinus communis.*) Tartozik I. szerint az egylakiak, egyfalkások, a természeti rend szerint a fútejneműek (*euphorbiaceae*) seregébe. Eredeti hazája ezen növénynek Nyugat-India, és Afrika. Europa délszaki tartományában a művelés által meghonosult; kertinkben is természetik helylyel-helylyel. Gyógyszertárainknak dús olajtartalmú magvait adja, mellyekből sajtolás által készül a jelenleg nagy divatban levő *himbojmag-olaj* (*oleum ricini*). Az anyanövény termesztése, s magvaiból olajkészítés honunk délszaki melegebb égálju megyéiben semmi lényeges akadályokra nem találna, s valóban nem lehet eléggé csudálkoznunk rajta, hogy gyógyszerészeink közül, kik előtt a *himbojmag-olaj* kelendősege, s magasztos ára is eléggé ismeretes: valakinek eszébe nem jutott, *himbojt* bőven termesztetni, magvaiból olajat sajtolni, *

az ekként hozzánk leginkább Olaszhonból szállítottat nélkülözhetővé tenni. —

2. *Europai olajfa* (olea europaea). Tartozik L. szerint a kéthímeselek, egyanyások, — J. szerint a jázminnemekhez (jasmineae). Hazája Ázsia, Afrika, s délszaki Europa. Gyógyszertárainknak gyümölcseiből sajtolandó olaját adja, melly a kereskedésben *faolaj* nevezet alatt ismeretes. A különböző készítés módjánál fogva a faolajnak két faja van t. i. a *jeles* vagy *szűz* (oleum olivarum optimum s virgineum), és a *közönséges faolaj* (ol. olivarum commune). Amaz az érett, s heveny gyümölcsök gyöngé, ez pedig erőszakos sajtolása által nyeretik. Honunkban legnagyobb sikerrel üzethetnék a faolaj készítése a drávántúli kerületben, s Horvátországban, hol egész olajfaerdők léteznek ¹⁾.

b) *Kivételre nem fordítanak:*

1. *A közönséges kender* (canabis sativa) nyák- s olajtartalmú, s annál fogva a gyógyászatban fejet-készítésre alkalmas magvai. — Lásd alább a műtani testek között.

2. *A savanyító ugorka* (cucumis sativus) fejetnek alkalmas magvai.

3. *A lopó, úri és disznó-tök* (cucurbita lagenaria, pepo, et verrucosa) szinte gazdag olajtartalmú s gyógyászatunkban fejet-készítésre használtatni szokott. Erre pedig nagy szükségök van a bécsieknek, minthogy azt gyakorta keresik; de gazdálkodni nem tudó honfiaink disznóknak adják eledelül, a helyett hogy jövedelmes olaj-készítésre fordítanák.

c) *Kivittetnek:*

1. *A fehér mák* már fölebb is említett magvai s olaja.

2. *A repcze* magvaiból készült olaj.

3. *A házi len* (linum usitatissimum) magvai s olaja.

4. *A gyalog fenyő-olaj* (oleum juniperi.)

¹⁾ Oest. Nat. Encykl. IV. B. 306. 1.

5. *A sárga dinnye ugorka* (cucumis melo) gyümölcse, a benne létező magvakkal együtt.

6. *A görögdiinnye-tök* (cucurbita citrullus) gyümölcse s magvai.

IX.

Nádméztartalmú szerek (saccharina).

a) *Külföldről hozatnak:*

1. *A körösméz* (manna). Így neveztetik a *virágos ke-reklevelű*, s *büdös körösfából* (fraxinus ornus, rotundifolia, et excelsior) részint önként kiizzadó, részint a rajtok mesterséggel ejtett metszéseken kiszivárgó, s a levegőn megkeményedő édes nedv. A gyógyszerárainkban létező *körösméz* Siciliából s Calabriából hozatik hozzánk, s különféle fajai vannak, mellyek közül legjobb, s legdrágább a *választott*, vagy *csövecses körösméz* (manna electa, s. canellata), melly julius- s augustusban szedetik a körösfák héján fölmentesen ejtett vágásokból. Hozzánk kerekded, s barázdált, vagy csövet kepező rudacsokban jó, minthogy a körösfák alá hányt vesszőkön, vagy szalmaszálakon hagyják jegesedni s megkeményedni. Alábbvaló ennél a *közönséges*, vagy *kalabri körösméz* (manna vulgaris s. calabrina), melly octoberben szedetik; még ennél is alábbvaló a *hamisított körösméz* (manna adulterata), melly mézből, czukorból, lisztből, főenyből, keményítőtől, s keserű vagy glauber-sóból készül. Említendő még az *ál*, vagy *briganti körösméz* (pseudomanna s. manna brigantina), melly délszaki Francziaországban, s honunkban is termő veresfenyőből szivárog, s melly ennél fogva *veresfenyőméznek* (manna larinica) is neveztetik. Hogy a *körösfának* több fajai teremnek honunkban, azt mindenki tudja, s a főlebb említett *sicíliai*, s *kalabri* méz-termő fajok közül egyedül a *kereklevelű* az, melly ná-

lunk önként nem terem, de természetősége felől ennek sem kételkedhetünk. Legbővebben teremnek pedig Sáros, Zemplin, Abaúj megyékben, a drávántúli kerületben (Slavonia) különösen sok, és Erdélyben. Ezen honi *körösfáink* héjainak történetes repedéseiből is szivárog ki körösméz, nevezetesen pedig a Sáros megyében Orkuta ¹⁾ nevű helység határán termő *körös-fákból*; miből természetesen következik, hogy ha honi körösfáink héját a siciliaiak, s kalabriak módja szerint július-, augusztusban meghasgatnók, szinte nem megvetendő mennyiségű *körösmézre* tehetnénk évenként szert, mire a *körösméznek* napenként növekedő ára is buzdíthatna bennünket. Tudjuk ugyanis, hogy a gyógyszerek 1829-diki árszabása szerint a *csövecses körösméz* latja 6, a kalabriei $2\frac{1}{4}$ p. krral fizetett; az 1838-diki árszabás szerint pedig az elsőnek latja 14, a másodikiké $7\frac{1}{2}$ p. krra emeltetett.

2. *Higviricz-gyök* (radix liquiritiae s. glycyrrhizae). Ezen, gyógyászatunkban mindennapi alkalmazású, s már Dioscorides által ismert gyököt szolgáltatja az *édes* és *tüskés higviricz* (glycyrrhiza glabra et echinata), melly L. szerint a kétfalkások, tizhimesek, J. szerint a hüvelyegések családjába tartozik. A *higviricz-gyöknek* hámozott, és hámozatlan, továbbá önként termő, s művelés által termesztett fajtái forognak a kereskedésben. Ez utolsó faj többre becsülendő amannál, minthogy a képlő anyag-, nádméz- és nyáktartalmú növények általjában nyernek a művelés által, s ezen tekintetben ellentétben vannak a bódító növényekkel, mellyek művelés által vesztenek gyógyerejükből p. o. a *gyűszönye*. Jóságáról legismeretesebb, s legnagyobb hírű a *bumbergi*, az *orosz* s *morvaországi higviricz-gyök*, s ez utolsó helyről hozzánk is nem megvetendő mennyiségben szállítatik évenként. Hogy honunk éjszaki megyéiben a havasalji vidékeken önként terem a *hig-*

¹⁾ Oest. Nat. Encykl. IV. B. 302. 1.

viricz, azt minden, honi Flóránkat csak egy kissé is ismerő jól tudja; de hogy az itt összeszedett s meg nem hámozva a Vágon, Dunán más rokon égaljat kedvelő növényekkel Pestre szállított *higviriczgyök* nem a legjobb, s nem is elegendő honi szükségünk fődözésére: kétséget nem szenved. S így tehát a külföldinek nélkülözhetése, a honi kelendőségének emelése tekintetéből szükséges volna a *higviriczet* természetünk, művelnünk, s mielőtt kereskedésbe küldenők, meghámoznunk. — Az éjszaki megyékből kerülő *higviricz-gyökön* kívül figyelmünket teljes mértékben megérdemli még a drávántuli kerületben (Slavonia) termő, melly az Öster. Nat. Encyklopaedie ¹⁾ írója szerint a *bamberginuel* is előbbvaló, mind a mellett hogy kereskedésbeli ügyetlenségünk miatt méltányos hirro nem emelkedhetett.

3. *Az édes füge* (*ficus carica*). A háromhímese, egyanyások családjába számítatik. Hazája Ázsia, Afrika, s délszaki Europa, különösen Olaszország; egyébiránt honi úriass kertekben is természetik, s éghajlatunktól kis gondviselés mellett egyáltalában nem idegen. Azonban, minthogy Olaszhonban divatozó aszalása, s elkészítése módját nem tudjuk: csekély mennyiségű honi természetmennyünk jobbára használatlanul vesz el, s kereskedőink, gyógyszerészeink külföldivel kénytelenek ellátni szertárait.

4. *Szentjánoskenyerű szirmin* (*ceratonia siliqua*). Tartozik L. szerint a kétfalkások, tízhímese, J. szerint a hüvelyegesek seregébe. Hazája Éjszaki-Afrika, s Délszaki-Europa, nevezetesen Portugallia, Spanyol-, Francz-, Olaszhon; melly tartományokban vadon terem. Ezen országokon kívül tenyészik még honunkhoz tartozó Dalmátiában a már többször említett cattaroi öböl vidékén, mit némileg tulajdonunknak tekinthetünk. Gyógytani tekintetben a *szirmin* hüvelyeges gyümölcse csekély érdekű.

¹⁾ IV. B. 304. I.

5. *A nádméz* (saccharum). Ezen, az újabb időkig tömérdek, s jelenkorunkban is igen sok pénz kivívó czikk készült egy eredetileg Kelet-Indiában termő s onnan Amerikába is átültetett *nád* (saccharum officinarum) nedvéből, jelenleg pedig több rendbeli növényországi testekből, millyenek a répa különféle fajai, a burgonya sat. készítetik. Honunkban legnagyobb sikerrel üzetik készítése a *Burgundi* répából, s az illy nemű, naponként szaporodó, virágzásnak indult, hirlapjainkban gyakran hirdetett gyarak méltán reményltek velünk, hogy idővel a *külföldi* nádméz egészen nélkülözhetővé válandik, sőt még azt is, hogy egykoron ebbeli adósságainkat a külföldnek honi készítményeinkkel fizetendjük vissza.

b. *Kivittetnek:*

1. *Az édesgyökű páfrán* (polipodium vulgare) gyöke.
2. *A kerti szilva* (prunus domestica) gyümölcse, s az ebből készült pép (pulpa prunorum).
3. *A sárga murek* (daucus carotta) gyöke.

X.

Növénytartalmú szerek.

a) *Külföldről hozatnak:*

1. *Az orvosi és narancs-citrom* (citrus medica, et aurantium). Tartozik L. szerint a sokfalkások, sokhimesek, J. szerint a narancsneműek csoportjába. Eredeti hazája Kelet-India, honnan Kis-Azsiába, s Europa délszaki tartományaiába is átültetett. Honunkban, ha egy kis figyelem fordítatik rá, szinte megterem, a honunkhoz tartozó Dalmatiában pedig a Cattaro öböl környékén, s a szomszéd szigeteken önként terem ¹⁾, s ha itt, s honunkban

¹⁾ Oest. Nat. Encykl. IV. B. 305. 1.

is egy kis ipar és szorgalom fordítatnék művelésére, az olaszhonit nélkülözhetnék.

2. *A borkő* (tartarus), mely borainkból a hordók falára rakodik, honi izraelitáink által összeszedetik, s külföldre, leginkább Franciaországba szállítatik, hol megtisztítván, ismét visszakerül honunkba, s így ez is a külföldről hozatni szokott kereskedési cikkek közé számítandó. Tagadhatlan, hogy több rosszul számoló vállalkozók akadtak már a *honi borkő* tisztításához, de mind belebuktak, minvalóban nem lehet eléggé csudálkoznunk.

b) *Kivételre nem fordítanak:*

1. *A málua-szederj* (rubus idaeus). L. szerint a huszhímese, sokanyások, J. szerint a rózsaneműekhez számítatik. Erdős cserjés vidékeinken önként terem, kertekben kedves ízű gyümölcséért műveltetik s gyógyszer-tárainkban a m. víz, m. eczet, és m. szörp készítésére használtatik. Ezen növénynek egy más faja t. i.

A seregély-szederj (rubus fruticosus) szinte használtatik gyógyszer-tárainkban szörp készítésére.

2. *Veres ribiszke* (ribes rubrum). L. szerint az öthímese, egyanyások, De Cand. szerint a pöszméte-neműek (grossulariae) családjába számítatik. Szőlőhegyeinken, s kertekben kedves gyümölcse kedvéért műveltetik, melyből gyógyszer-táraink számára szörpöt készítenek.

3. *Sóska-borbolya* (berberis vulgaris). A nőmi rend szerint a hathímese, egyanyások, a természeti rend szerint a borbolyaneműek (berbericeae) csoportjába tartozik. Honunkban önként terem. Gyógyszer-táraink számára gyümölcseiből szörp készül. Műtani tekintetben is figyelmet érdemel. Lásd alább a festőnövények között.

4. *Szederj-eperfa* (morus nigra). Tartozik L. szerint az egylakiak, négyhímese, természeti rend szerint a csalánneműek (urticeae) közé. Eredeti hazája Persia, egyéb-

íránt a művelés által Európában s hazánkban is meghonosult. Gyógyszertárainkban gyümölcseiből szörp készül. Ennél sokkal nagyobb figyelmet érdemel műtani tekintetben a *selyem eperfa* (*morus alba*), mellynek levelei a selyem-hernyóknak szolgálnak eledelül.

B. MŰTANI TESTEK.

I.

Festékek készítésére alkalmas növények.

A növények különböző részeikben, u. m. gyökeikben, száraikban, leveleikben, virágaikban, gyümölcseikben létezik bizonyos festő anyag, mellytől kölcsönzik az említett növény-műszerek természeti színöket. Ezen festőanyag, ha a növények himes részeik vízbe, vagy lúgba, vagy borléelbe áztattatnak: elhagyja a növény-részeket, s egyesülvén a vízzel, luggal vagy borléellel, azt megfesti; s ha ezen színes folyadékba ismét fehér szöveteket vagy papírt mártunk, a festőanyag ezekkel egyesül, s ez a festésnek alapészképe (theoria).

Noha azonban nincs olly növény, mellynek ez vagy amaz részében bizonyos festőanyag ne találtatnék: mindazáltal festékek készítésére csupán azon növények alkalmasak, mellyekben olly mennyiségű s mineműségű festőanyag találtatik, hogy azzal a festők vagy képirók haszonnal élhetnek. Illy növények honunkban nagy számmal teremnek s termesztethők, mellyek iparunk s szorgalmunk emelkedésével nagyszerű nemzeti kincsekké válhatnak. Ezek közül említésre méltók a következők:

1. *A sárga szömörce* (rhus cotinus), melly legbővebben terem a Bánát délszaki részében, és *szkumpia* nevezet alatt kereskedésbe is megyen Heuffel János kraszómegyei főorvos értesítése szerint. Továbbá Pétervárad, Belgrád vidékén, a Balatonon innen, főleg pedig Fehér

vármegyében, hol műveltetik is, s évenként sok ezer mázsa küldetik külföldre ¹⁾, miért is a németektől: *Un-
garisches Gelbholz* nevezetet nyert. Alkalmas az ebből kikerülő jeles festék pamut- s gyapjuszövetek, továbbá szarvas-, óz- s más bőrökből készült öltöny-darabok festésére. Nagy kelendőségénél fogva honunk ezen czikkból sokkal több pénzt vehetne be, ha több megyék követnék Fehér megye e tekintetbeni dicséretre méltó iparát, s azért hozám fel e különben értekezésem körén kívül eső nevezetes műtani czikket.

2. *A sáfrán-szeklicze* (*carthamus tinctorius*, Safflor). Az európai festők számára ezen növény bokréta-szirmaít a jelen századig szinte kizárólag Egyiptomból hordták. Jelen század elején kezdték azt az osztrák birodalom különböző tartományaiban természetni, legnagyobb mértékben s haszonnal Debreczen vidékén, s Derecskén, s ez időtől fogva a jelen cikk is külkereskedési czikkeink közé számítandó. Legbővebben természetik Bihar, Tolna Zala megyékben, s különösen Keszthelyen. A *szeklicze* szirmaiból kétféle, t. i. sárga és veres festék készíthető; amaz sör, víz, ez pedig hamag-, vagy szikaglúggal vonatik ki, s a hazánkban termőből készült festék elébbvalónak találtatik az egyiptominál is, s ennél fogva lett ezen honi természetményünk annyira kapós és keresett. Ezen növény is bővebben természetve, sokkal jövedelmesebb kereskedési czikké válhatnék.

3. *A fogas rezeda* (*reseda luteola*, Wau). Ezen ismeretes növény honunk sok vidékein önként terem, nemelly helyeken pedig művelni is kezdik, mind inkább ke-restetvén a külföldiek által. Teljes ezen növénynek minden része jóféle sárga festőanyaggal, melly len-, kender-, pamut-, szőr-, selyemszövetek, s bőrök festésére egyiránt alkalmas. Azértis bármennyi természetnék hazánkban, az minden nehézség nélkül kivittetnék.

¹⁾ Kerekes Ferencz: Gyakorlati növénytan ezimű kézírata.

4. *A pirosító buzér* (*rubia tinctorum*, Krapp). Szinte egy a legnagyobb figyelmet érdemlő festőnövényeink közül. Létezik t. i., mint Runge jeles vegybontásai után tudjuk, ezen növény gyökében három veres festőanyag, (Krapp-purpur, Krapproth, Krapporange), mely kivonatva pamut-, gyapjúkelmék, bőrök festésére igen alkalmas. Sőt a kékírók által is használtatható nem igen levén, szép fényességére nézve alábbvaló a karminnál. Legjobbnek tartatik a *törökországi*, nevezetesen a *kis-ázsiai*, mellyel a veres török sapkák festetnek; Európában pedig a *hollandi*. Egyébiránt mind ezeknél nem alábbvaló a *magyarországi*, miért is a külföldiek által anyagkereskedőinknél sürgetve kerestetik; de fájdalom, vajmi csekélység az mind-ez ideig! mi honunkból kikerül, minthogy eddigelé csak néhány helyen tétettek honunkban kisszerű, de szerencsés eredményű kísérletek természetével, u. m. Gyákányon Bihar vármegyében, továbbá Baranya, Komárom, és Sáros megyékben ¹⁾, de eredvényei még vajmi távol vannak a *non plus ultra*-tól. Ezen növény természetét is tehát méltán ajánlhatom honfiaink figyelmébe; mert, bármennyit természetesenek, az kétségkívül mind elkel, még pedig jó áron, a nélkül hogy vevőket aggódva kellene keresniök.

5. *A varjútövis és henge benge* (*rhamnus catharticus et infectorius*, Kreuzdorn). Mind a két faj önként terem honi erdeinkben, s az utolsó kivált a biharmegyei erdőkben, s a Bánátban, hol bogyói az oláh asszonyok által is használtatnak festésre. A *bengebogyók* (*baccae spinae cervinae*, Kreuzdornbeeren) éretlen korokban sárga, megérve zöld (Saftgrün), elérve pedig skarlát-veres festéket adnak, s ennél fogva szinte nagyon kerestetnek a külföldiek által, úgy hogy honunkban bőven természetvén s az önként termő szorgalmasan összeszedetvén, szinte nevezetes, hazánkba sok pénzt varázsló külkereskedési

¹⁾ Tudományos Gyűjtemény. 1817 8. K. 8. l. s innen közölve Horváth: Ipar s ker. tört. 285. l.

czikké válhatnék. Európában legtöbb *benge-bogyó* terem Franciaországban Avignon vidékén, miért *avignoni* bogyóknak (*graines d'Avignon*) neveztetnek. Egyébiránt kedvező éghajlatunknál fogva ipar által a *magyar bengebogyó* is európai ismeretességű leendhetne.

6. *A festő zsaltinu* (*servatula tinctoria*, Scharte, Farberscharte). Honi erdeinkben, s mezeinken olly buján terem, hogy sokszor embernyi magasságra is felnő, s olly bőven, hogy hacsak az önként termő szedetnék is meg szorgalmasan, az is szép mennyiségű pénzt hajthatna honfiaink üres erszényébe. A növény minden részeiből lehet forró vízzel jóféle tartós sárga festéket kiáztatni, melly len-, selyem- s gyapjúkelmék festésére egyformán alkalmas.

7. *A festő-csülleug* (*Isatis tinctoria*, Waid). Festőfűveink között csalhatlanul legnagyobb figyelmet érdemel, egyedüli képviselője, pótszere levén az indigónak, melyért honunkból évenként mintegy 2 millio forint p. p. ben szivárog ki ¹⁾). Amerika fölfedezése előtt, s a Napoleon által létrehozott szárazföldi zárrendszer idejében csak nem kizárólag ezen növény volt az, mellyel a festők a festészetben olly nagy fontosságú kékszin sokféle árnyékait festették, de a zárrendszer hanyatlása után sem veszett el a *csülleugból* kerülő kék festék becse, sőt inkább naponként emelkedett, ismételt kísérleteknél fogva, melyeket Bancroft, Kulenkampf, Otto, Heinrich s mások tettek ²⁾), napfényre jöven hogy a *csülleug* festék nemesítés által az indigót minden tulajdonságaiban megközelíti, s ennélfogva jelenleg is nagy bőséggel termesztik a *csülleug*et Szász-, Porosz-országban nem csak magok használatára, hanem kereskedés végett is. Magyarországon a múlt század vége felé kezdett valamivel nagyobb mértékben műveltetni a Bánátban, Somogy megyében a selyei urodalomban, s Pereden Pozsony megyében,

¹⁾ Katona Dienes: Honi indigo czimű röpirata.

²⁾ Heinrich Mor. Poppe: Technol. Lexicon. II. B. 316. l.

hol 1790-ben állítatott *csüllenggyár*, melyben évenként mintegy 300 mázsa festék készítettett ¹⁾, s ime egy félszázad lefolyta alatt nem gyarapodhatott a *csülleng* természetése annyira, hogy eredményei nagyszerűségével kérkedhetnének. Ezen növény természetét is tehát nem lehet eléggé ajánlani minden terjedelmesebb birtokú földtulajdonosainknak, miután kétséget nem szenved, hogy Magyarország éghajlata igen kedvező a *csüllengnek*, s hogy az ebből kerülő festék elébbvaló a porosz- és szászországinál ²⁾. Noha azonban a *csülleng* honunkban szinte mindenütt megterem, mindazáltal legnagyobb sikerrel természeteltető Katona Diene's kísérletei után: *a hegyes dombos vidékeken, hol a lég hivesebb, s a föld a fellegekből szivott nedvektől nyirkosabb; továbbá a sivatag homokpusztákon, mellyeknek színéhez többnyire sokkal közelebb lappang a fenékvíz, mint az agyagos tájakéhoz; s végre a folyamok mellékein, ha sovány is a föld, csak hogy nedves legyen.*

Ezen festőnövények, mint a mellyek legtöbb s legjobb festőanyagot szolgáltatnak, a külkereskedők által is naponként kerestetnek, s annál fogva honunkban bőven természetve, roppant jövedelmet hajthatnának, valódi nemzeti kincsek gyanánt tekintendők; vannak azonban még számos kisebbszerű festőnövények, mellyek általunk természetetvén, s festékké készítettvén, szinte bőven jövedelmeznének honunknak, minélfogva figyelmünket teljes mértékben megérdemlik. Illyenek a

Veres festékek készítésére alkalmas növények:

1. *A berzseny-vérfürt* (*phytolacca decandra*), mellynek levelei s kocsánjai pompás veres festéket adnak.
2. *A sóska-borbolya* (*berberis vulgaris*) bogyói.
3. *Buglyas zanót* (*cytisus austriacus*) gallyai s levelei, mellyek a sötét-veres festéken kívül sárga zöld, és barna festéket is szolgáltatnak.

¹⁾ Horváth: Ipar s keresk. 315. l.

²⁾ Kereken: Gyak. Növ. I. K.

4. *Szurokszagú murvapikk* (*origanum vulgare*).
5. *Repkény-borostyán* (*hedera helix*) levelei, s gallyai veres és zöld festéket adnak.
6. *Seprő jeneszter* (*spartium scoparium*) szárasztott gallyai veres barna, s zöld festéket szolgáltatnak.
7. *Festő atraczel* (*anchusa tinctoria*).
8. *Kutya-benge* (*rhamnus frangula*) bogyói veres és zöld festéket adnak.
9. *Repcsen-hanga* (*erica vulgaris*) virágai s kocsánjai veres, zöld, sárga, barna festéket szolgáltatnak.
10. *Csengő és négyszegű linka* (*hypericum perforatum et quadrangulare*) virágai.
11. *Éjszaki galaj* (*galium boreale*).
12. *A tejoltó, puha, erdei, s ragadó galaj* (*galium verum, mollugo, silvaticum, aparine*) veres és sárga festéket ad.
13. *Sárga murok* (*daucus carotta*) virág ernyője.
14. *Kőszáli komorsárga, kormos, bérczi zuzmó* (*lichen roccella, tartareus pustulatus, et saxatilis*).
15. *Fekete mámorka* (*empetrum nigrum, Rauschbeeren*).
16. *Fehér és rózsás akász* (*robinia pseudacacia et hispida*) gallyai, levelei, virágai veres barna, sárga zöld festéket adnak.
17. *Veres czékla* (*beta rubra*).
18. *Tizhimes atán* (*tamarix germanica*) veres, barna és sárga festéket ad.
19. *Festő-müge* (*asperula tinctoria*).
20. *Gyepűi bodza* (*sambucus nigra*) bogyói.
21. *Festő magiszák* (*asperula tinctoria*).
22. *Fekete nádálytő* (*symphytum officinale*).
23. *Szurós vertő* (*onosma echioides*).
24. *Kökény-szilva* (*prunus spinosa*).
25. *Szegfűszagú cziklász* (*geum urbanum*) gyöke.

26. *Fehér libatopp* (*chenopodium album*). A trencsin-megyei tímárok használják bőrök veresre festésére Flittner János lipótómegeyi főorvos becses tudósításai szerint.

Sárga festéket szolgáltató növények:

1. *Mezei és csonkagyökű sikkantyú* (*scabiosa arvensis succisa*) sárga és zöld festéket szolgáltató.
2. *Mezei és kerti peremér* (*calendula arvensis et officinalis*).
3. *Földi bodza* (*sambucus ebulus*).
4. *Sóska-borbolya* (*berberis vulgaris*) gyöke.
5. *Közönséges körtvély* (*pyrus communis*) levelei.
6. *Pukkantó dudafürt* (*colutea arborescens*).
7. *Bakszarvú lepkeszeg* (*trigonella foenum graecum*).
8. *Aranyos ritkaréj* (*solidago virga aurea*).
9. *Buglyas zanót* (*cytisis austriacus*).
10. *Ernyős holgyomál* (*hieracium umbellatum*).
11. *Négylevelű czillár* (*paris quadrifolia*).
12. *Kereklevelű körisfa* (*fraxinus rotundifolia*) sárga, zöld és barna festéket ad.
13. *Benge hipófa* (*hippophae rhamnoides*) bogyói, galylyai, levelei.
14. *Kutya-benge* (*rhamnus frangula*) héja.
15. *Gyertyafestő, fuli, pöffedt, ízer, kóczos, szakállas zuzmó* (*lichen candelarius, parietinus, physodes, islandicus, plicatus, barbatus*).
16. *Imola csükküllő* (*centaurea jacea*).
17. *Hódos és borsos cikkszár* (*polygonum persicaria, et hydropiper*).
18. *A mezgés, és hamvas egerfa* (*alnus glutinosa et incana*) héja. A Bánátban mindkettő használtatik az oláh asszonyok által Heuffel főorvos szerint.
19. *Fűzén lizinka* (*lysimachia vulgaris*).
20. *Szurós csimpaj* (*Xanthium strumarium*).
21. *Gyökerező és virgíniai szömörce* (*rhus radicans et typhinum*).

22. *Fehér gyertyánfa* (carpinus betulus).
23. *Vetési aranyvirág* (chrysanthemum segetum).
24. *Festő és büdös mentika* (anthemis tinctoria, et cotula).
25. *Orvosi szikfű* (matricaria chamomilla).
26. *Erdei baraboly* (chaerophyllum silvestre) sárga és zöld festéket szolgáltat.
27. *Kolompír-csucsor* (solanum tuberosum) szára s levelei citromsárga festéket adnak.
28. *Lapos, boróka korpafű* (lycopodium complanatum et annotinum).
29. *Ökörfark-kóró* (verbascum thapsus) virágai sárga s barna festéket adnak.
30. *Babír és fehér fűz* (salix pentandra et alba).
31. *Tejoltó, puha, s erdei galaj* (galium verum, molugo, silvaticum).
32. *Bojtorjános párló* (agrimonia eupatorium).
33. *Fehér és rózsás ákász* (robinia pseudoacacia et hispida).
34. *Gerstenye-bokrétafa* (aesculus hippocastanum).
35. *Jóféle sáfrány* (crocus sativus).
36. *Gilisztauző varádics* (tanacetum vulgare).
37. *Czinadonia gódircz* (chelidonium majus).
38. *Csikos kecskerágó* (evonimus europaeus) korszóvátjai.
39. *Sós lórom* (rumex acutus).
40. *Üvegszáru fájvirág* (impatiens noli me tangere).
41. *Violaszín zékány* (byssus phosphorea).
42. *Az eczet-, és kopasz szömörce* (rhus coviacia, et glabrum), amannak gyöke, ennek gallyai szolgáltatnak sárga festéket.
43. *Földepe tarnics* (gentiana centaurium).
44. *Sima szülfá* (ulmus campestris) héja.
45. *Subás és bókoló villamag* (bideus tripartita, et cornua).
46. *Fehér üröm* (artemisia absinthium).

47. *Réli löhere* (*trifolium pratense*) sárga, és zöld festéket ad.

48. *Sárga, és kis virnancz* (*thalictrum flavum et minus*) sárga és zöld festéket szolgáltat.

49. *Farkas fűtej* (*euphorbia cyparissias*).

50. *Vereshagyma* (*allium caepa*).

51. *Repcsén hanga* (*erica vulgaris*).

52. *Nyúl- és szöszös rekettye* (*genista tinctoria ovata*).
Ez utolsót az oláh asszonyok is használják a Banátban festéknek Heuffel krassómegyei főorvos tudósításai szerint.

■

Zöld festéket adnak:

1. *Mezei és csonkagyökű sikkanttyú* (*scabiosa arvensis et succisa*).

2. *Sár fűz* (*salix vitellina*).

3. *Vidra eleczke* (*menyanthes trifoliata*).

4. *Buglyos zanót* (*cytisus austriacus*).

5. *Repkény-borostyán* (*hedera helix*).

6. *Kereklevelű körisfa* (*fraxinus rotundifolia*).

7. *Seprő jeneszter* (*spartium scoparium*).

8. *Kutya-benge* (*rhamnus frangula*).

9. *Virágos zuzmó* (*lichen floridus*).

10. *Kerti maglepél* (*atriplex hortensis*).

11. *Repcsén-hanga* (*erica vulgaris*).

12. *Virginiai szömörce* (*rhus typhinum*).

13. *Berzedt üszögör* (*senecia jacobaea*).

14. *Hagymás nőszirm* (*iris bulbosa*) virágai.

15. *Erdei baraboly* (*chaerophyllum silvestre*).

16. *Éyány-kökörcsin* (*anemone pulsatilla*).

17. *Hagymaszagú tarorja* (*teucrium scordium*).

18. *Szagos viola* (*viola odorata*).

19. *Fehér nyárfa* (*populus alba*).

20. *Gabna-rozsno*k (*bromus scealinus*).

21. *Giliztaüző varadics* (*tanacetum vulgare*).

22. *Fedő nád* (arundo phragmites).
23. *Katika sisakvirág* (aconitum napellus).
24. *Fehér ákász* (robinia pseudacacia).
25. *Zelnicze-medgy* (prunus padus) héja.
26. *Réti lóhere* (trifolium pratense).
27. *Sárga és kis virnánecz* (thaliolum flavum et minus).
28. *Harmattartó tippán* (agrostis spica venti).
29. *Szepüönye-bolony* (atropa belladonna).

Kék festéket adnak:

1. *A festőczikkuszár* (polygonum tinctorium), melyet nem régen kaptak föl Franczthonban festékgyártásra ¹⁾.
2. *A pohánka-czikkszár* (polygonum fagopyrum).
3. *Fekete afonya* (vaccinum myrtillus).
4. *Gúnyoló fintor* (melanpyrum pratense).
5. *A tavaszi viola* (viola odorata).
6. *Pompás nőszírom* (iris germanica).
7. *Csengetyűke* (campanula).
8. *Sarkvirág* (delphinium).
9. *A sisakvirág* (aconitum) különféle fajainak virágszirmai.
10. *Földi bodza* (sambucus ebulus) bogyói.

Fekete festéket adnak:

1. *Fanyal kukojeza* (arbutus uva ursi).
2. *Orvosi vérfű* (sangvisorba officinalis).
3. *Kocsántalan tölgy* (quercus robur) gubacsai.
4. *Gyökerező szömörce* (rhus radicans).
5. *Ezüstös pimpó* (potentilla argentea).
6. *Nyúl-rekettye* (genista tinctoria).
7. *Vizi peszércz* (lycopus europaeus).

---

¹⁾ Gazdasági Tudosit. III. évi foly. 3. K. 114. l.

Barna'festéket adnak:

1. *Fehér nyírf*a (betula alba).
2. *Buglyos zanót* (cytisus austriacus).
3. *Kereklevelű kőr*isfa (fraxinus rotundifolia).
4. *Seprő jeneszter* (spartium scoparium).
5. *Közönséges mogyoró*fa (corylus avellana).
6. *Fehér gyertyán*fa (carpinus betulus).
7. *Repcsén-hang*a (erica vulgaris).
8. *Virgíniai szömör*cze (rhus typhinum).
9. *Ökörfark-kór*ó (verbascum thapsus).
10. *Benge hipó*fa (hippohaë rhamnoides).
11. *Fehér és rózsás ák*ász (robina pseudacacia, et hispida).
12. *Éczet-, kopasz szömör*cze (rhus coviaria et glabrum).
13. *Tíz*hímes atán (tamarix germanica).
14. *Pompás dió*fa (juglans regia) gyümölcseinek zöld kopácsa igen jeles mind gyapjúszővetek festésére alkalmas, mind pedig képirók által használható barna festéket szolgáltat, de a melly honunkban szinte egészen használatlanul vesz el.
15. *Közönséges doh*ány (nicotiana tabacum).

II.***Bőrkészítésre alkalmas növények.***

Mind azon növények, mellyeknek alkotó részeik között a *gyűrönye* (taninum) nevezetes szerepet játszik, alkalmasok a bőrkészítésre. A *gyűrönye* t. i. ha vízben fölolvastva az állatok megtisztított nyers bőrével érintkezésbe hozatik, a bőrnek rostos részével egyesül, s annak természetét úgy megváltoztatja, hogy többé a rothadásnak nem lesz kitétetve, a vizet egy könnyen át nem bocsátja, a megszáradás után nem lesz porló, s töredékeny, s bizonyos alak fölvetelére alkalmasabbá válik; ebből áll a bőrök

kikészítése. Illy gyűrőnye-tartalmú növények az eddig történt vegybontások szerint következők:

1. *A tölgyfa különböző fajai, leginkább pedig a cser, és kocsántalan tölgy* (*quercus austriaca* es *robur*). A fiatal gallyak lehántott héja, s a gubórovar (*cynips*) által történt megfúrás következtében elfajult, s ágasbogassá lett makkok, mellyek *gubacs*nak neveztetnek, fordítatnak leginkább a cserzésre, noha e célra a tölgyfa levelei is szintolly sükerrel használtathatnának.

2. *A babir, csöröge-, homok-, kecske- s fehér fűz* (*salix pentandra*, *fragilis*, *arenaria*, *caprea*, *alba*) héja szinte igen alkalmas a cserzésre.

3. *A sárga, eczet- s virginiai szömörce* (*rhus cotinus coriaria*, et *typhinum*) a legjelesebb cserző növények, s mint főlebb láttuk, az első faj ki is vittetik.

4. *A nyírfa* (*betula*) különböző fajainak héja, levelei s fiatal gallyai.

5. *A jegenye, és erdei fenyő* (*pinus abies*, et *silvestris*) héja s tobozai.

6. *A piros pomagranát* (*punica granatum*) héja.

7. *Az öthimes átán* (*tamarix gallica*).

8. *A fanyal és ősztavaszkukojcza* (*arbutus uva ursi*, et *unedo*) bő gyűrőnye-tartalmánál fogva igen jeles, s Angol-, Svéd-, Oroszországban gyakran használt cserző.

9. *Fehér gyertyánfa* (*carpinus betulus*).

10. *Gyalogfenyő-boróka* (*juniperus communis*) héja, gallyai s levelei.

11. *Sima szilfa* (*ulmus campestris*).

12. *Terpetin-pisztác* (*pistacia terebinthus*).

13. *Fojtós és veres berekenye* (*sorbus domestica*, et *aucuparia*).

14. *Kökény-szilva* (*prunus spinosa*).

15. *Erdei bikkfa* (*fagus silvatica*).

16. *Geszténye-bokrétafa* (*aesculus hypocaustanum*).

17. *Borizü naspolya* (*mespilus germanica*).

18. *Gálléros mirtus* (*myrtus communis*).

19. *Fehér és fekete nyárfa* (populus alba et nigra).
20. *Veres és fekete afonya* (vaccinum vitis Idaea, et myrtilus).
21. *Hasas somfa* (cornus mascula).
22. *Repcsén-hanga* (erica vulgaris).
23. *A mogyorófa* (corylus) különféle fajai.
24. *Seprő jenezster* (spartium scoparium).
25. *Nyúl- és szőrös rekettye* (genista tinctoria pilosa).
26. *Seregély-szederj* (rubus fruticosus).
27. *Közönséges alma* (pyrus malus) héja s levelei.
28. *Karélyos bakál* (alchemilla vulgaris).
29. *Orvosi pemet* (marrubium vulgare).
30. *Kerti angyelika* (angelica archangelica).
31. *Szegfűszagú ciklász* (geum urbanum).
32. *Sziki lelleg* (statice limonium).
33. *Vidra eleccke* (menyanthes trifoliata).
34. *Legyező és kolonczos bajnócza* (spiraea ulmaria et filipendula).
35. *Borsos szátorja* (satureja hortensis).
36. *Bojtorjános párló* (agrimonia eupatorium).
37. *Áldott csükküllő* (centaurea benedicta).
38. *Bábakalács körfény* (carlina acaulis).
39. *Földepe tarnics* (gentiana centauria).
40. *Repkény-borostyán* (hedera helix).
41. *Kakuk- és közönséges démutka* (thymus sepyllum et vulgaris).
42. *Hegyi filagó* (filago montana).
43. *Vidra-és tekert cikkszár* (polygonum amphibium et historta) gyöke s levelei a legjobb cserző.
44. *Parti, mezei zsurló* (equisetum fluvatile, arvense).
45. *Liba- és ezüstös pimpó* (potentilla auserina et argentea).
46. *Kerti és mezei zsálya* (salvia officinalis, et pratensis).
47. *Gamandor tarorja* (teucrium chamedrys).

48. *Sós, tompa, bodros, erdei sáska, és paréj-lórom* (rumex acutus, obtusifolius, crispus, acetosa et patientia).

49. *Kéiiks-repkény* (glecoma hederacea).

50. *Herehura lóhere* (trifolium arvense).

51. *Felfutó komló* (humulus lupulus).

52. *Kerti ízsóp* (hyssopus officinalis).

53. *Orvosi kalmus* (acorus calamus).

54. *Orvosi szikfű* (matricaria chamomilla).

55. *Fodor-, és csombor menta* (menta crispa, et pulegium).

56. *Hagymaszagú szegecs* (crysimum alliaria).

57. *Orrtekerő torma* (cochlearia armoracia).

58. *Konyha-kömény* (carum carvi) egész növénye.

59. *Majorána murvapikk* (origanum majorana).

60. *Csicsókás terely* (imperatoria ostrathium).

61. *Orvosi vérfű* (sangvisorba officinalis).

62. *Vérfejjű csúbaír* (poterium sangvisorba).

63. *Kolompír-csucor* (solanum tuberosum) szára, s levelei.

64. *Mocsári rozsdabura* (ledum palustre).

65. *Kétlaki gyopár* (gnaphalium dioicum).

66. *Szagos rozmarin* (rosmarinus officinalis).

67. *Vizisárga és vizifehér nimfa* (nymphaea lutea, et alba).

68. *Fehér repcze* (synapis alba) a chagrinbőr készítésére használtatik.

69. *Kapa-dohány* (nicotiana rustica).

70. *Sás nőszirm* (iris pseudacorus).

71. *Törpe viaszbura* (myrica gale).

72. *Fekete nádálytő* (symphytum officinale).

73. *Széles és keskeny utifű* (plantago major, et lanceolata).

74. *Fűzén lizinka* (lysimachia vulgaris).

75. *Bortermő szőlő* (vitis vinifera) venyikéje.

76. *Börvév meténg* (vinea minor).

Az itt fölhozott gyűrönye - tartalmú növények közül a németek leginkább használják a *csertöly*, a *nyírfa*, s olykor a *fenyőfa* héját is; a dán és svéd cserzők a *fűzfa* héját, az olaszok az *atánt*, az osztrákok a *gubicsot*, az angolok a *szömörcczét*, és *gubicsot*; a kis-ázsiaiak a *szömörcczét*, a *kukojczát*, és a *pomagrunátot*. S noha tagadhatatlan, hogy ezekben legbővebben van a gyűrönye, mindazáltal ezeknek szükében a többiek is olly vidéken, hol bőven teremnek, igen czélszerűen használtathatnak.

III.

Szövetek készítésére alkalmas növények.

Ezek között legvezetesebb szerepet játszanak a következők :

1. *A len* (linum), mellynek mintegy 30 faja van, de leginkább csak a *házi*, és *bokros len* (linum usitatissimum et perenne) természetik, az utolsó kivált hideg tartományokban. A mi ezen cikkeli kereskedésünket illeti, igaz, hogy földolgozatlanul nem hozatik hozzánk külföldről; de annyival több kerül hazánkba különféle szövetek alakjában, ugy hogy jelenkorunkban ezen cik körül - belől hárommillió forintot visz ki ¹⁾, mit megakadályoznunk csak a *lennek* nagyobb szorgalommal művelése, a gyakorlati műtan nagyobb tökélyre emelése, gyárak felállításá által leend lehetséges ²⁾. Honunkban legnagyobb hir-nevet vívott ki magának a székelyföldi, szepesi, továbbá az Árva, s Liptó megyékben természetett len. Egyéb-

¹⁾ Horváth: Ipar és kereskedés története.

²⁾ Legfinomabb vászonszövetek készítenek jelenleg Irlandban, Franczia-, Olaszországban, Hollandban, Schweiczban, Siléziában-, Csehországban, kiknek ebbeli ügyességök eltanulása a legüdvösb gyümölcsüket teremné honunknak, nemzetünknek.

iránt alig találhatik honunkban oly megye, oly vidék, mellyen a *len* termesztése, egy kis ügyességgel, gonddal, szorgalommal űzve, bizonyos haszonnal nem kecsegtetné földművelőinket.

2. *A közönséges kender* (*canabis sativa*). Ezen növény nagyobb szorgalommal természetvén honunkban, mint a *len*, tagadhatlan, hogy napról napra nagyobb mennyiségben vittetik ki. Hogy azonban még nagyobb érdekű kereskedési cikké alakíttassék, nagyobb szorgalommal, s mennyiségben kell művelnünk, s természetnünk. E tekintetben például szolgálhat honunk többi megyéinek Bács-Bodrog s a drávántúli kerület (Slavonia) szorgalma, hol a kender termesztése, áztatása, fületése jól kezeltetvén, első jóságúvá lett az országban, s az árújegyzékeken is külön rovatot nyert az úgynevezett *apatini* kender, melly nevezet alatt azonban más helységekben, u. m. Hódságon, Filippován termesztett *kender* is árultatik, hogy kelen-dőbb legyen.

3. *A gyapot* (*gossypium*) különböző fajainak magvain termő üstök szinte alkalmas fonásra, szövésre, s különféle szövetek készítésére. Ezen növény legbővebben termesztetik Kis-Ázsiában, s az archipelagusi szigeteken, honnan sok százezer mázsát hordának évenként Európába feldolgozás végett. Termesztetik Olaszországban is, Siciliában, sőt honunkban is tétettek több rendbeli kísérletek termesztésével a Bánátban, mellyek között legnevezetesebbek a Nákó-testvérek által 1783—84-ben történtek, a n.-sz.-miklósi, és a marienfeldi, általok kir. adományul nyert urodalmakban, de a mellyek, a gyapot akkori csekély áránál fogva (mázsája 40 fton kelt), nem nagy jövedelmet hajtottak. A szárazföldi zárrendszer idejében 5—600 ftra rugván a gyapot ára, a kísérletek szaporodtak: Temesváron, Verseczen, Pancsován; s 1811-ben legszebbek voltak eredményei ezen gyapot-termesztésnek, elennyira hogy a *bánáti gyapot* fehérsége, finomsága s jóságára nézve a gyapotkereskedők által elébbvalónak nyil-

vánítatott a natoliai s macedoniainál. Ugyancsak ezen évben tétettek kísérletek a német-bánsági, és szerémi vég-zredekben. Az újabb időkben azonban szinte egészen dugába dült hanyagságunk és ügyetlenségünk miatt a honi gyapot-termesztés.

4. *A pamut-krepin* (*asclepias syriaca*), melly csalhatlanul legjobb pótszere a gyapotnak, s hidegebb éghajlat alatt is tenyészik, noha ereje s finomságára nézve csakugyan nem ér fel a gyapottal.

5. *Az apró, kétlaki és epres csalán* (*urtica urens dioica*, et *pululifera*, s. *romana*). Szinte jó pótszere a lennek és kendernek. Ezen növények hársából még a múlt század közepe előtt kezdettek szöveteket készíteni ¹⁾, s ez időtől fogva a legfinomabb csipkéket és csalán-patyolatókat készítik belőle, noha tagadhatlan, hogy koránsincs benne az az erő, melly a len- és kenderszövetekben. Mind a mellett, ha honunk némelly vidékein roppant mennyiségben termő csalánból elég ügyesek volnánk csipkéket s más finom szöveteket készíteni, ezen most haszontalan gaz is szépen jövedelmezhetne honunknak. —

Az említett növényeken kívül még számosak, jobbjára külföldön termők alkalmaztatnak az említett célra; a honunkban termők közül pedig a következők:

6. *A mezei üröm* (*artemisia campestris*).

7. *A selyem eperjfa* (*morus alba*) fiatal gallyairól nyert hárs.

8. *A selyem sárda* (*sida abutilon*) leginkább Chinában alkalmaztatik az említett célra.

9. *A szivos hajka* (*stipa tenacissima*).

10. *A papir palka* (*cyperus papyrus*).

11. *A keleti bércse* (*clematis orientalis*). Egyébiránt csak a len, s kender termesztését tudnók eléggé méltányolni, ezen kisebb érdekűeket elmellőzhetnők.

¹⁾ P o p p e: Technologisches Lexicon. III. B. 434. l.

IV.

**Különféle házi butoroknak alkalmas
növények.**

Ezek között a legnevezetesebbek:

1. *A fenyőfa* különböző fajai, mellyek éjszaki megyéinkben, a bánáti havasokon s Erdélyben szépen tenyésznek; de leginkább csak belkereskedés tárgyai.

2. *A tölgyfa* különféle fajai igen szépen diszlenek honunk némely vidékein p. o. a Bakonyban, Bereg, Zemplén megyében Lányvár körül. Az itt létező százados ropant tölgyfák csalhatatlanul Europa legidősb fái közé számítandók s közlekedésünk könnyebbültével nagy érdekű külkereskedési cikké válhatnak, tengeri hajógyárak számára szállítván a Balti-tenger partjaira.

3. *A hamvas és mézgás egerfa* (*almus glutinosa*). Különösen pedig egy válfaja (*varietas*) az *egerfának*, mellyet Heuffel főorvos *jaspideának* nevezett, rostjainak habos szerkezeténél fogva a legszebb butorok készítésére alkalmas, s a Bánátban különösen bőven terem.

4. *A pompás diófa* (*juglans regia*) szinte igen szép házi butorok készítésére alkalmas, s a magyarok ennél fogva különösen kedvelik koporsónak.

5. *A cseresznyefa* (*prunus avium*).

6. *A szilfa* (*ulmus*) különféle fajai.

7. *A büdös kőrísfa* (*fraxinus excelsior*). Egy válfaja, melly Heuffel főorvos úr által *jaspideának* neveztetett, szinte rostjai habos szerkezeténél fogva igen csinos butorokká képezthetők.

8. *A juhar*, *jókori* és *atorna jávor* (*acer pseudoplatanus*, *platanoides*, et *negundo*).

9. *Erdei bikkfa* (*fagus silvatica*).

10. *Fehér gyertyánfa* (*carpinus betulus*).

11. *Hárszódokfa* (*tilia europaea*).

12. *A rekettye-, kötő, bánatos v. árva fűz* (*salix acuminata, viminalis, babylonica*) hajlékony szívós vesszei alkalmasok különféle kosarak fonására.

13. *A tavaszi káka* (*scirpus lacustris*), és a *béka-szittyó* (*juncus effusus*) szatyorok s gyékény-ponyvákka alakítható.

14. *A seprő üröm* (*artemisia scoparia*), a *seprő libatopp* (*chenopodium scoparium*), a *fehér nyírfa* (*betula alba*) gindár vesszei, s mindezek fölött a *seprő czírok* (*holcus sorgum*) igen helyes seprőket szolgáltatnak.

15. *Az élesmosó fenyér* (*andropogon gryllus*) hosszú vékony, fás gyökereiből készül a faedények mosására alkalmas úgynevezett *élesmosó*. A *kannamosó zsúrló* (*equisetum hyemale*) pedig különféle mesterségekben csiszolásra, dörgölésre, ónany-, rézeny-edének sat. tisztítására, fényesítésére alkalmas.

16. *A takács-másonya* (*dipsacus fullonum*) tüskés feje használtatik a posztó-gyárakban a kallott posztó szőrének fölborzolására. Termesztési módja tárgyalatik a Gazdasági Tudósításokban ¹⁾.

17. *A kékelő lehapot* (*melica coerulea*). Szalmája, minthogy csak egy görcs van rajta, az is közel a tövéhez, azonban hosszú vékony, mégis elég erős, és a végén fűzér bugája bojt gyanánt van, igen alkalmas hosszú pipaszárat tisztítani.

18. *A tizhímes atán* (*tamarix germanica*), minden évben újonnan hajtott egyenes vesszei; a *veres gyűrű*, és a *sajmedgy* (*prunus mahaleb*) egyenes, fiatal, kellemes szagú hajtásai kedvelt pipaszárat szolgáltatnak.

Mind ezen természetadta kincseink csak földolgozva, s a műipar bélyegével jelölve hajtbatnak bizonyos hasznot honunknak, nemzetünknek.

¹⁾ Gazd. Tud. 1838-i folyam. I. Füzet; 1840-i foly. III. F.

ÁLLATORSZÁGBÓL.

Az állatországból kikerülő gyógy- s műtani testek között igen nagy fontosságú, nemzetünknek szépen jövedelmező külkereskedési czikkeket mutathatunk föl. Illyenek p. o. a *gyapjú*, a különféle, ki nem készített *bőrök*, a *faggyu*, *vaj*, *méz*, *viasz*, *nadály* sat. Vannak mindazáltal, ha nem nagy számmal is, az állatországbóli gyógy- s műtani testek között is olyanok, mellyek figyelmünket eddigelé kikerülvén, vagy egészen elhanyagoltattak, vagy legalább kellőleg nem használtattak. Illyenek a következők:

1. *A hólyaghuzó körösrovar* (lytta vesicatoria). Ezen csodálandó gyógyerővel fölruházott, honi tudatlan kuruzsolóink által is, kik belőle rendesen titkot űznek, sokszor sikerrel, de még többször helyrehozhatlan kárral alkalmazott rovar tartozik a pikkelyes - szárnyúak (coleoptera) seregébe. Terem Europa melegebb égáljú tartományaiiban, mint p. o. Spanyolhonban (innen van a *spanische Fliege* nevezet), Siciliában, s általában Olaszthonban, mint szinte hazánkban is, még pedig némelly kedvezőbb esztendőben nagy bőséggel. Az Oesterreichische National-Encyclopaedie ¹⁾ szerzője szerint legtöbb Zemplin, Sáros és Abauj megyékben; egyébiránt honunk több megyéiben is tenyészik, s különösen sok Posega városa környékén, és Erdélyben. A nyári hónapokban elborítja ezen rovar-sereg a körösfákat; hol pedig illyenek nem léteznek, a fagyal-, bodza-, fűz- és olajfákat. Beszedésöknek tiszta száraz idő-

¹⁾ Oest. Nat. Encykl. IV. B. 302. l.

ben kell történnie reggel, midőn már a harmat fölszik-
kadt, s legalkalmasabban esik ez a fák, vagy bokrok alá
terített lepedőbe rázás által. Az így beszédett *körösrova-
rok* *S o b e r n h e i m* ¹⁾, s más gyógyszer tudósok szerint
kénnel-füstölés, vagy eczetbe-tétel által öletnek meg. De
ezen módok közül már sokszor említett jeles tanárunk
T o g n i o szerint egy sem alkalmas; mert a kénnel füstölés
megváltoztatja aranyos zöld s kénbe vegyülő fényes
színöket, s ez által vesztenek hathatóságukból; az eczet
pedig magába veszi a gyógyerővel bíró anyagot. Leghe-
lyesebben történik tehát megöletésök nagy üvegekben for-
ró víz által, melly azután leszűretik, s a megölt rovarok
megszárátnak. A kezelés után szükség a kezeknek szap-
panos vízben jól megmosattatniok, mert különben, ha
ezen rovarok által megfertőztetett kezekkel nyúl a kezelő
szeméhez vagy orrlyukaiba, veszedelmes gyuladás lepheti
meg az illetett részeket. A mi már ezen cikkeli keres-
kedésünket illeti, igaz, hogy honi gyógyszerárusaink ezt
nem hozzadják külföldről; de az is igaz, hogy külföldre
csak csekély mennyiségben szállítatik, alig szedetvén ösz-
sze a honunkban termő *körösbogarak* század része, mind
a mellett hogy fontja 5—6 pengő frton is elkel a szom-
széd német tartományokban ²⁾, s honunkban is 4 frt 8 kr.
p. p. ben rúg a gyógyszerári ára. Hogy tehát ezen honi
kincsünk jobban használtathassék, szükséges volna gyógy-
szerészeinknek figyelmeztetni a gyógynövényeket gyűjtő,
s áruló köznépet, hogy a határaikon termő *körösrovarok*
összeszedésére teljes gondot fordítsanak, ügyelve a be-
szedés főlebb említett szabályaira.

2. *A hódony* (castoreum). Ezen hatalmas izgató gyógy-
szert szolgáltatja az emlősök, pölyüneműek (glires) ren-
débe tartozó *kasztor hód* (castor fiber). Ezen állat nemző
részei megett t. i. van két tömlőcske mindkét oldalon,
mellyek közül a mellsőkben van a *hódzsír* (axungia casto-

¹⁾ Specielle Arzneimittellehre.

²⁾ Oest. Nat. Encykl. IV. B. 302. 1.

rei), a hátsókban a *hódony* (castoreum). Lakik ezen mind finom szőre, mind a szóbani gyógyszernél fogva nevezetes állat az éjszaki tartományok folyói és tavai mellett, nevezetesen Éjszakamerikában, Orosz-, Lengyel-, Poroszországban, mint szinte honunkban is. Legjobb *hódonyt* szolgáltat az oroszországi, siberiai *kasztor*, ehhez legközelebb állót a lengyel- s magyarországi. Csak az kár, hogy nem épen buján tenyészvén honunkban, gyéren pénzeltetünk belőle. Minthogy azonban éghajlatunktól csakugyan nem idegen, mesterséggel megsaporíthatnók állattenyésztőink által, mint ezt a *holicsi* példa, hol *kasztorok* ¹⁾ neveltetnek, csalhatlanul bizonyítja; annyival inkább, hogy a fáradozást jutalmazó jövedelem sem maradna el, minthogy a *hódonymak* latja 20 pengő frton kel, s a *kasztorszőr* szinte nagybecsű műtani tekintetben.

3. *Tejczukor* (saccharum lactis). Ezen kedves, s minden betegségben szinte kivétel nélkül alkalmazott gyógyszerök *Hahnemann* vakbuzgó követőinek, készül a tejből elpárologtatás és jegesztés által, legbővebben Schweiczban és Lotharingiában, s hozzánk leginkább az első helyről szállítatik. Hogy ezen gyógyszer könnyen készíthetnék általunk, arról senki sem kételkedhetik, ha gondolóra veszi a honunkban jó lábón álló marhatenyésztést. Tudjuk ugyanis állodalomtudósaink számításai szerint, hogy a földművelés s a marhatenyésztés legbővebb forrása jövedelmeinknek, s hogy honunk juh, s szarvasmarháért, a gyapjút ide nem számítva, évenként ötödfélmillio forintot vesz be a külföldtől ²⁾. Tudjuk azt is, hogy honunk némelly vidékein, hol a marhatenyésztés nagyobb kiterjedésben üzetik, milly vesztegetve bánnak a halomra gyűlt tejjel, úgy hogy sokszor olcsón sem tudván rajta túl adni, ebeknek szolgál eledelül. Ezen kincsünket csalhatlanul jobban használhatnók, ha belőle tejczukrot készítenénk.

¹⁾ Fényes Elek: Magyarország statistical s geographiai tekintetben. II. K. 363. l.

²⁾ Grellmann: Statistische Aufklärungen. II. B. 241. l.

Ára ugyanis a *tejczukornak* elég magas, fontja t. i. 4 p. frt, s e szerint nagyobb haszonnal kecsegtethet mint a turó, s vaj készítése; s ekként hármas haszon háramlanék ránk a *tejczukor*-készítésből: első, hogy tejünket czukor-alakban drágábban adhatnók el; második, hogy ezen anyagért a külföldre szivárgó pénz honunkban maradna; harmadik, hogy tisztán készítettven általunk, mentve maradnánk a most kereskedésben forgó tejczukorrali élés káros eredményeitől. Vegytani vizsgálatok után ugyanis bizonyos, hogy a kereskedésbeli tejczukor rendesen hamisítva van, mint szinte az is, hogy gyakran *rézenyt* foglal magában az egészségnek fölötte ártalmast, s végre még kozmás is szokott lenni. Hogy azonban ennek készítése eddigelé senkinek sem villant eszébe, az egyedül azok tudatlanságának tulajdonítandó, kiknek tejből czukrot készíteni módjok volna.

4. *A májusi és violaszín nünüke* (maeloë majalis et proscarabaeus).

5. *Pinczei százlábonc*s (oniscus asellus).

6. *Fakó hangya* (formica ruffa).

7. *A rákkövek* (lapides cancrorum).

8. *A murhaepe-vonat* (extractum fellis tauri).

9. *A vizahólyag* (ichthyocolla) mind kisebb szerű, s annál fogva csekély érdekű gyógyszerek. Nagyobb figyelmet érdemel azonban mind gyógy-, mind műtani tekintetben az állatországból kerülő:

10. *Sósavas huygag* (murias ammoniae) vagy *szalamia só*.

11. *A villó* (phosphorus), de a mellyek mint gyári készítmények ez értekezés körén kívül esnek.

12. Műtani tekintetben említést érdemelnek a pré-meknek, öltönyök bélésceinek használtatni szokott magas árú *róka*-, *farkas*-, *medve*-, *borz*-, *nyúl*-, *menyét*-sat. *bőrök*, mellyek Oroszországnak évenként roppant jövedelmet hajtanak, de honunkban gyéribben tenyészvén ezen állatok,

minsükségeink fődözésére sem szolgáltatnak elegendő bőroket, aunyival kevésbbé kivitelre fordíthatandókat. Nagyobb figyelmet követelhet:

13. *A selyem*, mellyért évenként tömérdek pénzzel adózunk a külföldnek. Ennek tenyésztése II. József király buzgalma által gyámolítatván, 1782—86-ig szépen virágzásnak indult, kivált a drávántúli kerületben (Slavonia), hol 1782-ben 15,081, 1783-ban 23,669, 1784-ben 26,684, 1785-ben 32,807, 1786-ban 35,201 E selyem természetett¹⁾; de más vidékeken is, névszerint a bánsági végezsredékben, Tolnában, Bácsban, Verőczében, Szerémben. Megcsökkenté azonban ezen iparágat 1786. után az igen mostoha időjárás, s a kiütött ozman háború, elannyira hogy 1787-től 1791-ig mindössze csak 105,958 font természetett. A háború végzetével ismét szép haladásnak indult a selyemtenyésztés, kivált Arad, Csanád, Békés, Bihar, Baranya s Zala megyékben. Nem kevésbé korlátozta azonban ezen haladást a bécsi közönséges udvari kamarának azon rendelménye, mellynél fogva, 1827-ben Hoffmann és Goldstein bécsi tőzséreknek adatott tíz évre haszonbérbe a selyemgubók beváltása²⁾, minek következésében bizonyos nehezségekkel terheltetett a tenyésztő közönség, minthogy nem állítattak mindenütt, hol a selyemtenyésztés szépen üzetett, beváltó hivatalok, s így a tenyésztők sokszor nagyobb távolságra kénytelenítettek szállítani selyemgubóikat. A közelebb múlt évben végre a nagynevű gróf Széchenyi István szólalt fel ez ügyben³⁾, kinek álmokórunkból fölrázni képes szózata, biztosan reményljük, nem maradand pusztában kiáltó szózat gyanánt eredmény nélkül. —

¹⁾ Horváth Mihály: Ipar s keresk. tört. 210. l.

²⁾ Horváth: Ipar s keresk. tört. 297. l.

³⁾ Társalkodó: 1840. 84. 85. 86. 87. 88-dik számai.

O K A I

E GYÓGY- S MŰTANI TESTEK

FONÁK KEZELTETÉSÉNEK.

Értekezésem folyamatában szinte minden nagyobb érdekű anyagnál ügyekeztem kifejteni azon vagy részletes, vagy általános okokat, mellyeknél fogva ez vagy ama gyógy- s műtani test, noha honunkban terem, s természetű, külföldről hozatik kereskedőink által, vagy pedig kivitelre nem fordítatik, mint szinte azon eszközöket is, mellyek által ezen szomorú helyzetünkön segíthetnénk. Nem tartom azonban fölöslegesnek az initt- amott elszórt általános eszméket összeszedni, s habár rövid vázolatban öszpontosítva, előterjeszteni.

1. Főhelyen áll kétségtelenül az itt kijelölt természetadta kincseink czélszerű használatát gátló okok között az, hogy honunkban eddigelé túlnyomólag műveltettek a speculativ tudományok, míg a reál tudományok, például az ásvány-, növény-, állat-, vegy-, műtan, földleírat, földészet szinte egészen elhanyagoltának. Nem szükség, hogy ezen állításom igazolása tekintetéből honi iskoláink belső szerkezetébe vezessen olvasóimat; keressünk csak az említett tudományokban valódi alapos ismeretekkel díszes honfiakat, azonnal fájdalmasan győződünk meg felőle; nem szükség azt fejtegetnem, miként valamely ország vagy nemzet anyagi jólléte főleg az elősorolt tudományok műveltetésén alapúl, mert az senki előtt kétséget nem szenved; hanem azt bizvást állíthatom, hogy míg ezen reál tudományok honi iskoláinkban a legsilányabb falusi tanodáktól kezdve egész a gazdagságáról híresedett, de mind a mellett szegény magyar kir. egyetemig — csak fölülegesen, s mintegy melleleg tanítatnak, vagy épen, mint

eddigelé történt, egészen elhanyagoltatnak: addig honunk természettani tekintetben önmagunk előtt *terra incognita*; vagy minthogy honi hiteles adataink, forrásaink hiányában az idegen nemzetbeli írók részint elfogult és ferde, részint fölületes és tökéletlen vizsgálataik után írt munkákköz oraculumként kénytelenítetünk folyamodni, *terra male cognita* maradand: addig honunk természetadta kincsei czélszerű használhatóságát a képtelenségek s a jámbor ohajtások kezdet-s vég nélküli névsorába számíthatjuk.

2. Nem csekély szerepet játszik véleményem szerint ezen okok között honunk termékenysége is ¹⁾. Tudjuk ugyanis, miként némelly délszaki megyéinkben a szántó-földeket megtrágyázní, sőt helylyel - helylyel egyszernél többször megszántani a gazdák ítélete, vagy talán elő-ítélete szerint egyáltalában nem tanácsos; mert különben csak kissé nedves és termékeny év következék: megdől a vetés, s a földművelőt kecsgettő édes remény, s a munkásság, szorgalom méltányos jutalma füstbe megy. Mi ezen csekély munkásságot koronázó termékenységnek következése? Azt gondolná valaki: dúsgazdagság, melly e termékeny földet lakta nép lakó-helyein, öltözetén, házi-butoraín, életrendén első tekintettel a fényűzésig szembe-szökő. Ó nem!! E Kanahán lakosai kevés kivétellel nyomorú, füstös, nádföde vityillókban — nem ritkán együtt barmaikkal — lakoznak; öltönyük egy télen-nyáron egyiránt használt, 10—12 évig szolgálatot tevő, s őseink egy emberélettel daczó párduczbőrére emlékeztető zsiros bunda; butoraik, eledelök olly egyszerű, millyet csak kép-

¹⁾ Ezen állításomat a mindennapi tapasztalás tettelesen bizonyítja. Nevezetesen a szomszéd Morva-, Cseh-, Osztrákor-szágban, Siléziában, hol a gabna-fajok termesztése nem jutalmazza elegendőleg a földművelő fáradozásait, nagyobb iparral, s terjedelemben üzetik a gyógy- s műtani növények termesztése. Ugyanezt állíthatjuk honi természetlen éjszaki megyéinkről is, millyenek: Árva, Trencsin, Liptó, Szepes-sat.

zelhetni, s valóban csak gyéren tűnnek elő imitt-amott szorgalmasb földművelők, kik a föld termékenységét kisé jobban tudván használni a többinél, csekély fáradsággal ezerek birtokába jutottak. Úgy hogy e szerint jogosan állíthatjuk, hogy ezen termékenységnek inkább hanyagság, részvétlenség, ügyetlenség, éhhetetlenség, pénztelenség, s ki tudja, még mi a következése. A kevéssel beérő egyszerű természet t. i. mihelyt múlhatlan előleges szükségai biztosítván, nagyon hajlandó a henyesség lágy párnáján nyugodni, mellyen a haladással karöltve járdaló magasb jólét eszközei iránt részvétlenné ¹⁾, a bele oltott hajlamok, erők, tehetségek kinemfejtésénél fogva ügyetlenné, éhhetetlenné, s mi ennek természetes következése, pénztelenné válik. Ezen honunkban naponként mind inkább érezhető pénztelenség káros eredményei között ismét legföltünőbb az, hogy honfiaink nem képesek nagyobb-szerű, több pénzzel járó vállalatokba ereszkedni. Igaz ugyan, hogy a növényország köréből gyógy- s műtani testek termesztése kisebb terjedelemben kevés pénzzel is üzethetik, mi az ásványországi, bányászat körébe vágó testek művelésére nézve lehetetlen; de az is tagadhatlan,

---

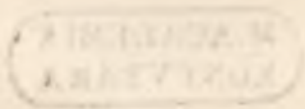
¹⁾ A részvétlenség nem csak köznépünket, hanem műveltebbjeink nagy részét is jellemzi. Erre nézve két példát kívánok szőnyegre hozni. Tognio Lajos egyetemi tanár egy év előtt fölszólította némely megyék orrosait, földbirtokosait s urodalmi tisztjeit: küldenének neki a megyékben létező gyógyforrásokból vegybontásul vizeket, minden költségek fődözéséről biztosítván őket; s ime ezen fölszólítás, ezen szép ajánlat — hinné-e valaki? — egy megyét kivéve, sikertelen maradt. Másik, műveltebbjeink részvétlenségét bizonyító példa a magam esete. Ezen pályamunka minél tökéletesebb kidolgozása tekintetéből t. i. honunk különböző vidékei felől körülményesb tudósításokat óhajtván adni, fölszólítottam számos, általam tudományosságukról ismert férfiakat; de soraimat csak két jeles férfiú méltatta hálás köszönettel vett feleletre.

hogy gazdagon csak a nagyobb terjedelemben üzött kalmár-növények tenyésztése kamatozhat.

3. Mit szóljak honfiaink rögzött szokásaikhoz ragaszkodásukról, melyektől eltávozni sokan eldődeiket sértő merénynek tartanák? Mit szóljak a honunkban uralkodó azon előítéletről, mellynél fogva földművelőink nagyobb része csak a gabna-fajok termesztését tartja nyereségesnek, mellőzvéen még a takarmánynak alkalmas növények tenyésztését is, holott az ellenkezőről vajmi könnyű volt volna meggyőződniek a két utolsó, rendetlen időjárással jellemzett évtized alatt, melyekben sem a szűk, sem a bő termés a gabna csekély ára miatt nem jutalmazta illendően földművelőink fáradozásait.

4. Nem kis befolyást gyakorlott s gyakorol jelenleg is főleg az önként termő növényországi gyógy- s műtani testek kereskedésbe nemléphetésére a nehéz közlekedés is, melly miatt honi termékeink vagy szülőtte földükön rothatnak évenként össze, vagy ha csakugyan kereskedésbe léptetnek, áruk magasabbra szökik a külföldiekénél; minélfogva nem csodálhatjuk, hogy gyógyszer- s anyagkereskedőink mellőzve a jó, de drágább honi termékeket, inkább rendelik s veszik meg a külföldi rossz, de olcsóbb anyagokat.

5. Nem mellőzhetem el kereskedésünk hátramaradása okai között gyógyszer- s anyagkereskedőink azon hanyagságát, hogy honi termékeinknek árjegyzékeket vagy épen nem készítenek, vagy ha készítenek is, azok országunk határain túl nem jutnak. Fővárosunk boltjaiban özőnlenek a londoni, párisi, bordeauxi, hamburgi, berlini, bécsi, milanoi sat. árjegyzékek, s a szerint, a mint olcsóbb vagy drágább egyik vagy másik helyen e vagy ama gyógy- s műtani anyag, szállítatják azt honunkba kereskedőink. Ezen külföldi élelmes, s vagyonukon ügyesen túladni tudó kalmárok példájának követése honi természetményeinkre nézve is valóban üdvös eredményeket szülne. —

6. Említendő kereskedésünk akadályai között a nemzeti bank nemléte is, melly a kereskedés tápelemének méltán tartatik, s melly mellett már több mély belatású lelkes honfiak emeltek szózatot, de a létrehozatal dicsősége a jövő kor számára hagyatott.

7. Legnagyobb akadály végre kereskedésünk szabadságának kiváltságok, egyedáruságok s vámok általi korlátoztatása. A kereskedés fölvirágoztatásának egyetlen eszköze a jogvédelem, s nem háborgatott szabadság; míg ezek nem biztosítvák, addig a kereskedés magasb szárnyakra nem emelkedhetik. Milly kártékony befolyást gyakorol kereskedésünkre különösen a műiparunkat már esirájában elfojtó, honunk gazdagodásának teljességgel nem kedvező vámrendszer, ezt egy-két, Horváth Mihály *Ipar és kereskedés története* című könyvéből kölcsönzött példával kívánom bebizonyítani. Igy szól t. i. az említett tudós hazánkfia munkája 360 lapján: „1825-ig a faggyú és szappan nem terhelte ugyan a külföldre vitelnél szertelen magas vámmal, hanem gyakran váratlanul, s minden előre tett figyelmektetés nélkül tiltatott meg kivitele, minél fogva nem ritkán már a végső osztrák állomáson érte utól a tilalom a szállítást, s akkor természetesen el kelle vesztegetni árúját a kereskedőnek. A méz és viasz olly magas vámmal terhelte, hogy kivitele egyedül az örökös tartományok határai közé szorult. A gubacs kivitelét a gyakori és ingadozó tilalmak és korlátolások, mellyek nem annyira a belgyárak, mint a közjó ürügye alatt kizáró szabadítéket alattomos utakon eszközölt egyedáruság segedelmére történtek ¹⁾, néha annyira megakadályozták, hony ezen nagy becsű kincsünk nem ritkán hon a földön hagyaték rothadni, mivel a külföldre-vitel meggátoltván, ára annyira leszá-

¹⁾ Acta Comit. 53. l. s innen közölve Horváth: Ipar s keresk. tört. 360. l.

lott, hogy a szedés költségei is alig valának fődözhetők. A dohány, s az europai hirű magyar bor szinte a legjövendelmesebb kiviteli czikkek volnának, ha amazt az egyed-
 áruság, ezt a szertelen magas vám nem korlátoznák. Nem
 szükség több illy nemü adatokkal bosszantanom az érdemes
 olvasót, ezek is, úgy hiszem, elegendők a vámrendszerünk
 kártékony befolyása felőli meggyőzésre.

Az itt előadott, kereskedésünket gátló okok nem
 számosak ugyan, de súlyosak, s értekező erősen hiszi,
 hogy ezen okok ohajtva várt és reménylett megszüntetése
 kereskedésünket csalhatlanul fölvirágoztatandja.

MÁSODIK RANGU PÁLYAMUNKA.

Előszó	99
Gyógy- s műtani testek az ásványországból.	101
I. Érczemüek.	
Vasany	101
Ólmany	108
Horgany	110
Büveny	111
Cseleny, himany	112
Földany, higany	114
Bókany, bátrany, napany	115
II. Földnemüek	
A. Kovanem	—
Nemes granát	—
Nemes opál, bányajegecs	117
Közönséges amethyst, köz. kálcedon, kárniol	118
Közönséges jaspis, achát, tüzskő	119
B. Agyagnem	120
Porcellánföld, timkő	—
Közönséges és fazékasagyag, tripolisi föld, pallérozó, földélpala, kőnyomó-pala	121
Zöld agyagföld	122
C. Mésznem	—
Márványkő, gipsz, kréta	—
D. Kesregnem	123
Kigyóla, kallóföld, szalonnakő, rögföld	—
III. Égékény ásványok	
Kőszén	—
Kőolaj	126
Gyantár	127
Kén	128

	Lap.
IV. Sóneműek	130
Szikeg, hamag, salétrom	—
Timsó, konyhasó, kénsavas réteg	131
Póris	132
V. Ásványvizek	133
Gyógy- s műtani testek a növényországból.	140
A. Gyógytani testek	—
I. Bóditók	—
Mákony	—
Salátony	142
Sáfrány	143
Borostyánmedgyviz	144
Csemege-mondola	145
Piros gyüszönye, kapcsos korpafű, keserédes venyige	146
Anyarozs	147
Rózsabazsal, gyökerező szömörce	148
Mocsári rozsdabuza	149
Szepszónye és áltató bolony	—
Maszlagos redőnye, belend csalmatok, bűdös bürök	150
Sugár, katika és farkasölő sisakfő, mezei és lyány-kököröcsin	151
Élődi fagyöngy, eredei turboly és bubojicska baraboly.	152
Közönséges dohány, álmhozó és pipacsmák	143
II. Csipős szerek	
Hegyi kappanőr	153
Vizi-bösüvény, viola nőszirmom	154
Imely-moutika, kerti peremély, farkas-boroszlán	155
Levesticon lestyán, indigo	156
Tajtétkzó szappanfű, czinadónia gödircz, tömjénes pimpinella	158
Borsos szaka, háromszínű violâ, kerek kapotnyak	159
Apró és kétlaki csalán, lőtorma - bércse	160
Örvény-sertecsek, török paprika, fekete repcze, orrtekerő tor- ma, fok- és vereshagyma, sárkány- és mocskos konty-virág	160
Csipős vizeltetők. Zásza kikerics	160
Tüvises iglicz, parti zsurló, spárga nyulárny, sima por- czika, póré-hagyma, ernyős körtike	161
Deréne szigoráll	162
Csipős hascsikarók. Nyomizga	162
Végizga	164

Lap.

Féregölő sarkvirág, ugorkás magrugó, réti-csicsorka	166
Varjutövis benge, büdös' és kétlaki gönye, fekete hunyor, kis szuták	167
Pukkanó dudafürt, berzseny-vérfürt	168
III. Gyantás égényes szerek.	
Terpetin	168
Szabini boróka, fehér és fekete szurok	170
Erdei fenyőtoboz, hosszú, kerek és farkas likasir, gyalog-fenyő	171
IV. Egény-olajos szerek.	
Kerti váltok vagy angyelika	171
Csicsókás derely, nemes montika, szagos levendula	172
Szagos rozmarin, ánizs-kapor	173
Ánizspimpinella, konyha-kömény, kerti-koriandrom	174
Üröm	175
Mirha libatopp, tarorja	176
Egérfarku cziczikóró, sárga lóhere, borsos és fodormenta	177
Czitromszagú méhfű, kerti és kakuk-démutka, majorána murvapikk	178
Szagos ruta, májusi és sokbötökü gyöngyvirág, csengő linka, orvosi betonika	179
Szapora galambocz, borsos csombor, tisztos hunnyász, torok villahim, orv. szikfű, macska-gyökönke, gyepűi bodfa, kóris ezerjő	180
V. Keserű szerek.	
Fülfutó komló	180
Bábakalács-körfény, eredeti páfrán	181
Fali és tüdő- zuzmó, Vénus-fodorka, vidra-eleccke, kesztes, pettegetett tarnics	182
Keserű csészeszárny, pongyola pitypang	183
Földi füstike, orvosi pemec, mezei katang, izorzuzmó	184
Lökörmű szattyú, orv. kálmos	185
Gilisztaüző varádics, kétiks repkény, orvosi szigoráll, áldott csükküllő	186
Füldepe tarnics, szarvasnyelvű bordalap	187
VI. Összehúzó.	
Felálló timpó, fanyal kukojeza, piros pomagrauát	187
Nemes májfű, buzavirág csükküllő, damaskusi rózsa, kocsányos és kocsánytalan tölgyfa	188

Sima szilfa, tekert czikkszár, tetemtoldó szuhar, bojtör- jános párló, tompa és sós lórom	189
Gesztenye-bókrétafa, babir és csórege-fűz, pompás diófa zekfűszagú cziklász, kerti zsálya, kerti izsóp	190
Százlevelű és tarka rózsza, balha-, széles, és közép utifű, csonkagyökű s mezei szikkantyú, sárga szömörce, tölgy-makk, pirósító buzér	191

VII. Nyákos szerek.

Agár, vitéz és füles kosbor	192
Mahola és rózsza ziliz, erdei mályva	193
Birskörtvély, bakszarvú lepkeszeg, pettegetett gálna, vizi rizs	194
Homok-sás, szárcsa-tukma	195
Gyujtovány pintyó, fekete nadálytő, kerti borágo, mezei atracsél, keserű lapu, és pókhálós bojtörján	197
Mohola zilizgyök, kerek mályva, ökörfark-kóró, perje- gyökér, száratlan bóka	198

VIII. Olajos szerek.

Repedő himboj	198
Europai olajfa, közönség. kender, savanyító ugorka, lopó-, uri és disznó-tök, fehér-mák, fekete repcze, házi-len, gyalogfenyő-boróka	199
Sárgadinnye-ugorka, görögdinnye-tök	200

IX. Nádméztartalmiak.

Körösméz	200
Édes és tüskés higviricz	201
Édes füge, szentjánoskenyerű szirmin	202
Nádméz, édesgyökű páfrán, kerti szilva, sárga murek	203

X. Nővénytartalmu szerek.

Orvosi és narancs-czitrom	203
Borkő, málna- és seregély-szedertj, veres ribiszke, sóska borbolya, szederj-eperfa	204

B. Műtani testek.

I. Festékek készítésére alkalmas növények	206
Sárga szömörce	206
Sáfrán-szeklicze, fogas rezeda	207
Pirosító buzér, varjutóvis és henye benge	208
Festő zsoltina, festő esülleng	209
Veres festék-növények	210

	Lap.
Sárga festék-növények	212
Zöld festék-növények	214
Kék s fekete festék-növények	215
Barna festék-növények	216
II. Bőrkészítésre alkalmas v. cserzőnövények	216
III. Szövetek készítésére alkalmas növények.	220
IV. Butorkészítésre alkalmas növények	223
Gyógy s műtani testek az állatországból.	
Hólyaghuzó körösrovar.	225
Hódony, tejczukor	227
Májusi és violaszín nünüke, pinczei százlábonc, fakó hantya, rákkövek, marhaepe-vonat, vizahólyag, sósavas huyag, villó	228
Prémekre alkalmas bőrök	229
Selyem	229
A gyógy- s műtani testek fonák kezeltesének okai.	230

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

